

Dziennik Urzędowy C 255

Unii Europejskiej

Tom 50

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

27 października 2007

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
	I <i>Rezolucje, zalecenia i opinie</i>	
	OPINIE	
	Europejski Inspektor Ochrony Danych	
2007/C 255/01	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie komunikatu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontynuacji programu prac na rzecz skuteczniejszego wdrażania dyrektywy o ochronie danych	1
2007/C 255/02	Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady ustanawiającej Europejski Urząd Policji (EUROPOL) (COM (2006) 817 wersja ostateczna)	13
	II <i>Informacje</i>	
	INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ	
	Komisja	
2007/C 255/03	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przy- padki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu ⁽¹⁾	22
2007/C 255/04	Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE — Przy- padki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu	24
2007/C 255/05	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4889 — Barclays Industrial Invest- ments/Gemeaz/ Scapa) ⁽¹⁾	31

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2007/C 255/06	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4885 — Ineos/Nova/JV) ⁽¹⁾	31
2007/C 255/07	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4836 — CVC/Univar) ⁽¹⁾	32
2007/C 255/08	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa COMP/M.4822 — Advent International/Takko Holding) ⁽¹⁾	32

IV *Zawiadomienia*

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja

2007/C 255/09	Kursy walutowe euro	33
2007/C 255/10	Opinia Komitetu Doradczego ds. praktyk ograniczających konkurencję i pozycji dominującej wydana na 415. posiedzeniu w dniu 11 września 2006 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/C.38.121 — Łączniki	34
2007/C 255/11	Opinia Komitetu Doradczego ds. praktyk ograniczających konkurencję i pozycji dominującej wydana na 416. posiedzeniu w dniu 18 września 2006 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie COMP/F/C.38.121 — Łączniki	34
2007/C 255/12	Opinia przedstawicieli państw EFTA dotycząca wstępnego projektu decyzji odnoszącej się do sprawy COMP/C.38.121 — Łączniki (Spotkanie w dniu 11 września 2006 r. w sprawie Opinii Komitetu Doradczego Komisji Europejskiej ds. praktyk ograniczających konkurencję i pozycji dominującej)	35
2007/C 255/13	Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające na temat postępowania w sprawie COMP/38.121 — Łączniki (zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)	36

V *Ogłoszenia*

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

Komisja

2007/C 255/14	F-Castres: Obsługa regularnych połączeń lotniczych — Obsługa regularnych połączeń lotniczych między Castres (Mazamet) a Paryżem (Orly) — Zaproszenie do składania ofert ogłoszone przez Francję zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 w celu delegowania obowiązku użyteczności publicznej	38
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

2007/C 255/15	F-Castres: Obsługa regularnych połączeń lotniczych — Obsługa regularnych połączeń lotniczych między Castres (Mazamet) a Lyon (Saint-Exupéry) z jednej strony i między Rodez (Marcillac) a Lyon (Saint-Exupéry) z drugiej strony — Zaproszenie do składania ofert ogłoszone przez Francję zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 w celu delegowania obowiązku użyteczności publicznej	42
---------------	--	----

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

Komisja

2007/C 255/16	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa COMP/M.4911 — Goldman Sachs/LOMO) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	45
2007/C 255/17	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa COMP/M.4944 — SAP/Business Objects) ⁽¹⁾	46
2007/C 255/18	Uprzednie zgłoszenie koncentracji (Sprawa COMP/M.4899 — SCB/Süd-Chemie) — Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej ⁽¹⁾	47
2007/C 255/19	Wniosek Dotyczący rozporządzenia Komisji (WE) nr .../... z dnia ... r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 773/2004 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych ⁽¹⁾	48
2007/C 255/20	Projekt obwieszczenie Komisji [...] w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych ⁽¹⁾	51

INNE AKTY

Komisja

2007/C 255/21	Publikacja wniosku o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych	58
---------------	---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

OPINIE

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie komunikatu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontynuacji programu prac na rzecz skuteczniejszego wdrażania dyrektywy o ochronie danych

(2007/C 255/01)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 41,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. WPROWADZENIE

1. W dniu 7 marca 2007 r. Komisja przesłała EIOD komunikat dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie kontynuacji programu prac na rzecz skuteczniejszego wdrażania dyrektywy o ochronie danych ⁽³⁾. Zgodnie z art. 41 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 EIOD przedstawia niniejszą opinię.

2. Komunikat potwierdza znaczenie dyrektywy 95/46/WE ⁽⁴⁾ jako kamienia milowego w dziedzinie ochrony danych osobowych i omawia dyrektywę oraz jej stosowanie w trzech rozdziałach poświęconych przeszłości, sytuacji obecnej i przyszłości. Głównym przesłaniem komunikatu jest to, że dyrektywy nie należy zmieniać. Należy dalej usprawniać jej wdrażanie za pomocą innych narzędzi politycznych, w większości o charakterze niewiążącym prawnie.

3. Struktura niniejszej opinii EIOD jest analogiczna do struktury komunikatu. Co ważniejsze, EIOD podziela główny wniosek Komisji, że dyrektywy nie należy zmieniać.

4. EIOD przyjął takie stanowisko jednak również z przyczyn pragmatycznych, wychodząc od następujących przesłanek:

— w perspektywie krótkoterminowej najlepiej nakierować działania na skuteczniejsze wdrażanie dyrektywy. Jak wykazuje komunikat, ciągle jest możliwe znaczne usprawnienie wdrażania;

— w dalszej perspektywie zmiany w dyrektywie — z zachowaniem jej podstawowych zasad — wydają się nieuchronne;

— należy już teraz określić konkretny termin przeglądu, by przygotować wnioski dotyczące zmian. Taki termin byłby wyraźnym bodźcem do niezwłocznego rozpoczęcia refleksji nad przyszłymi zmianami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ Zwany dalej „komunikatem”.

⁽⁴⁾ Zwana dalej „dyrektywą”.

5. Te przesłanki mają fundamentalne znaczenie, gdyż należy pamiętać, że dyrektywa działa w zmieniającym się kontekście. Po pierwsze, zmienia się Unia Europejska: wzrosło znaczenie swobodnego przepływu informacji między państwami członkowskimi — oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi — i będzie ono nadal wzrastać. Po drugie, zmienia się społeczeństwo. Społeczeństwo informacyjne ewoluuje i przyjmuje coraz więcej cech społeczeństwa kontrolowanego⁽⁵⁾. Implikuje to rosnącą potrzebę skutecznej ochrony danych osobowych, by w sposób w pełni zadowalający stawiać czoła nowej rzeczywistości.

II. PUNKTY WIDZENIA PRZEDSTAWIONE W NINIEJSZEJ OPINII

6. W swej ocenie komunikatu EIOD zajmie się w szczególności następującymi zagadnieniami, które są istotne w odniesieniu do wspomnianych wcześniej zmian:

- skuteczniejsze wdrażanie samej dyrektywy: w jaki sposób uczynić ochronę danych skuteczniejszą? Do usprawnienia wdrażania konieczny jest zestaw narzędzi politycznych, poczynając od lepszej komunikacji ze społeczeństwem, a kończąc na ściślejszym przestrzeganiu praw związanych z ochroną danych;
- interakcje z technologią: nowe osiągnięcia techniki, takie jak rozwój wspólnego dostępu do danych, systemy RFID, biometria i systemy zarządzania tożsamością mają wyraźny wpływ na wymagania dotyczące skutecznych ram prawnych ochrony danych. Ponadto potrzeba skutecznej ochrony danych osobowych poszczególnych osób może nałożyć ograniczenia na wykorzystywanie tych nowych technologii. Interakcja jest więc obustronna: technologia wpływa na prawodawstwo, a prawodawstwo wpływa na technologię;
- globalne zagadnienia dotyczące prywatności i jurysdykcji, mające związek z granicami zewnętrznymi Unii Europejskiej. Podczas gdy jurysdykcja prawodawcy wspólnotowego jest ograniczona do terytorium Unii Europejskiej, granice zewnętrzne tracą na znaczeniu dla przepływu danych. Gospodarka jest coraz bardziej uzależniona od sieci globalnych. Przedsiębiorstwa mające siedzibę w Unii Europejskiej coraz częściej podlegają różnym zadaniom, w tym przetwarzaniu danych osobowych, państwom trzecim. Ponadto niedawne sprawy dotyczące SWIFT i PNR potwierdzają, że inne jurysdykcje są zainteresowane „danymi pochodzącymi z UE”. Ogólnie rzecz biorąc, faktyczne miejsce przetwarzania danych jest mniej istotne;
- ochrona danych i egzekwowanie prawa: ostatnie zagrożenia społeczne, związane z terroryzmem lub nie, doprowadziły do (wymagają) stworzenia organom ścigania większych możliwości gromadzenia, przechowywania i wymiany danych osobowych. W niektórych przypadkach — jak niedawno zaobserwowano — aktywnie angażują się strony prywatne. Linia oddzielająca trzeci filar Traktatu o UE (w obrębie którego dyrektywa nie ma zastosowania) z jednej strony zyskuje na znaczeniu, a z drugiej staje się coraz płynniejsza. Istnieje nawet ryzyko, że w niektórych przypadkach dane osobowe nie będą chronione ani przez instrumenty należące do pierwszego, ani do trzeciego filaru (luka prawna).

— Takie są konsekwencje — przynajmniej w tym, co się tyczy ochrony danych i egzekwowania prawa — wejścia w życie traktatu reformującego, które jest obecnie przewidziane na rok 2009.

III. PRZESZŁOŚĆ I STAN OBECNY

7. Pierwsze sprawozdanie z wdrażania dyrektywy o ochronie danych z dnia 15 maja 2003 r. zawierało program prac na rzecz skutoczniejszego wdrażania dyrektywy o ochronie danych wraz z wykazem 10 inicjatyw, które miały zostać przeprowadzone w latach 2003-2004. Komunikat opisuje sposób przeprowadzenia każdego z tych działań.
8. Komunikat zawiera pozytywną ocenę osiągnięć we wdrażaniu dyrektywy sporządzoną na podstawie analizy działań przeprowadzonych w ramach wspomnianego programu prac. W przeprowadzonej przez Komisję ocenie, streszczonej w podtytułach rozdziału II („dzień dzisiejszy”) komunikatu, zasadniczo stwierdzono, że: skuteczność wdrażania dyrektywy wzrosła, jednak niektóre państwa pozostają w tyle; nadal pojawiają się pewne rozbieżności, które jednak leżą głównie w obrębie marginesu swobody przewidzianego w dyrektywie, a ponadto nie stanowią zagrożenia dla rynku wewnętrznego. Rozwiązania prawne określone w dyrektywie okazały się w zasadzie właściwe, by zagwarantować fundamentalne prawo do ochrony danych, radząc sobie również z postępem technicznym i wymaganiami nakładanymi ze względu na interes publiczny.
9. EIOD podziela główne punkty tej pozytywnej opinii. Uznaje zwłaszcza znaczne wysiłki dokonane w dziedzinie transgranicznych przepływów danych: ustalenia dotyczące właściwej ochrony danych w odniesieniu do państw trzecich, nowe standardowe klauzule umowne, przyjęcie wiążących zasad dla przedsiębiorstw, refleksje nad bardziej jednolitą wykładnią przepisów art. 26 ust. 1 dyrektywy oraz usprawnienie powiadamiania na mocy art. 26 ust. 2 mają na celu ułatwienie międzynarodowego transferu danych osobowych. Orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości⁽⁶⁾ pokazało jednak, że w tej zasadniczej dziedzinie pozostały jeszcze do wykonania prace mające na celu dostosowanie do postępu technicznego oraz postępu w zakresie egzekwowania prawa.

⁽⁵⁾ Zob. pkt 37 niniejszej opinii.

⁽⁶⁾ Złaszcza orzeczenia Trybunału w sprawie „Lindqvist” (zob. przypis 15) i „PNR” (zob. przypis 17).

10. Komunikat pokazuje również, że egzekwowanie i podnoszenie świadomości stanowią kwestie kluczowe dla promowania lepszego wdrażania i że należy nadal kłaść na nie nacisk. Ponadto wymiana wzorców postępowania i harmonizacja przepisów dotyczących powiadamiania i informowania stanowią ważne precedensy dla zmniejszenia biurokracji i redukcji kosztów ponoszonych przez przedsiębiorstwa.
11. Należy dodać, że analiza sytuacji w przeszłości potwierdza, iż nie da się osiągnąć postępów bez zaangażowania wielu różnych stron. Komisja, organy ochrony danych i państwa członkowskie są głównymi motorami większości prowadzonych działań. Rola stron prywatnych jednak znacznie wzrasta, szczególnie w zakresie propagowania samoregulacji i europejskich kodeksów postępowania lub postępów w dziedzinie technologii ochrony prywatności.

IV. PRZYSZŁOŚĆ

A. Wniosek: rezygnacja ze zmiany dyrektywy na obecnym etapie.

12. Jest kilka powodów dla poparcia wniosku Komisji głoszącego, że w obecnej sytuacji i w perspektywie krótkoterminowej nie należy przewidywać żadnej propozycji zmian w dyrektywie.
13. Komisja w zasadzie popiera swój wniosek dwoma argumentami. Po pierwsze, dotąd nie wykorzystano w pełni potencjału dyrektywy. Ciągłe jest możliwe znaczne usprawnienie wdrażania dyrektywy w obrębie jurysdykcji poszczególnych państw członkowskich. Po drugie, Komisja stwierdza, że choć dyrektywa pozostawia państwom członkowskim margines swobody, nie ma dowodów na to, by mieszczące się w tym marginesie rozbieżności stanowiły zagrożenie dla rynku wewnętrznego.
14. Na podstawie tych dwóch argumentów Komisja sformułowała swój wniosek w następujący sposób. Wyjaśnia ona, czego powinna dokonać dyrektywa, z naciskiem na zapewnienie zaufania, po czym stwierdza, że stanowi ona punkt odniesienia, jest neutralna z technicznego punktu widzenia i nadal pozostaje źródłem trwałych i stosownych rozwiązań (?).
15. EIOD z zadowoleniem przyjmuje sposób sformułowania tego wniosku, jest jednak zdania, że powinien on zostać poparty dwoma dodatkowymi argumentami:
- po pierwsze, charakterem samej dyrektywy;
  - po drugie, polityką prawodawczą Unii.

Charakter dyrektywy

16. Podstawowe prawo osób fizycznych do ochrony swoich danych osobowych zostało uznane w art. 8 Karty praw podstawowych Unii oraz, między innymi, objęte konwencją 108 Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 r. o ochronie

osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych. Zasadniczo dyrektywa stanowi ramy obejmujące główne elementy ochrony tego podstawowego prawa poprzez nadanie mu treści oraz powiększanie praw i swobód wyrażonych w konwencji (?).

17. Prawa podstawowe mają na celu ochronę obywateli demokratycznego społeczeństwa we wszystkich sytuacjach. Zasadnicze elementy takiego prawa podstawowego nie powinny łatwo ulegać zmianom ze względu na rozwój społeczeństwa lub preferencje polityczne kolejnych rządów. Przykładowo, zagrożenie społeczeństwa przez organizacje terrorystyczne może prowadzić w konkretnych przypadkach do różnych rezultatów, gdyż mogą być konieczne istotniejsze ingerencje w prawa podstawowe osób, ale ingerencje te mogą w ogóle nie wpływać na zasadnicze elementy samego prawa ani nie uniemożliwiać osobie prywatnej korzystania z tego prawa lub niewłaściwie ograniczać takie korzystanie.
18. Drugą cechą charakterystyczną dyrektywy jest to, że przewiduje ona propagowanie swobodnego przepływu informacji w obrębie rynku wewnętrznego. Również ten drugi cel może być uznany za podstawowy w coraz bardziej rozwijającym się rynku wewnętrznym pozbawionym wewnętrznymi granicami. Harmonizacja najważniejszych przepisów prawa krajowego jest jednym z głównych narzędzi mających na celu ustanowienie i funkcjonowanie tego rynku wewnętrznego. Stanowi ona realizację wzajemnego zaufania państw członkowskich do swoich krajowych systemów prawnych. Również dlatego należy właściwie rozważyć wszelkie zmiany. Zmiany mogą wpływać na wzajemne zaufanie.
19. Trzecią cechą charakterystyczną dyrektywy jest to, że musi być postrzegana jako ogólne ramy, na których budowane są szczegółowe instrumenty prawne. Te szczegółowe instrumenty obejmują środki wykonawcze do ogólnych ram oraz szczegółowe ramy dla poszczególnych sektorów. Dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej, 2002/58/WE (?), stanowi takie właśnie szczegółowe ramy. W miarę możliwości zmiany zachodzące w społeczeństwie powinny prowadzić do zmian środków wykonawczych lub szczegółowych ram prawnych, nie zaś do zmian ram ogólnych, na których się one zasadzają.

Polityka prawodawcza Unii

20. W opinii EIOD wniosek, by obecnie nie zmieniać dyrektywy, jest również logiczną konsekwencją ogólnych zasad dobrej administracji i polityki prawodawczej. Wnioski prawodawcze — niezależnie od tego, czy oznaczają nowe obszary działania Wspólnoty lub też zmieniają istniejące normy prawodawcze — należy składać wyłącznie, jeżeli dostatecznie dowiedziono konieczności i proporcjonalności nowego uregulowania. Nie należy składać wniosku prawodawczego, jeżeli ten sam wynik mógłby zostać osiągnięty z użyciem innych, nie sięgających tak daleko narzędzi.

(?) Motyw 11 dyrektywy.

(?) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej) (Dz.U. L 201 z 31.7.2002, str. 37).

(?) Str. 9, pierwszy pełny akapit komunikatu.

21. W obecnych warunkach konieczności i proporcjonalności zmiany dyrektywy nie dowiedziono. EIOD przypomina, że dyrektywa stwarza ogólne ramy ochrony danych na mocy prawa wspólnotowego. Musi ona zapewnić — z jednej strony — ochronę praw i swobód poszczególnych osób, zwłaszcza prawa do prywatności, w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, a z drugiej strony swobodny przepływ tych danych w obrębie rynku wewnętrznego.
22. Takie ogólne ramy nie powinny być zmieniane, póki nie zostaną w pełni wdrożone w państwach członkowskich, chyba że są jasne wskazania, iż cele dyrektywy przy obecnych ramach nie mogą być spełnione. Zdaniem EIOD Komisja w obecnej sytuacji właściwie oceniła, że potencjał dyrektywy nie został jeszcze w pełni wykorzystany (zob. rozdział III niniejszej opinii). Nie ma także dowodów na to, że w obecnych ramach niemożliwe jest osiągnięcie wyznaczonych celów.
- B. W dalszej perspektywie zmiany w dyrektywie wydają się nieuchronne**
23. Również w przyszłości należy zapewnić osobom fizycznym skuteczną ochronę dzięki zasadom ochrony danych, uwzględniając zmieniający się kontekst, w jakim działa dyrektywa (zob. pkt 5 niniejszej opinii) oraz perspektywy przedstawione w pkt 6 niniejszej opinii: usprawnienie wdrażania dyrektywy, interakcje z technologią, globalne zagadnienia dotyczące prywatności i jurysdykcji, ochronę danych i egzekwowanie prawa oraz traktat reformujący. Ta potrzeba pełnego zastosowania zasad ochrony danych ustanawia normy przyszłych zmian w dyrektywie. EIOD po raz kolejny przypomina, że w dalszej perspektywie zmiany w dyrektywie wydają się nieuchronne.
24. Co się tyczy treści wszelkich przyszłych środków, EIOD już na obecnym etapie jest w stanie podać pewne elementy, które uważa za zasadnicze w jakimkolwiek przyszłym systemie ochrony danych w Unii Europejskiej. Oto one:
- nie ma konieczności ustalania nowych zasad, ale istnieje oczywista potrzeba wprowadzenia innych rozwiązań administracyjnych, z jednej strony skutecznych i właściwych dla społeczeństwa operującego w sieci, a z drugiej strony minimalizujących koszty administracyjne;
  - szeroki zakres praw o ochronie danych nie powinien ulec zmianie. Powinien mieć zastosowanie do wszystkich sposobów wykorzystania danych osobowych i nie powinien być limitowany do danych wrażliwych lub w inny sposób ograniczony do szczególnych interesów lub zagrożeń. Innymi słowy, EIOD odrzuca podejście „*de minimis*” w odniesieniu do zakresu zastosowania ochrony danych. Zapewni to osobom, których dotyczą dane, możliwość korzystania ze swoich praw we wszystkich sytuacjach;
- prawo o ochronie danych powinno nadal obejmować szeroki wachlarz sytuacji, pozwalając zarazem w konkretnych przypadkach na wyważone podejście, z uwzględnieniem innych uzasadnionych interesów (publicznych lub prywatnych) oraz potrzeby zminimalizowania konsekwencji biurokratycznych. Ten system powinien również umożliwić organom ochrony danych określanie priorytetów i skupienie się na obszarach lub zagadnieniach szczególnej wagi lub związanych ze szczególnymi zagrożeniami;
  - system powinien mieć w pełni zastosowanie do wykorzystywania danych osobowych do celów egzekwowania prawa, choć mogą być konieczne odpowiednie środki dodatkowe, by rozwiązać szczególne problemy w tej dziedzinie;
  - należy dokonać stosownych ustaleń dotyczących przepływu danych z państwami trzecimi, w miarę wykonalności opartych na światowych standardach ochrony danych.
25. W komunikacie wspomina się — w związku z wyzwaniem stawianymi przez nowe technologie — o toczącym się przeglądzie dyrektywy 2002/58/WE oraz ewentualnej potrzebie wprowadzenia specyficznych zasad w celu rozwiązania problemów wynikających z wykorzystania technologii takich jak Internet i RFID⁽¹⁰⁾. EIOD z zadowoleniem przyjmuje ten przegląd i dalsze działania, choć jego zdaniem powinny one nie tylko być związane z postępem technicznym, lecz także uwzględniać zmieniający się kontekst w sposób całościowy, a w dalszej perspektywie objąć również dyrektywę 95/46/WE. Ponadto w tym kontekście konieczne jest większe skupienie. Niestety komunikat pozostawia pewne otwarte kwestie:
- brak harmonogramu realizacji różnych działań wspomnianych w rozdziale 3 komunikatu;
  - brak terminu przedstawienia kolejnego sprawozdania z wdrażania dyrektywy. Artykuł 33 dyrektywy wymaga „regularnego” składania przez Komisję sprawozdań, lecz nie określa ich częstotliwości;
  - brak zakresu zadań: komunikat nie pozwala na ocenę realizacji przewidzianych działań. Po prostu odnosi się do programu prac przedstawionego w roku 2003.
  - nie ma wskazówek co do sposobu postępowania w dalszej perspektywie.
- EIOD sugeruje, by Komisja szczegółowo opracowała te elementy.

⁽¹⁰⁾ Str. 11 komunikatu.

V. PERSPEKTYWY PRZYSZŁYCH ZMIAN

A. Pełne wdrożenie

26. Jakikolwiek przyszłe zmiany muszą być poprzedzone pełnym wdrożeniem obecnych przepisów dyrektywy. Pełne wdrożenie rozpoczyna się od zgodności z wymogami prawnymi określonymi w dyrektywie. W komunikacie wspomniano ⁽¹⁾, że niektóre państwa członkowskie nie dokonały transpozycji wielu istotnych przepisów dyrektywy i wskazano w związku z tym w szczególności przepisy dotyczące niezależności organów nadzoru. Zadaniem Komisji jest nadzorowanie zgodności oraz, gdy uzna to za stosowne, wykorzystanie uprawnień nadanych jej na mocy art. 226 TWE.

27. Komunikat przewiduje wydanie komunikatu wyjaśniającego dotyczącego niektórych przepisów, zwłaszcza tych, które mogą prowadzić do formalnych postępowań o naruszenie przepisów zgodnie z art. 226 TWE.

28. Ponadto dyrektywa wprowadza inne mechanizmy usprawniające jej wdrażanie. W szczególności mając to na względzie, określono w art. 30 dyrektywy zadania grupy roboczej art. 29. Zadania te mają stymulować wdrażanie w państwach członkowskich wysokiego i zharmonizowanego poziomu ochrony danych, wykraczając poza to, co ściśle niezbędne do wypełnienia obowiązków nałożonych dyrektywą. Realizując swoje zadania, wspomniana grupa robocza przez lata sporządziła znaczną liczbę opinii i innych dokumentów.

29. W opinii EIOD pełne wdrożenie dyrektywy obejmuje następujące dwa elementy:

— należy zapewnić całkowite wypełnianie przez państwa członkowskie swoich obowiązków wynikających z prawa europejskiego. Oznacza to, że przepisy dyrektywy powinny zostać przetransponowane do prawa krajowego, a w praktyce należy osiągnąć rezultaty przewidziane w dyrektywie;

— należy w pełni wykorzystywać inne, niewiążące narzędzia, które mogłyby przyczynić się do osiągnięcia wysokiego i zharmonizowanego poziomu ochrony danych.

EIOD podkreśla, że należy jasno rozróżnić te dwa elementy ze względu na ich różne skutki prawne oraz związane z nimi zobowiązania. Podstawowa zasada jest następująca: Komisja powinna ponosić całkowitą odpowiedzialność za pierwszy element, a grupa robocza powinna odgrywać rolę przewodnią w tym, co się tyczy drugiego elementu.

30. Inne, bardziej szczegółowe rozróżnienie należy poczynić w związku z dostępnymi narzędziami mającymi usprawnić wdrażanie dyrektywy. Obejmują one:

— środki wykonawcze. Środki te — przedsiębrane przez Komisję za pomocą procedury komitologii — przewi-

dziano w rozdziale IV poświęconym przekazywaniu danych osobowych do państw trzecich (zob. art. 25 ust. 6 i art. 26 ust. 3);

— prawodawstwo branżowe;

— postępowania o naruszenie przepisów na mocy art. 226 TWE;

— komunikaty wyjaśniające. Takie komunikaty powinny skupiać się na przepisach, które mogą prowadzić do postępowań o naruszenie przepisów lub które przewidziano głównie jako wytyczne dla ochrony danych w praktyce (zob. także pkt 57-62) ⁽¹²⁾;

— inne komunikaty. Przykładem może służyć komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie technologii na rzecz ochrony prywatności;

— promowanie wzorców postępowania. To narzędzie może być wykorzystywane do wielu zagadnień, takich jak upraszczanie procedur administracyjnych, audyty, egzekwowanie prawa i kary itd. (zob. także pkt 63-67).

31. EIOD sugeruje Komisji, by jasno wskazała, w jaki sposób będzie korzystała z tych narzędzi podczas opracowywania swojej polityki na bazie omawianego komunikatu. Komisja w tym kontekście powinna również dokonać jasnego rozróżnienia własnych obowiązków od obowiązków grupy roboczej. Poza tym nie trzeba przypominać, że warunkiem sukcesu jest dobra współpraca między Komisją a grupą roboczą w każdej sytuacji.

B. Interakcje z technologią

32. Punktem wyjścia jest fakt, że przepisy dyrektywy zostały sformułowane w sposób neutralny z technicznego punktu widzenia. Komunikat łączy nacisk na techniczną neutralność z pewną liczbą osiągnięć technicznych, takich jak Internet, usługi dostępu świadczone w państwach trzecich, RFID oraz połączenie danych dźwiękowych i obrazowych z automatycznym rozpoznawaniem. Rozróżniono w nim dwa typy działań. Po pierwsze, konkretne wskazówki dotyczące stosowania zasad ochrony danych w zmieniającym się otoczeniu technicznym; istotną rolę odgrywa grupa robocza i wchodząca w jej skład grupa zadaniowa ds. Internetu ⁽¹³⁾. Po drugie, Komisja mogłaby przedstawiać wnioski dotyczące prawodawstwa branżowego.

33. EIOD z zadowoleniem przyjmuje to podejście jako jeden z istotnych pierwszych kroków. W dalszej perspektywie konieczne mogą być jednak inne, bardziej zasadnicze kroki. Wydanie omawianego komunikatu może być wykorzystane jako początek podejścia długoterminowego. EIOD sugeruje — w ramach działań wynikających z omawianego komunikatu — rozpoczęcie dyskusji nad tym podejściem. Jako ewentualne elementy takiego podejścia można wskazać przedstawione poniżej punkty.

⁽¹²⁾ Zob. np. opinię (WE) nr 4/2007 w sprawie pojęcia danych osobowych (WP 137) wydaną przez grupę roboczą i przyjętą dnia 20 czerwca 2007 r.

⁽¹³⁾ Grupa zadaniowa ds. Internetu jest częścią grupy roboczej art. 29.

⁽¹¹⁾ Str. 6 komunikatu, przedostatni akapit.

34. Po pierwsze, interakcje z technologią są dwukierunkowe. Z jednej strony, nowe, dopiero rozwijające się technologie mogą wymagać modyfikacji ram prawnych ochrony danych. Z drugiej strony, potrzeba skutecznej ochrony danych osobowych poszczególnych osób może wymagać nowych ograniczeń lub stosownych zabezpieczeń związanych z wykorzystaniem pewnych technologii, co jest bardziej dalekosiężnym skutkiem. Nowe technologie jednak mogą również być skutecznie wykorzystywane do ochrony prywatności i można je spożytkować.
35. Po drugie, mogą okazać się niezbędne określone limity, jeżeli nowe technologie będą stosowane przez instytucje rządowe podczas wykonywania zadań publicznych. Dyskusje nad interoperacyjnością i dostępem w przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości związane z realizacją programu haskiego są tego dobrym przykładem ⁽¹⁴⁾.
36. Po trzecie, istnieje tendencja do coraz szerszego wykorzystywania materiału biometrycznego, takiego jak materiał genetyczny, choć nie tylko. Konkretnie wyzwania związane z wykorzystywaniem danych osobowych ustalonych na bazie takiego materiału mogą mieć konsekwencje dla praw dotyczących ochrony danych.
37. Po czwarte, należy uznać, że samo społeczeństwo ulega zmianom i przybiera coraz więcej cech społeczeństwa kontrolowanego ⁽¹⁵⁾. Zmiany te wymagają debaty dotyczącej podstawowych zasad. Głównymi punktami tej debaty byłoby stwierdzenie, czy zmiany te są nieuniknione, czy jest zadaniem prawodawcy europejskiego ingerowanie w te zmiany oraz ograniczanie ich zasięgu oraz czy i w jaki sposób prawodawca europejski mógłby przedsięwziąć skuteczne środki itd.
39. EIOD wyraża ubolewanie, że temu zagadnieniu nie przyznano w komunikacie ważniejszej roli.
40. Obecnie rozdział IV dyrektywy (art. 25 i 26) wprowadza szczególne zasady przekazywania danych osobowych do państw trzecich, niezależnie od ogólnych zasad ochrony danych. Te szczególne zasady były opracowywane przez wiele lat z zamiarem osiągnięcia równowagi między ochroną osób, których dane mają zostać przekazane do państw trzecich, a m.in. wymaganiami handlu międzynarodowego i rzeczywistym funkcjonowaniem globalnych sieci telekomunikacyjnych. Komisja i grupa robocza ⁽¹⁶⁾, ale także np. Międzynarodowa Izba Handlowa, włożyły wiele wysiłku w uruchomienie tego systemu poprzez określenie odpowiedniego poziomu ochrony, standardowe klauzule umowne, zastosowanie wiążących zasad dla przedsiębiorstw itd.
41. Jeżeli chodzi o zastosowanie tego systemu do Internetu, szczególne znaczenie ma wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Lindqvist* ⁽¹⁷⁾. Trybunał zaznaczył wszechobecny charakter informacji w Internecie i zdecydował, że samo ładowanie danych na stronę internetową, nawet jeżeli te dane są w ten sposób udostępniane osobom w państwach trzecich posiadającym środki techniczne umożliwiające dostęp do nich, nie jest uznawane za przekazywanie danych do państwa trzeciego.
42. Ten system, stanowiący logiczną i konieczną konsekwencję ograniczeń terytorialnych Unii Europejskiej, nie zapewni pełnej ochrony obywatelowi UE, którego dotyczą dane, w społeczeństwie operującym w sieci, dla którego fizyczne granice tracą na znaczeniu (zob. przykłady w pkt 6 niniejszej opinii): informacje w Internecie są wszechobecne, lecz jurysdykcja prawodawcy europejskiego jest ograniczona terytorialnie.
43. Wyzwaniem będzie opracowanie praktycznych rozwiązań, które pogodziłyby potrzebę ochrony obywateli UE, których dotyczą dane, z ograniczeniami terytorialnymi Unii Europejskiej i jej państw członkowskich. EIOD — w swoich uwagach do komunikatu Komisji w sprawie strategii zewnętrznego wymiaru przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości — zachęcał już Komisję do aktywnego zajęcia się propagowaniem ochrony danych osobowych na szczeblu międzynarodowym poprzez wspieranie dwu- i wielostronnych podejść z udziałem państw trzecich oraz współpracę z organizacjami międzynarodowymi ⁽¹⁸⁾.

C. Globalne zagadnienia dotyczące prywatności i jurysdykcji

38. Globalne zagadnienia dotyczące prywatności i jurysdykcji odgrywają w komunikacie ograniczoną rolę. W tym kontekście jedynym zamiarem Komisji jest dalsze monitorowanie forów międzynarodowych i dalsze w nich uczestnictwo, by zapewnić zgodność zobowiązań państw członkowskich z ich obowiązkami wynikającymi z dyrektywy. Poza tym w komunikacie wymieniono pewną liczbę działań przeprowadzonych na rzecz uproszczenia wymogów dotyczących międzynarodowego transferu danych (zob. rozdział III niniejszej opinii).

⁽¹⁴⁾ Zob. np. uwagi do komunikatu Komisji w sprawie interoperacyjności między europejskimi bazami danych, z dnia 10 marca 2006 r., opublikowane na stronie internetowej EIOD.

⁽¹⁵⁾ Zob.: „Raport w sprawie społeczeństwa kontrolowanego” (*Report on the Surveillance Society*) przygotowany przez Surveillance Studies Network dla brytyjskiego komisarza ds. informacji (UK Information Commissioner) i przedstawiony na 28. Międzynarodowej Konferencji Komisarzy ds. Ochrony Danych i Prywatności w Londynie w dniach 2-3 listopada 2006 r. (zob.: www.privacyconference2006.co.uk (sekcja Documents [Dokumenty])).

⁽¹⁶⁾ Zob. np. dokument roboczy dotyczący jednolitej wykładni art. 26 ust. 1 dyrektywy 95/46/WE z dnia 24 października 1995 r., przyjęty dnia 25 listopada 2005 r. (WP114); dokument roboczy ustanawiający procedurę współpracy na rzecz wydawania wspólnych opinii dotyczących odpowiednich środków zabezpieczających wynikających z wiążących zasad dla przedsiębiorstw, przyjęty dnia 14 kwietnia 2005 r. (WP107) oraz opinia 8/2003 w sprawie projektu standardowych klauzul umownych przedłożonego przez grupę stowarzyszeń przedsiębiorstw („alternatywny model umowy”) przyjęta dnia 17 grudnia 2003 r. (WP84).

⁽¹⁷⁾ Wyrok Trybunału z dnia 6 listopada 2003 r., sprawa C-101/01, Zb. Orz. [2003], s. I-12971, pkt 56-71.

⁽¹⁸⁾ Zob. pismo do dyrektora generalnego Dyrekcji Sprawiedliwości, Wolności i Bezpieczeństwa Komisji Europejskiej w sprawie komunikatu „Strategia zewnętrznego wymiaru przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości” z dnia 28 listopada 2005 r., dostępne na stronie internetowej EIOD.

44. Takie praktyczne rozwiązania obejmują:

- dalszy rozwój globalnych ram ochrony danych. Jako bazę można wykorzystać szerzej akceptowane normy, takie jak wytyczne OECD dla ochrony danych (1980) oraz wytyczne ONZ;
- dalszy rozwój szczególnych zasad przekazywania danych do państw trzecich, zawartych w rozdziale IV dyrektywy (art. 25 i 26);
- międzynarodowe porozumienia w sprawie jurysdykcji lub podobne porozumienia z państwami trzecimi;
- inwestycje w mechanizmy zgodności na szczeblu globalnym, takie jak stosowanie zasad wiążących dla przedsiębiorstw przez firmy międzynarodowe, niezależnie od miejsca przetwarzania przez nie danych osobowych.

45. Żadne z tych rozwiązań nie jest nowe. Konieczna jest jednak pewna wizja tego, w jaki sposób najskuteczniej wykorzystywać te metody i jak zapewnić, by standardy ochrony danych — które w Unii Europejskiej zaliczane są do praw podstawowych — były równie skuteczne w globalnym społeczeństwie operującym w sieci. EIOD zachęca Komisję do rozpoczęcia opracowywania takiej wizji we współpracy z najważniejszymi zainteresowanymi stronami.

D. Egzekwowanie prawa

46. W komunikacie poświęcono wiele uwagi wymogom wynikającym z interesu publicznego, szczególnie w zakresie bezpieczeństwa. Wyjaśniono w nim art. 3 ust. 2 dyrektywy oraz wykładnię tego przepisu wyrażoną przez Trybunał Sprawiedliwości w wyroku w sprawie PNR⁽¹⁹⁾, a także art. 13 dyrektywy, związany m.in. z orzecnictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. W komunikacie ponadto podkreśla się, że gdy Komisja osiąga równowagę między środkami zapewniającymi bezpieczeństwo oraz niekwestionowanymi prawami podstawowymi, upewnia się, że dane osobowe są chronione zgodnie z art. 8 europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka (EKOPC). Ten punkt wyjścia ma zastosowanie również do dialogu ze Stanami Zjednoczonymi Ameryki.

47. Zdaniem EIOD ważne jest, że Komisja w tak jasny sposób potwierdza wynikające z art. 6 TUE zobowiązania Unii do poszanowania praw podstawowych gwarantowanych przez EKOPC. Jest to tym istotniejsze teraz, gdy Rada Europejska zdecydowała, że na mocy traktatu reformującego Karta

praw podstawowych Unii Europejskiej stanie się prawnie wiążąca. Artykuł 8 karty określa prawo każdej osoby do ochrony dotyczących jej danych osobowych.

48. Jest sprawą ogólnie znaną, że żądania organów ścigania dotyczące coraz szerszego wykorzystywania danych osobowych do walki z przestępczością — by nie wspomnieć zwalczania terroryzmu — wiążą się z ryzykiem obniżenia poziomu ochrony obywateli, nawet poniżej poziomu gwarantowanego art. 8 EKOPC lub konwencją Rady Europy nr 108⁽²⁰⁾. Te obawy stanowiły trzon trzeciej opinii EIOD w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, wydanej dnia 27 kwietnia 2007 r.

49. W tym kontekście ma fundamentalne znaczenie, by standardy ochrony zapewniane przez dyrektywę zostały uznane za podstawę ochrony obywateli, także w związku z żądaniami organów ścigania. EKOPC i konwencja 108 zapewniają minimalny poziom ochrony, ale nie są wystarczająco precyzyjne. Konieczne były więc dodatkowe środki zapewniające obywatelom właściwą ochronę. Ta potrzeba była jednym z bodźców do przyjęcia dyrektywy⁽²¹⁾ w 1995 r.

50. Równie zasadniczą kwestią jest skuteczne zagwarantowanie tego standardu ochrony we wszystkich sytuacjach, w których dane osobowe są przetwarzane do celów egzekwowania prawa. Choć omawiany komunikat nie omawia przetwarzania danych w obrębie trzeciego filaru, słusznie odnosi się do sytuacji, w której dane gromadzone (i przetwarzane) do celów handlowych są wykorzystywane do celów egzekwowania prawa. Sytuacja taka staje się coraz powszechniejsza, od kiedy policja coraz częściej polega na dostępności informacji posiadanych przez strony trzecie. Dyrektywę 2006/24/WE⁽²²⁾ można uznać za najlepszą ilustrację tej tendencji: dyrektywa ta zobowiązuje dostawców usług łączności elektronicznej do (dłuższego) przechowywania danych, które zgromadzili (i przechowują) do celów handlowych, by służyły one celom egzekwowania prawa. Zdaniem EIOD należy w pełni zagwarantować właściwą ochronę danych osobowych gromadzonych i przetwarzanych w ramach zakresu zastosowania dyrektywy, gdy są one wykorzystywane do celów interesu publicznego, w szczególności do celów związanych z bezpieczeństwem lub zwalczaniem terroryzmu. W niektórych przypadkach jednak te ostatnie cele mogą wykraczać poza zakres zastosowania dyrektywy.

⁽¹⁹⁾ Wyrok Trybunału z 30 maja 2006 r., Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej (C-317/04) i Komisji (C-318/04), sprawy połączone C-317/04 i C-318/04, Zb. Orz. 2006, str. I-4721.

⁽²⁰⁾ Konwencja Rady Europy o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych z dnia 28 stycznia 1981 r.

⁽²¹⁾ Brak precyzji w konwencji nr 108 został wspomniany przez EIOD w kilku opiniach w związku z potrzebą przyjęcia decyzji ramowej Rady.

⁽²²⁾ Dyrektywa 2006/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie zatrzymywania generowanych lub przetwarzanych danych w związku ze świadczeniem ogólnie dostępnych usług łączności elektronicznej lub udostępnianiem publicznych sieci łączności oraz zmieniająca dyrektywę 2002/58/WE (Dz.U. L 105 z 13.4.2006, str. 54).

51. Te obserwacje prowadzą do następujących sugestii skierowanych do Komisji:

- konieczna jest dalsza refleksja nad implikacjami, jakie ma dla ochrony danych zaangażowanie przedsiębiorstw prywatnych w działania w zakresie egzekwowania prawa; służyłaby ona zapewnieniu pełnego stosowania do tych sytuacji zasad zawartych w dyrektywie 95/46/WE oraz zapewnieniu tego, że żadne luki prawne nie zagrażą podstawowemu prawu obywateli do ochrony ich danych. Należy zwłaszcza zagwarantować właściwą i stałą ochronę danych osobowych zgromadzonych w ramach zakresu zastosowania dyrektywy także wtedy, gdy są one dalej przetwarzane do celów interesu publicznego, w ramach zakresu zastosowania dyrektywy lub poza nim;
- refleksja ta powinna w każdym wypadku obejmować niedociągnięcia obecnych ram prawnych, w których granica między pierwszym a trzecim filarem jest niejasna i w których mogą nawet wystąpić sytuacje całkowitego braku właściwej podstawy instrumentu prawnego dotyczącego ochrony danych ⁽²³⁾;
- artykuł 13 dyrektywy, umożliwiający wyjątki od zasad ochrony danych i ograniczenia tych zasad, gdy są one konieczne m.in. ze względu na interes publiczny, należy przerehabilitować w taki sposób, by zachować jego skuteczność jako zasadniczej płaszczyzny wzajemnego oddziaływania i gwarancji dla danych osobowych gromadzonych w ramach zakresu zastosowania dyrektywy, zgodnie z wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Österreichischer Rundfunk* ⁽²⁴⁾ i orzecznictwem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka;
- należy rozważyć możliwość złożenia wniosków prawodawczych mających na celu harmonizację warunków stosowania wyjątków od art. 13 i związanych z nimi zabezpieczeń.

E. Możliwa sytuacja po wejściu w życie traktatu reformującego

52. W komunikacie Komisja porusza kwestię (ogromnego) wpływu traktatu konstytucyjnego na dziedzinę ochrony danych. Rzeczywiście traktat ten — obecnie zaś traktat reformujący — będzie miał fundamentalne znaczenie. Traktat oznacza koniec struktury filarowej, przepisy dotyczące ochrony danych (obecnie art. 286 TWE) zostaną wyjaśnione, a Karta praw podstawowych Unii Europejskiej, w której art. 8 znajduje się przepis o ochronie danych, stanie się instrumentem prawnie wiążącym.

53. W mandacie Konferencji Międzyrządowej zwrócono szczególną uwagę na ochronę danych. Pkt 19 ppkt f) zasadniczo zawiera trzy twierdzenia. Po pierwsze, ogólne zasady ochrony danych będą pozostawać bez uszczerbku dla szczególnych zasad przyjętych w tytule o WPZiB (obecny drugi filar); po drugie, zostanie przyjęte oświadczenie dotyczące ochrony danych w obszarach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (obecny trzeci filar) i po

trzecie, zostaną przyjęte konkretne zapisy w stosownych protokołach dotyczące stanowisk poszczególnych państw członkowskich (ten element jest związany przede wszystkim ze stanowiskiem Zjednoczonego Królestwa wobec współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych).

54. Ten drugi element (oświadczenie) będzie wymagał objaśnienia w ramach Konferencji Międzyrządowej. Należy starannie rozważyć skutki zniesienia struktury filarowej oraz możliwości zastosowania dyrektywy o współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, by zapewnić jak najszersze możliwe stosowanie zasad ochrony danych zawartych w dyrektywie 95/46/WE. W niniejszej opinii nie ma miejsca na bardziej szczegółowe omówienie tego zagadnienia. EIOD przedstawił swoje propozycje dotyczące oświadczenia w piśmie skierowanym do przewodniczącego Konferencji Międzyrządowej ⁽²⁵⁾.

VI. NARZĘDZIA SŁUŻĄCE LEPSZEMU WDRAŻANIU DYREKTYWY

A. Uwaga ogólna

55. Komunikat odnosi się do licznych narzędzi i działań, które można wykorzystać w przyszłości w celu lepszego wdrażania dyrektywy. EIOD pragnie przedstawić swoje uwagi do nich, wraz z analizą dodatkowych instrumentów, które nie zostały wspomniane w komunikacie.

B. Prawodawstwo branżowe

56. W niektórych przypadkach może okazać się niezbędne konkretne działanie prawodawcze na szczeblu UE. Zwłaszcza konieczne może się okazać prawodawstwo branżowe, pozwalające dostosować zasady zawarte w dyrektywie do problemów związanych z pewnymi technologiami, jak w przypadku dyrektyw o ochronie prywatności w sektorze telekomunikacyjnym. Należy szczegółowo rozważyć zastosowanie szczególnego prawodawstwa w takich dziedzinach, jak wykorzystanie technologii RFID.

C. Postępowanie o naruszenie przepisów

57. Najważniejszym instrumentem wspomnianym w komunikacie jest postępowanie o naruszenie przepisów. Komunikat określa jeden obszar wymagający szczególnej uwagi, tj. niezależność organów ochrony danych i ich uprawnienia; innym obszarom poświęcono tylko ogólny komentarz. EIOD podziela opinię, że postępowania o naruszenie przepisów stanowią podstawowe i nieuniknione narzędzie, jeżeli państwa członkowskie nie zapewnią pełnego wdrożenia dyrektywy, zwłaszcza biorąc pod uwagę fakt, że minęło niemal dziewięć lat od terminu wdrożenia dyrektywy i że odbył się już zorganizowany dialog określony w programie prac. Do dnia dzisiejszego jednak do Trybunału Sprawiedliwości nie wpłynęła żadna sprawa o naruszenie przepisów dyrektywy 95/46/WE.

⁽²³⁾ Kwestia „luki prawnej”, kilkakrotnie poruszona przez EIOD, głównie w związku z wyrokiem w sprawie PNR (zob. np. sprawozdanie roczne za 2006 r., s. 47).

⁽²⁴⁾ Wyrok Trybunału z dnia 20 maja 2003 r., sprawy połączone C-465/00, C-138/01 i C-139/01, Zb. Orz. 2003, str. I-4989.

⁽²⁵⁾ Zob. pismo EIOD z dnia 23 lipca 2007 r. do przewodniczącego Konferencji Międzyrządowej w sprawie ochrony danych na mocy traktatu reformującego, dostępne na stronie internetowej EIOD.

58. Analiza porównawcza wszystkich przypadków, w których podejrzewa się niewłaściwą lub niepełną transpozycję przepisów ⁽²⁶⁾, oraz komunikat wyjaśniający mogą z pewnością zwiększyć spójność roli Komisji jako strażnika Traktatów. Przygotowanie tych instrumentów, które może wymagać pewnego czasu i wysiłku, nie powinno jednak opóźniać postępowań o naruszenie przepisów w tych dziedzinach, w których Komisja jednoznacznie stwierdziła niewłaściwą transpozycję lub błędne praktyki.
59. EIOD zachęca zatem Komisję do starania się o lepsze wdrażanie dyrektywy za pomocą — o ile to konieczne — postępowań o naruszenie przepisów. W tym kontekście EIOD skorzysta ze swoich uprawnień do interwencji przed Trybunałem Sprawiedliwości, by wziąć udział — w stosownych przypadkach — w postępowaniach o naruszenie przepisów związanych z wdrażaniem dyrektywy 95/46/WE lub z innymi instrumentami prawnymi w obszarze ochrony danych osobowych.

D. Komunikat wyjaśniający

60. Komunikat również zawiera odniesienie do komunikatu wyjaśniającego niektóre przepisy, w którym Komisja objaśni swoją interpretację tych przepisów dyrektywy, których wdrażanie okazało się problematyczne i może w konsekwencji prowadzić do postępowań o naruszenie przepisów. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w tym kontekście Komisja uwzględni prace nad interpretacją przeprowadzone przez grupę roboczą. Należyte uwzględnienie stanowiska grupy roboczej podczas redagowania tego komunikatu wyjaśniającego oraz właściwe przeprowadzenie konsultacji z grupą roboczą mają fundamentalne znaczenie dla wykorzystania doświadczenia tej grupy w zakresie wdrażania dyrektywy na szczeblu krajowym.
61. Ponadto EIOD potwierdza, że jest gotowy doradzać Komisji we wszystkich kwestiach związanych z ochroną danych osobowych. Dotyczy to również tych instrumentów — takich jak komunikat Komisji — które nie są wiążące, ale mają na celu określenie polityki Komisji w dziedzinie ochrony danych osobowych. By EIOD mógł skutecznie prowadzić działania doradcze, w przypadku komunikatów konsultacje z nim powinny mieć miejsce przed przyjęciem komunikatu wyjaśniającego ⁽²⁷⁾. Rola zarówno grupy roboczej art. 29, jak i EIOD jako doradców wniesie do tego komunikatu dodatkowe wartości, nie naruszając niezależności Komisji w samodzielnym podejmowaniu decyzji o formalnym rozpoczęciu postępowań o naruszenie przepisów związanych z wdrażaniem dyrektywy.

62. EIOD z zadowoleniem przyjmuje fakt, że komunikat będzie się odnosił jedynie do ograniczonej liczby artykułów, umożliwiając w ten sposób skupienie się na trudniejszych kwestiach. Z tego punktu widzenia EIOD zwraca uwagę Komisji na następujące zagadnienia, które zasługują na szczególną uwagę w komunikacie wyjaśniającym:

- pojęcie danych osobowych ⁽²⁸⁾;
- definicja roli administratora danych lub przetwarzającego;
- określenie prawa właściwego;
- zasada ograniczenia celu i niezgodne z nią wykorzystanie danych;
- podstawa prawna przetwarzania danych, szczególnie w odniesieniu do jednoznacznego wyrażenia zgody oraz do wyważenia interesów.

E. Inne, niewiążące instrumenty

63. Inne, niewiążące instrumenty powinny pomagać w osiągnięciu zgodności z zasadami ochrony danych, szczególnie w nowych otoczeniach technicznych. Środki te powinny być oparte na zasadzie „prywatności wynikającej z projektu” (ang. *privacy by design*) i zapewniać opracowywanie i tworzenie struktur nowych technologii z właściwym uwzględnieniem zasad ochrony danych. Zasadniczy tego element powinna stanowić promocja produktów technologicznych zgodnych z zasadami poszanowania prywatności w kontekście szybko wzrastającego wszechobecnego użycia komputerów.
64. Ścisłe powiązana z powyższym jest potrzeba zwiększenia liczby stron zainteresowanych egzekwowaniem prawa o ochronie danych. Z jednej strony, EIOD zdecydowanie popiera zasadniczą rolę organów ochrony danych w egzekwowaniu realizacji zasad zawartych w dyrektywie przy pełnym wykorzystaniu swoich uprawnień oraz zakresu koordynacji w ramach grupy roboczej art. 29. Skuteczniejsze wdrażanie dyrektywy jest również jednym z celów „inicjatywy londyńskiej”.
65. Z drugiej strony, EIOD podkreśla, że pożądane jest propagowanie wdrażania zasad ochrony danych w przedsiębiorstwach prywatnych poprzez samoregulację i konkurencyjność. Należy zachęcać przemysł do wdrażania zasad ochrony danych i konkurowania w opracowywaniu produktów i usług zgodnych z zasadami poszanowania prywatności jako sposobu zwiększania swego udziału w rynku poprzez lepsze dostosowanie się do oczekiwań konsumentów świadomych kwestii związanych z prywatnością. Dobrym przykładem mogą być etykiety dotyczące ochrony prywatności, które można dołączać do produktów i usług po uprzednim przeprowadzeniu certyfikacji ⁽²⁹⁾.

⁽²⁶⁾ Zob. komunikat, str. 6.

⁽²⁷⁾ ob. dokument strategiczny EIOD „EIOD doradza instytucjom Wspólnoty w sprawie wniosków legislacyjnych i związanych z nimi dokumentów”, dostępny na stronie internetowej EIOD (pkt 5.2 tego dokumentu).

⁽²⁸⁾ To zagadnienie zostało również omówione w opinii nr 4/2007 grupy roboczej, wspomnianej w przypisie 9.

⁽²⁹⁾ Warto wspomnieć o projekcie „EuroPriSe”, promowanym przez Organ Ochrony Danych Landu Schleswig-Holstein w ramach projektu „Eten” Komisji Europejskiej.

66. EIOD pragnie również zwrócić uwagę Komisji na inne narzędzia, które — choć nie zostały wspomniane w komunikacie — mogłyby okazać się użyteczne w lepszym wdrażaniu dyrektywy. Przykładami takich narzędzi, które mogłyby pomóc organom ochrony danych w lepszym wdrażaniu prawa dotyczącego ochrony danych, są:

- analiza porównawcza;
- propagowanie wzorców postępowania i dzielenie się nimi;
- przeprowadzane przez strony trzecie kontrole zachowywania prywatności.

F. Inne instrumenty w dalszej perspektywie

67. Na koniec EIOD odnosi się do innych instrumentów, które nie zostały wspomniane w komunikacie, ale mogłyby zostać rozważone w związku z przyszłymi zmianami w dyrektywie lub włączone do innych horyzontalnych aktów prawnych; w szczególności:

- działania uprawniające grupy obywateli do wspólnego wszczynania postępowań spornych w sprawach dotyczących ochrony danych osobowych mogłyby stanowić bardzo istotne narzędzie ułatwiające wdrażanie dyrektywy;
- działania zapoczątkowane przez osoby prawne, takie jak stowarzyszenia konsumentów i związki zawodowe, których działalność ma na celu ochronę pewnych kategorii osób, mogłyby przynieść podobne efekty;
- zobowiązanie administratorów danych do powiadamiania osób, których dotyczą dane, o naruszeniu bezpieczeństwa tych danych stanowiłoby nie tylko wartościowe zabezpieczenie, lecz także sposób lepszego informowania obywateli;
- przepisy ułatwiające stosowanie etykiet dotyczących ochrony prywatności lub przeprowadzanych przez strony trzecie kontroli zachowywania prywatności (zob. pkt 65 i 66) w sprawach międzynarodowych.

G. Lepsze określenie obowiązków zainteresowanych instytucji, zwłaszcza grupy roboczej

68. Różne instytucje mają obowiązki związane z wdrażaniem dyrektywy. Organy nadzorcze w państwach członkowskich na mocy art. 28 dyrektywy ponoszą odpowiedzialność za kontrolę stosowania na ich terytorium przepisów przyjętych przez państwa członkowskie na mocy tej dyrektywy. Artykuł 29 wprowadza grupę roboczą złożoną z organów nadzorczych, a w art. 30 wymieniono zadania tej grupy. Na mocy art. 31 komitet składający się z przedstawicieli rządów państw członkowskich wspiera Komisję w związku z przedsięwzięciem środków na szczeblu wspólnotowym (komitet działający w ramach procedury komitologii).

69. Potrzeba lepszego określenia obowiązków tych różnych instytucji jest szczególnie widoczna w przypadku (działań) grupy roboczej. W art. 30 ust. 1 wymieniono cztery

zadania grupy roboczej, które można podsumować jako badanie wdrażania dyrektywy na szczeblu krajowym, pod kątem jego jednolitości, oraz wyrażanie opinii na temat zmian na szczeblu wspólnotowym: poziom ochrony, wnioski legislacyjne i kodeksy postępowania. Ten wykaz pokazuje, jak daleko sięga odpowiedzialność grupy roboczej w dziedzinie ochrony danych, czego ilustracją są dokumenty sporządzone przez tę grupę na przestrzeni lat.

70. Zgodnie z tekstem komunikatu grupa robocza „odgrywa kluczową rolę w zapewnianiu skuteczniejszego i bardziej spójnego wdrażania dyrektywy”. EIOD w pełni przychyliła się do tej opinii, lecz uważa również za konieczne wyjaśnienie pewnych konkretnych elementów obowiązków grupy roboczej.

71. Po pierwsze, komunikat wzywa do zwiększenia wkładu grupy roboczej, gdyż organy krajowe powinny starać się o dostosowanie praktyk krajowych do wspólnej linii postępowania⁽³⁰⁾. EIOD z zadowoleniem przyjmuje zamiar, jaki przyświeca temu stwierdzeniu, ale ostrzega przed nakładaniem się na siebie obowiązków. Zgodnie z art. 211 TWE zadaniem Komisji jest czuwanie nad stosowaniem postanowień Traktatu przez państwa członkowskie, w tym również przez ich organy nadzorcze. Grupa robocza jako niezależny organ doradczy nie może być pociągana do odpowiedzialności za stosowanie się organów krajowych do jej opinii.

72. Po drugie, Komisja musi być świadoma swoich różnych ról w ramach grupy roboczej, gdyż jest ona nie tylko członkiem tej grupy, lecz także organizuje jej sekretariat. Odgrywając rolę sekretariatu musi wspierać grupę roboczą w taki sposób, by mogła ona wykonywać swoją pracę w sposób niezawisły. Zasadniczo oznacza to dwie rzeczy: Komisja musi zapewnić niezbędne środki, a sekretariat musi pracować zgodnie z instrukcjami grupy roboczej i jej przewodniczącego w tym, co się tyczy treści i zakresu działalności grupy roboczej oraz charakteru wyników jej prac. Ogólniej rzecz biorąc, działania Komisji w ramach wypełniania jej pozostałych obowiązków wynikających z prawa WE nie powinny negatywnie wpływać na jej dostępność jako sekretariatu.

73. Po trzecie, chociaż określenie priorytetów grupy roboczej zależy od jej własnego uznania, Komisja mogłaby wskazywać, czego oczekuje od grupy roboczej i jak — w jej opinii — można najlepiej wykorzystać dostępne środki.

74. Po czwarte, EIOD wyraża ubolewanie, że w komunikacie nie zawarto jasnych wskazówek dotyczących podziału ról pomiędzy Komisję i grupę roboczą. Zachęca Komisję do przedłożenia grupie roboczej dokumentu, który zawierałby takie wskazówki. EIOD proponuje, by w dokumencie tym ująć następujące kwestie:

- Komisja mogłaby zwrócić się do grupy roboczej o podjęcie prac nad kilkoma konkretnymi zagadnieniami. Wnioski Komisji powinny być oparte na jasnej strategii zadań i priorytetów grupy roboczej;

⁽³⁰⁾ Zob. str. 11 komunikatu.

- grupa robocza sama ustala swoje priorytety w programie prac, w którym są one jasno zaprezentowane;
- Komisja i grupa robocza mogłyby ewentualnie zebrać swoje ustalenia w protokole ustaleń;
- jest kwestią zasadniczą, by grupa robocza w pełni uczestniczyła w wykładni dyrektywy i przyczyniała się do dyskusji mających na celu ewentualne zmiany w dyrektywie.

VII. WNIOSKI

75. EIOD podziela główny wniosek Komisji, że dyrektywy w perspektywie krótkoterminowej nie należy zmieniać. Ten wniosek wspiera się również na charakterze dyrektywy oraz polityce prawodawczej Unii.
76. EIOD wyszedł od następujących przesłanek:
- w perspektywie krótkoterminowej najlepiej nakierować działania na usprawnienie wdrażania dyrektywy;
  - w dalszej perspektywie zmiany w dyrektywie wydają się nieuchronne;
  - należy już określić konkretny termin przeglądu, by przygotować wnioski dotyczące zmian. Taki termin byłby wyraźnym bodźcem do niezwłocznego rozpoczęcia refleksji nad przyszłymi zmianami.
77. Główne elementy przyszłych zmian są między innymi następujące:
- nie jest konieczne wprowadzenie nowych zasad, ale istnieje oczywista potrzeba wprowadzenia innych rozwiązań administracyjnych;
  - szeroki zakres zastosowania prawa o ochronie danych do wszystkich sposobów wykorzystywania danych osobowych nie powinien ulec zmianie;
  - prawo o ochronie danych powinno pozwalać w konkretnych przypadkach na wyważone podejście, a także umożliwiać organom ochrony danych określanie priorytetów;
  - system powinien mieć w pełni zastosowanie do wykorzystywania danych osobowych do celów egzekwowania prawa, choć mogą być konieczne odpowiednie środki dodatkowe, by rozwiązać szczególne problemy w tej dziedzinie.
78. EIOD sugeruje, by Komisja szczegółowo opracowała: harmonogram działań omówionych w rozdziale 3 komunikatu; ostateczny termin przedstawienia kolejnego sprawozdania z wdrażania dyrektywy; zakres zadań umożliwiający ocenę realizacji przewidzianych działań; wskazówki co do sposobu postępowania w dalszej perspektywie.
79. EIOD z zadowoleniem przyjmuje przedstawione podejście do technologii jako jeden z istotnych pierwszych kroków i

sugeruje rozpoczęcie dyskusji na temat podejścia długoterminowego, obejmującej m.in. debatę dotyczącą podstawowych zasad rozwoju społeczeństwa kontrolowanego. Również z zadowoleniem postrzega toczący się przegląd dyrektywy 2002/58/WE oraz ewentualną potrzebę określenia bardziej szczegółowych zasad odnoszących się do kwestii ochrony danych związanych z nowymi technologiami, takimi jak Internet i RFID. W tych działaniach należy brać pod uwagę całość zmieniającego się kontekstu, a w dalszej perspektywie objąć nimi również dyrektywę 95/46/WE.

80. EIOD wyraża ubolewanie, że globalne zagadnienia dotyczące prywatności i jurysdykcji odgrywają w komunikacji tak ograniczoną rolę i zwraca się o opracowanie praktycznych rozwiązań, które pogodziłyby potrzebę ochrony obywateli UE, których dotyczą dane, z ograniczeniami terytorialnymi Unii Europejskiej i jej państw członkowskich, takich jak: dalszy rozwój globalnych ram ochrony danych; dalszy rozwój szczególnych zasad przekazywania danych do państw trzecich; międzynarodowe porozumienia w sprawie jurysdykcji lub podobne porozumienia z państwami trzecimi; inwestycje w mechanizmy zgodności na szczeblu globalnym, takie jak stosowanie zasad wiążących dla przedsiębiorstw przez firmy międzynarodowe.

EIOD zachęca Komisję do rozpoczęcia — wraz z najważniejszymi zainteresowanymi stronami — refleksji nad tymi kwestiami.

81. Co do egzekwowania prawa EIOD pragnie przekazać Komisji następujące sugestie:
- dalszą refleksję nad implikacjami, jakie ma zaangażowanie przedsiębiorstw prywatnych w działania w zakresie egzekwowania prawa;
  - zachowanie skuteczności art. 13 dyrektywy, z możliwością złożenia wniosków prawodawczych mających na celu harmonizację warunków stosowania wyjątków od art. 13 i związanych z nimi zabezpieczeń.
82. Pełne wdrożenie dyrektywy oznacza (1) zapewnienie całkowitego wypełniania przez państwa członkowskie ich obowiązków wynikających z prawa europejskiego oraz (2) pełne wykorzystanie innych, niewiążących narzędzi, które mogą przyczynić się do osiągnięcia wysokiego i zharmonizowanego poziomu ochrony danych. EIOD zwraca się do Komisji o jasne wskazanie sposobu wykorzystania tych różnych instrumentów oraz sposobu oddzielania jej własnych obowiązków od obowiązków grupy roboczej.
83. W odniesieniu do wspomnianych wyżej instrumentów:
- w niektórych przypadkach może okazać się niezbędne konkretne działania prawodawcze na szczeblu UE;
  - zachęca się Komisję do starania się o lepsze wdrażanie dyrektywy za pomocą postępowań o naruszenie prawa;

- zachęca się Komisję do wykorzystania komunikatu wyjaśniającego — z poszanowaniem roli doradczej grupy roboczej i EIOD — do omówienia następujących kwestii: pojęcia danych osobowych; definicji roli administratora danych lub przetwarzającego; określenia prawa właściwego; zasady ograniczenia celu i niezgodnego z nią wykorzystania danych; podstawy prawnej przetwarzania danych, szczególnie w odniesieniu do jednoznacznego wyrażenia zgody oraz do wyważenia interesów;
  - niewiążące prawnie instrumenty obejmują instrumenty zasadzające się na pojęciu „prywatności wynikającej z projektu”;
  - w dalszej perspektywie: działania pewnych grup obywateli; działania zapoczątkowane przez osoby prawne, których działalność ma na celu ochronę pewnych kategorii osób; zobowiązanie administratorów danych do powiadamiania osób, których dotyczą dane, o naruszeniu bezpieczeństwa tych danych; przepisy ułatwiające stosowanie etykiet dotyczących ochrony prywatności lub przeprowadzanych przez strony trzecie kontroli zachowywania prywatności w sprawach międzynarodowych.
84. EIOD zachęca Komisję do przedłożenia grupie roboczej dokumentu, który zawierałby jasne wskazówki co do podziału ról między Komisję a grupę roboczą i podejmowałby następujące kwestie:
- złożone przez Komisję wnioski o podjęcie prac nad kilkoma konkretnymi zagadnieniami, oparte na jasnej strategii i priorytetach ustalonych przez grupę roboczą;
  - możliwość zapisania uzgodnień w protokole ustaleń;
  - pełne zaangażowanie grupy roboczej w interpretację dyrektywy oraz dyskusje prowadzące do jej ewentualnych zmian.
85. Należy starannie rozważyć skutki wejścia w życie traktatu reformującego, by zapewnić jak najszerze możliwe stosowanie zasad ochrony danych zawartych w dyrektywie. EIOD przedstawił swoje propozycje w piśmie skierowanym do przewodniczącego Konferencji Międzyrządowej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 25 lipca 2007 r.

Peter HUSTINX

Europejski Inspektor Ochrony Danych

Opinia Europejskiego Inspektora Ochrony Danych w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Rady ustanawiającej Europejski Urząd Policji (EUROPOL) (COM (2006) 817 wersja ostateczna)

(2007/C 255/02)

EUROPEJSKI INSPEKTOR OCHRONY DANYCH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 286,

uwzględniając Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 8,

uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych ⁽²⁾, w szczególności jego art. 41,

uwzględniając wniosek w sprawie opinii zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 wysłany Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych w dniu 20 grudnia 2006 r.,

PRZYJMUJE NASTĘPUJĄCĄ OPINIĘ:

I. UWAGI WSTĘPNE

Konsultacje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych

1. Wniosek dotyczący decyzji Rady ustanawiającej Europejski Urząd Policji (EUROPOL) został przesłany przez Komisję Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych z prośbą o konsultację, zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia 45/2001/WE. EIOD uważa, że niniejsza opinia powinna zostać przywołana w preambule decyzji ramowej ⁽³⁾.

Znaczenie wniosku

2. Celem niniejszego wniosku nie jest zasadnicza zmiana mandatu lub zakresu działania Europolu, ale przede wszystkim stworzenie Europolowi nowej i bardziej elastycznej podstawy prawnej. Europol powstał w roku 1995 na podstawie konwencji zawartej przez państwa członkowskie, jak określono w art. K.6 TUE (obecnie: art. 34) ⁽⁴⁾. Wadą takich konwencji z punktu widzenia elastyczności i skuteczności jest potrzeba ich ratyfikacji przez wszystkie państwa członkowskie, co — jak ukazują niedawne doświadczenia — może potrwać i kilka lat. W uzasadnieniu do niniejszego wniosku wykazano, że trzy protokoły zmieniające konwencję o Europolu, przyjęte w latach 2000, 2002 i 2003, do końca roku 2006 nie weszły jeszcze w życie ⁽⁵⁾.

3. Wniosek zawiera jednak również istotne zmiany, mające usprawnić funkcjonowanie Europolu w przyszłości. Przedłuża on mandat Europolu i zawiera kilka nowych przepisów, zmierzających do usprawnienia funkcjonowania Europolu w przyszłości. Z tego punktu widzenia wymiana danych między Europolu a innymi podmiotami (takimi jak organy Wspólnoty Europejskiej/Unii Europejskiej, organy państw członkowskich i państw trzecich) nabiera istotnego znaczenia. Wniosek postuluje, by Europol podjął wszelkie starania w celu zapewnienia interoperacyjności systemów przetwarzania danych Europolu z systemami państw członkowskich i organów Wspólnoty Europejskiej/Unii Europejskiej (art. 10 ust. 5 wniosku). Oprócz tego przewiduje on bezpośredni dostęp jednostek krajowych do systemu Europolu.

4. Ponadto pozycja Europolu jako organu funkcjonującego na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej (trzeci filar) ma określone konsekwencje dla odnośnych przepisów o ochronie danych, ponieważ rozporządzenie (WE) nr 45/2001 dotyczy jedynie przetwarzania danych w ramach działań objętych prawem wspólnotowym i z tego powodu zasadniczo nie dotyczy przetwarzania danych przez Europol. Rozdział V wniosku zawiera szczegółowe przepisy dotyczące ochrony i bezpieczeństwa danych, które mogą być uznane za *lex specialis* zawierające przepisy dodatkowe w stosunku do *lex generalis*, tj. ogólnych ram prawnych w zakresie ochrony danych. Te ogólne ramy prawne dotyczące trzeciego filara nie zostały jednak jeszcze przyjęte (patrz punkty 37-40 poniżej)

5. Ostatnią kwestią, którą należy zasygnalizować, jest to, że w wyniku niektórych innych zmian pozycja Europolu będzie bardziej spójna z innymi organami Unii Europejskiej, powołanymi na mocy Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Choć nie zmienia to zasadniczo pozycji Europolu, można to postrzegać jako pierwszą, obiecującą zmianę. Europol będzie finansowany z budżetu wspólnotowego, a personel Europolu będzie objęty wspólnotowym regulaminem pracowniczym. Wzmacnia to kontrolę ze strony Parlamentu Europejskiego (ze względu na jego rolę w procedurze budżetowej) i Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (w sporach dotyczących budżetu oraz w kwestiach pracowniczych). EIOD będzie miał uprawnienia w zakresie przetwarzania danych osobowych odnoszących się do pracowników Wspólnoty (patrz pkt 47 poniżej).

Punkt ciężkości niniejszej opinii

6. Niniejsza opinia będzie w dalszej części dotyczyła zmian merytorycznych (o których mowa w pkt 3), odnośnych przepisów dotyczących ochrony danych (pkt 4) i coraz wyraźniejszych podobieństw między Europolu a organami wspólnotowymi (pkt 5).

⁽¹⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, str. 31.

⁽²⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, str. 1.

⁽³⁾ Zgodnie z praktyką Komisji zastosowaną w innych (niedawnych) sprawach. Patrz, jako sprawa najbardziej aktualna, opinia EIOD z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie wniosków dotyczących zmiany rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich i przepisów wykonawczych do niego (COM (2006) 213 wersja ostateczna i SEC(2006) 866 wersja ostateczna), opublikowanych w portalu www.edps.europa.eu.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 316 z 27.7.1995, str. 1.

⁽⁵⁾ Przewiduje się, że wejdą w życie w marcu/kwietniu 2007 r.

7. Opinia zwróci w szczególności uwagę na rosnące znaczenie wymiany danych między Europolem a innymi organami Unii Europejskiej; w większości przypadków wymiana ta podlega nadzorowi EIOD. W tym kontekście można przywołać konkretnie art. 22, 25 i 48 wniosku. Ze względu na złożoność sprawy pojawia się zaniepokojenie zarówno w związku z zasadą ograniczenia celu, jak i w związku z odnośnymi przepisami dotyczącymi ochrony danych i nadzorem nad nią, w przypadkach gdy różne organy nadzorcze są uprawnione do nadzorowania różnych organów europejskich, w zależności od tego, na jakim filarze są one oparte. Inna kwestia dotyczy interoperacyjności systemu informacyjnego Europolu z innymi systemami informacyjnymi.

II. KONTEKST WNIOSKU

8. Środowisko legislacyjne wniosku zmienia się szybko.
9. Po pierwsze — obecny wniosek jest jednym z wielu działań legislacyjnych w dziedzinie współpracy sądowej i policyjnej, mających na celu ułatwienie przechowywania i wymiany danych osobowych do celów egzekwowania prawa. Niektóre z tych wniosków zostały przyjęte przez Radę — jak np. decyzja ramowa Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych —⁽¹⁾ natomiast inne wnioski są w dalszym ciągu przedmiotem procesu legislacyjnego.
10. Zasadą wiodącą tych działań legislacyjnych jest zasada dostępności, która została wprowadzona jako nowa ważna zasada prawna w programie haskim w listopadzie 2004 r. Zakłada ona, że przepływ ponad granicami wewnętrznymi UE informacji potrzebnych do walki z przestępczością powinien odbywać się bez utrudnień.
11. Zasada dostępności sama w sobie jest niewystarczająca. Potrzebne są dodatkowe środki legislacyjne, by umożliwić organom policyjnym i sądowym skuteczną wymianę informacji. W niektórych przypadkach instrument wybrany w celu ułatwienia tej wymiany polega na ustanowieniu lub usprawnieniu systemu informacyjnego na szczeblu europejskim. System informacyjny Europolu jest takim właśnie systemem. EIOD zajął się podstawowymi kwestiami dotyczącymi takich systemów w odniesieniu do systemu informacyjnego Schengen; zajmie się również niektórymi z tych kwestii w odniesieniu do omawianego obecnie wniosku. Sprawy te obejmują warunki udzielania dostępu do systemu, wzajemne powiązania i interoperacyjność oraz odnośne przepisy dotyczące ochrony danych i nadzoru nad danymi⁽²⁾.
12. Ponadto wniosek powinien być analizowany w świetle najnowszych wydarzeń, takich jak inicjatywa, przedstawiona przez niemiecką prezydencję Unii Europejskiej, by włączyć konwencję z Prüm w ramy prawne UE.

⁽¹⁾ Decyzja ramowa Rady 2006/960/WSiSW z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie uproszczenia wymiany informacji i danych wywiadowczych między organami ścigania państw członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U. L 386 z 29.12.2006, str. 89).

⁽²⁾ Jest to wybór głównych kwestii poruszonych w opinii EIOD w sprawie SIS II, dokonany na podstawie ich związku z obecnie omawianym wnioskiem. Patrz: Opinia z dnia 19 października 2005 r. w sprawie trzech wniosków dotyczących systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II), (COM (2005) 230 wersja ostateczna, COM (2005) 236 wersja ostateczna i COM (2005) 237 wersja ostateczna) (Dz.U. C 91 z 19.4.2006, str. 38).

13. Po drugie — ramy dla ochrony danych określone w trzecim filarze, stanowiące niezbędny warunek wymiany danych osobowych, nie zostały jeszcze (jak uprzednio powiedziano) przyjęte. Przeciwnie, negocjacje na forum Rady w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy ramowej w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych okazały się raczej trudne. Niemiecka prezydencja Rady zapowiedziała, że zaproponowany zostanie nowy tekst⁽³⁾, zawierający pewne zasadnicze różnice w stosunku do podejścia przyjętego we wniosku Komisji.

14. Po trzecie — wniosek jest powiązany bezpośrednio z wydarzeniami związanymi z Traktatem ustanawiającym Konstytucję dla Europy. Zakłada się, że art. III-276 Traktatu Konstytucyjnego jest istotnym krokiem w procesie, w którym — z jednej strony — stopniowo rozbudowuje się rolę i zadania Europolu, a z drugiej strony Europol jest stopniowo włączany w europejską strukturę instytucjonalną. Jak stwierdzono w uzasadnieniu do omawianego obecnie wniosku, artykuł ten zawiera wizję przyszłości Europolu. Omawiana decyzja zajmuje się pewną częścią tej wizji, zważywszy na niepewność, czy i kiedy postanowienia Traktatu Konstytucyjnego wejdą w życie.

III. ZMIANY MERYTORYCZNE

Uprawnienia i zadania Europolu

15. Art. 4 i 5 oraz załącznik I do wniosku określają mandat Europolu. Mandat ten zostaje obecnie rozszerzony na przestępstwa, które nie są ściśle związane z przestępczością zorganizowaną i które znajdują się w wykazie poważnych przestępstw zawartym w decyzji ramowej w sprawie europejskiego nakazu aresztowania⁽⁴⁾. Drugim rozszerzeniem roli Europolu jest to, że jego bazy danych będą obecnie zawierały informacje i dane wywiadowcze przekazane przez podmioty prywatne.
16. Co do pierwszego rozszerzenia, stanowi ono logiczny krok w rozwoju współpracy policyjnej w sprawach karnych. EIOD uznaje, że skutkuje to lepszą harmonizacją instrumentów prawnych, których celem jest ułatwienie współpracy policyjnej. Harmonizacja jest użyteczna, nie tylko dlatego, że stwarza lepsze warunki do współpracy, ale również dlatego, że zwiększa pewność prawną wśród obywateli i umożliwia skuteczniejszą kontrolę współpracy policyjnej, ponieważ zakres stosowania wszystkich instrumentów rozszerza się na tę samą kategorię przestępstw. EIOD zakłada, że to rozszerzenie mandatu zostało zaproponowane z uwzględnieniem zasady proporcjonalności.

⁽³⁾ Tego nowego tekstu można się zapewne spodziewać w marcu 2007 r.

⁽⁴⁾ Decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (Dz.U. L 190 z 18.7.2002, str. 1).

17. Co do drugiego rozszerzenia — jest ono spójne z najnowszym trendem w zakresie współpracy policyjnej, zgodnie z którym coraz ważniejsze staje się wykorzystywanie do celów egzekwowania prawa danych zgromadzonych przez spółki prywatne. EIOD uznaje, że może zająć potrzeba takiego wykorzystywania. Zwłaszcza w zakresie zwalczania terroryzmu i innych poważnych przestępstw może się okazać konieczne, by organy egzekwowania prawa miały dostęp do wszelkich ważnych informacji, w tym do informacji znajdujących się w rękach podmiotów prywatnych⁽¹⁾. Jednak charakter informacji i danych wywiadowczych pochodzących od podmiotów prywatnych wymaga stosowania dodatkowych środków bezpieczeństwa, między innymi aby zapewnić dokładność tych informacji, ponieważ są to dane osobowe zgromadzone w celach gospodarczych w środowisku gospodarczym. Należy również zagwarantować, że przed przekazaniem Europolowi informacje te zostały zgromadzone i przetworzone zgodnie z prawem, na mocy przepisów krajowych wdrażających dyrektywę 95/46/WE, i że udzielenie Europolowi dostępu jest możliwe jedynie z uwzględnieniem ściśle zdefiniowanych warunków i ograniczeń: należy udzielać dostępu jedynie w indywidualnie rozpatrywanych przypadkach, w określonych celach i pod kontrolą sądową państw członkowskich⁽²⁾. W związku z powyższym EIOD proponuje zawarcie takich warunków i ograniczeń w tekście decyzji.

Art. 10 dotyczący przetwarzania informacji

18. Art. 6 konwencji o Europolu przyjmuje do przetwarzania przez Europol zgromadzonych informacji podejście restrykcyjne. Przetwarzanie to jest ograniczone od trzech elementów: systemu informacyjnego Europolu, analitycznych baz danych i systemu indeksacji. Art. 10 ust. 1 wniosku zastępuje to podejście ogólnym przepisem umożliwiającym Europolowi przetwarzanie informacji i danych wywiadowczych w zakresie, w jakim jest to konieczne do osiągnięcia jego celów. Jednak art. 10 ust. 3 wniosku stwierdza, że przetwarzanie danych osobowych poza systemem informacyjnym Europolu i analitycznymi bazami danych podlega warunkom określonym decyzją Rady po konsultacji z Parlamentem Europejskim. Według EIOD przepis ten został zredagowany dostatecznie precyzyjnie, by chronić uzasadnione interesy osób, których dotyczą dane. Do art. 10 ust. 3 należy dodać wymóg konsultacji, przed przyjęciem decyzji przez Radę, z organami zajmującymi się ochroną danych, jak zaproponowano w pkt 55.

19. W art. 10 ust. 2 możliwość „przetwarzania...” przez Europol „...danych osobowych do celów określenia, czy dane takie są przydatne do jego zadań” wydaje się przeczyć zasadzie proporcjonalności. Sformułowanie to jest niezbyt precyzyjne i w praktyce stwarza zagrożenie, że dane mogą być przetwarzane do wszelkich nieokreślonych celów.

⁽¹⁾ W tym względzie patrz: opinia z dnia 26 września 2005 r. na temat wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zatrzymywania danych przetwarzanych w związku ze świadczeniem publicznie dostępnych usług łączności elektronicznej zmieniającej dyrektywę 2002/58/WE (COM (2005) 438 wersja ostateczna) (Dz.U. C 298 z 29.11.2005, str. 1).

⁽²⁾ Patrz również podobne zalecenia w opinii z dnia 19 grudnia 2005 r. w sprawie wniosku dotyczącego decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych (COM (2005) 475 wersja ostateczna) (Dz.U. C 47 z 25.2.2006, str. 27).

20. EIOD rozumie potrzebę przetwarzania danych osobowych na etapie, kiedy ich przydatność do wykonywania przez Europol jego zadań nie została jeszcze stwierdzona. Należy jednak zagwarantować, że przetwarzanie danych osobowych, których przydatność nie została jeszcze oceniona, będzie ściśle ograniczone do oceny ich przydatności; że ocena ta będzie przeprowadzona w rozsądnym czasie; i że dopóki przydatność danych nie zostanie sprawdzona, nie będą one wykorzystywane do celów egzekwowania prawa. Inne rozwiązanie nie tylko naruszałoby prawa osób, których dotyczą dane, ale zakłócałoby również skuteczność egzekwowania prawa.

Z tego powodu, by zachować zgodność z zasadą proporcjonalności, EIOD proponuje dodanie do art. 10 ust. 2 przepisu nakładającego obowiązek przechowywania danych w osobnych bazach aż do ustalenia ich przydatności do określonego zadania Europolu. Poza tym czas, przez jaki te dane mogą być przetwarzane, musi być ściśle ograniczony i w żadnym razie nie może przekraczać 6 miesięcy⁽³⁾.

21. Zgodnie z art. 10 ust. 5 wniosku należy dołożyć wszelkich starań, by zapewnić interoperacyjność z systemami przetwarzania danych w państwach członkowskich oraz z systemami stosowanymi przez organy powiązane ze Wspólnotą i Unią. Podejście to stanowi odwrotność podejścia przyjętego w konwencji o Europolu (art. 6 ust. 2), która zabrania tworzenia odsyłaczy do innych zautomatyzowanych systemów przetwarzania.

22. W uwagach odnośnie do komunikatu Komisji w sprawie interoperacyjności europejskich baz danych⁽⁴⁾ EIOD sprzeciwił się pogładowi, że interoperacyjność jest przede wszystkim pojęciem technicznym. Jeżeli bazy danych staną się interoperacyjne — co oznacza, że możliwy będzie dostęp do danych i ich wymiana — pojawi się presja, by korzystać z tej możliwości. Stwarza to specyficzne zagrożenia związane z zasadą ograniczenia celu, ponieważ dane mogą z łatwością być wykorzystywane do innych celów niż do celu ich gromadzenia. EIOD obstaje przy konieczności stosowania rygorystycznych warunków i gwarancji, w momencie kiedy wzajemne połączenia z bazą danych zaczynają być rzeczywiście tworzone.

23. Z tego powodu EIOD zaleca dodanie do wniosku przepisu stanowiącego, że tworzenie wzajemnych połączeń jest dopuszczalne jedynie po wydaniu decyzji ustalającej warunki i gwarancje dotyczące tych wzajemnych połączeń, zwłaszcza w odniesieniu do konieczności tworzenia wzajemnych połączeń i w odniesieniu do celów, w jakich dane osobowe będą wykorzystywane. Decyzja ta powinna być przyjęta po konsultacji z EIOD i wspólnym organem nadzorczym. Przepis taki mógłby być związany z art. 22 wniosku w zakresie dotyczącym stosunków z innymi organami i agencjami.

⁽³⁾ Jest to maksymalny okres ustalony w konwencji o Europolu po włączeniu zmian wprowadzonych trzema protokołami wymienionymi w pkt 2.

⁽⁴⁾ Uwagi z 10 marca 2006 r. opublikowane w portalu internetowym EIOD.

Artykuł 11: System informacyjny Europolu

24. W odniesieniu do art. 11 ust. 1 EIOD odnotowuje, że istniejące ograniczenie dostępu jednostki krajowej do danych osobowych dotyczących ewentualnych przestępców, którzy (jeszcze) nie popełnili przestępstwa, zostało skreślone. Ograniczenie to jest obecnie zapisane w art. 7 ust. 1 konwencji i ogranicza bezpośredni dostęp do informacji dotyczących tożsamości danych osób.
25. Zdaniem EIOD nie ma uzasadnienia dla takiej zmiany merytorycznej. Przeciwnie, te szczególne środki zabezpieczające w odniesieniu do wspomnianej kategorii osób są całkowicie zgodne z podejściem wyrażonym we wniosku Komisji dotyczącym decyzji Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych. EIOD zaleca wprowadzenie większej liczby środków zabezpieczających dostęp do danych dotyczących osób, które (jeszcze) nie popełniły przestępstwa, a w żadnym razie nie dopuszcza osłabienia ochrony udzielanej na mocy konwencji o Europolu.

Artykuł 20: Ograniczenia okresu przechowywania

26. Zgodnie z poprawionym tekstem art. 21 ust. 3 konwencji o Europolu ⁽¹⁾ potrzeba kontynuacji przechowywania danych osobowych dotyczących osób, o których mowa w art. 10 ust. 1, będzie podlegała przeglądowi co rok, przy czym przegląd ten będzie podlegał dokumentowaniu. Jednak art. 20 ust. 1 wymaga przeglądu jedynie w ciągu trzech lat od wprowadzenia danych. EIOD nie jest przekonany, że ta dodatkowa elastyczność jest konieczna, i z tego powodu zaleca wprowadzenie do wniosku obowiązku dokonywania corocznego przeglądu. Zmiana wniosku jest tym ważniejsza, że powinien on zawierać obowiązek dokonywania regularnego przeglądu przechowywania danych, a nie tylko jednorazowego przeglądu po trzech latach.

Artykuł 21: Dostęp do krajowych i międzynarodowych baz danych

27. Art. 21 jest ogólnym przepisem umożliwiającym Europoli uzyskanie komputerowego dostępu i pobieranie danych z innych krajowych i międzynarodowych systemów informacyjnych. Dostępu takiego należy udzielać jedynie w indywidualnie rozpatrywanych przypadkach, z zastosowaniem ścisłych warunków. Art. 21 umożliwia natomiast zbyt szeroki dostęp, który nie jest konieczny z punktu widzenia zadań Europolu. W tym kontekście EIOD przywołuje swoją opinię z dnia 20 stycznia 2006 r. w sprawie dostępu do VIS organów odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne ⁽²⁾. EIOD zaleca odpowiednią zmianę tekstu wniosku.
28. Należy pamiętać, że ten przepis w zakresie, w jakim dotyczy dostępu do krajowych baz danych, obejmuje szerszy zakres niż przekazywanie informacji między Europolem a jednostkami krajowymi, co objęte jest między innymi art. 12 ust. 4 wniosku. Dostęp ten nie tylko będzie

podlegał przepisom omawianej decyzji Rady, ale będzie także regulowany krajowym prawem dotyczącym dostępu do danych i ich użytkowania. EIOD z zadowoleniem przyjmuje zawartą w art. 21 koncepcję, zgodnie z którą zastosowanie mają ostrzejsze zasady. Ponadto znaczenie przekazywania danych osobowych między Europolem a krajowymi bazami danych, w tym również dostęp Europolu do tych krajowych baz danych, jest dodatkowym powodem do przyjęcia decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych, oferującej dostateczny poziom ochrony.

Artykuł 24: Przekazywanie danych stronom trzecim

29. Art. 21 ust. 1 określa dwa warunki przekazywania danych organom publicznym państw trzecich i organizacjom międzynarodowym: a) przekazanie może nastąpić jedynie wtedy, kiedy jest to konieczne w poszczególnych przypadkach na potrzeby zwalczania przestępczości i b) na podstawie umowy międzynarodowej zapewniającej utrzymanie przez stronę trzecią odpowiedniego poziomu ochrony danych. Art. 24 ust. 2 umożliwia odstępstwa w wyjątkowych przypadkach, przy uwzględnieniu poziomu bezpieczeństwa zapewnianego przez stronę otrzymującą. EIOD rozumie potrzebę istnienia tych wyjątków i podkreśla potrzebę ścisłego ich stosowania, w bardzo wyjątkowych, indywidualnie rozpatrywanych przypadkach. Tekst art. 24 ust. 2 dostatecznie odzwierciedla te warunki.

Artykuł 29: Prawo dostępu do danych osobowych

30. Art. 29 dotyczy prawa dostępu do danych osobowych. Jest to jedno z praw podstawowych osoby, której dotyczą dane, zawarte w art. 8 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; zagwarantowane jest także przez konwencję Rady Europy z dnia 28 stycznia 1981 i przez zalecenie nr R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987. Prawo to stanowi część zasady sprawiedliwego i zgodnego z prawem przetwarzania danych osobowych, a jego celem jest ochrona zasadniczych interesów osoby, której dotyczą dane. Warunki nałożone przez art. 29 ograniczają jednak to prawo w sposób, który — w świetle powyższego — jest nie do przyjęcia.
31. Po pierwsze: art. 29 ust. 3 stanowi, że wniosek o przyznanie dostępu — złożony w państwie członkowskim zgodnie z art. 29 ust. 2 — będzie rozpatrywany zgodnie z art. 29 i zgodnie z przepisami i procedurami państwa członkowskiego, w którym wniosek jest składany. W wyniku powyższego prawo krajowe może ograniczyć zakres i treść prawa dostępu i może nałożyć ograniczenia proceduralne. Taki wynik może być niezadowolający. I tak na przykład, nawet osoby, których dane nie są przetwarzane przez Europol, mogą złożyć wniosek o dostęp do danych osobowych. Ważne jest, aby prawo dostępu rozciągało się również na takie wnioski. Należy zatem zagwarantować, że prawo krajowe przewidyujące bardziej ograniczone prawo dostępu nie będzie miało zastosowania.

⁽¹⁾ Jak określono w konwencji o Europolu po włączeniu zmian wprowadzonych trzema protokołami wymienionymi w pkt 2.

⁽²⁾ Opinia z dnia 20 stycznia 2006 r. na temat wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie wglądu do danych wizowego systemu informacyjnego (VIS) dla organów państw członkowskich odpowiedzialnych za bezpieczeństwo wewnętrzne oraz dla Europolu w celu zapobiegania przestępstwom terrorystycznym i innym poważnym przestępstwom oraz w celu wykrywania i ścigania tych przestępstw (COM (2005) 600 wersja ostateczna) (Dz.U. C 97 z 25.4.2006, str. 6).

32. Według EIOD odniesienie do prawa krajowego w art. 29 ust. 3 powinno zostać skreślone i zastąpione przez zharmonizowane przepisy dotyczące zakresu, treści i postępowania; najlepszym rozwiązaniem byłaby decyzja ramowa Rady w sprawie ochrony danych osobowych lub, w razie konieczności, decyzja Rady.
33. Ponadto art. 29 ust. 4 wymienia powody odmowy dostępu do danych osobowych w razie gdyby osoba, której dotyczą dane, chciała wykonać swoje prawo dostępu do dotyczących jej danych osobowych, przetwarzanych przez Europol. Zgodnie z art. 29 ust. 4 należy odmówić dostępu, jeżeli dostęp taki „może stwarzać zagrożenie” dla pewnych konkretnych interesów. Sformułowanie to jest znacznie pojemniejsze niż sformułowanie w art. 19 ust. konwencji o Europolu, który dopuszcza odmowę dostępu jedynie, „jeżeli odmowa taka jest konieczna”.
34. EIOD zaleca bardziej rygorystyczne trzymanie się tekstu konwencji o Europolu. Należy również zagwarantować, że kontroler danych będzie zobowiązany do podawania powodów odmowy, w taki sposób, żeby stosowanie tego wyjątku mogło być skuteczniej kontrolowane. Zasada ta jest wyraźnie określona w rekomendacji nr R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy. Brzmienie wniosku Komisji jest nie do przyjęcia, ponieważ nie odzwierciedla w wystarczającym stopniu podstawowego charakteru prawa dostępu. Wyjątki od tego prawa mogą być akceptowane jedynie wtedy, kiedy jest to konieczne w celu ochrony innego podstawowego interesu, czyli, innymi słowy, jeżeli dostęp zagrażałby temu innemu interesowi.
35. Jako ostatni, choć nie najmniej ważny punkt, należy stwierdzić, że prawo dostępu jest istotnie ograniczone przez mechanizm konsultacji określony w art. 29 ust. 5. Mechanizm ten uzależnia dostęp od konsultacji ze wszystkimi właściwymi organami, których to dotyczy oraz, w odniesieniu do analitycznych baz danych, od zgody Europolu i wszystkich państw członkowskich uczestniczących w analizie lub bezpośrednio zainteresowanych. Mechanizm ten faktycznie neguje podstawowy charakter prawa dostępu. Zasada ogólna jest taka, że dostępu należy udzielić, a ograniczyć go można jedynie w określonych okolicznościach. Zgodnie natomiast z tekstem wniosku, dostępu udzielano by dopiero po konsultacji i po osiągnięciu porozumienia.

IV. MOŻLIWOŚĆ STOSOWANIA OGÓLNYCH RAM DOTYCZĄCYCH OCHRONY DANYCH

Uwagi ogólne

36. Europol będzie organem Unii Europejskiej, natomiast nie będzie instytucją ani organem Wspólnoty w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. 45/2001. Z tego powodu rozporządzenie nie ma w normalnych okolicznościach zastosowania do przetwarzania danych osobowych przez Europol, oprócz specyficznych sytuacji. Rozdział V wniosku wprowadza w związku z tym system ochrony danych *sui generis*, który opiera się również na dających się stosować ogólnych ramach prawnych dotyczących ochrony danych.

Ogólne ramy prawne dotyczące ochrony danych w trzecim filarze

37. Wniosek uznaje potrzebę istnienia ogólnych ram prawnych dotyczących ochrony danych. Zgodnie z art. 26 wniosku Europol stosuje zasady decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych jako *lex generalis*. Odwołanie do (proponowanej) decyzji ramowej Rady zastępuje odwołanie w art. 14 ust. 3 konwencji o Europolu do konwencji Rady Europy nr 108 z 28 stycznia 1981 r. i rekomendacji nr R (87) 15 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 17 września 1987 r.
38. EIOD z zadowoleniem przyjmuje art. 26 wniosku. Przepis ten ma podstawowe znaczenie dla skuteczności ochrony danych, a także dla utrzymania spójności, ponieważ ułatwia on wymianę danych osobowych, co jest korzystne również dla egzekwowania prawa. Należy jednak zagwarantować spójność między tymi dwoma instrumentami, co nie jest oczywiste, zważywszy że:
- Tekst decyzji ramowej Rady był omawiany na forum Rady i został zasadniczo zmieniony w trakcie negocjacji, co doprowadziło ostatecznie do impasu w negocjacjach pod koniec roku 2006.
  - Prezydencja niemiecka zapowiedziała propozycję nowego tekstu, która miała zostać przedstawiona w marcu 2007 r., a która miała głównie zawierać podstawowe zasady ochrony danych.
  - Możliwość bezpośredniego stosowania decyzji ramowej Rady do przetwarzania danych przez Europol jest istotnym elementem obecnych dyskusji.

W zależności od wyniku negocjacji dotyczących tej decyzji ramowej na forum Rady, prawdopodobnie prowadzonych na podstawie wniosku niemieckiego, w obecnej propozycji być może będą musiały się znaleźć dodatkowe środki zabezpieczające. Kwestię tę należy ocenić na późniejszym etapie, kiedy wynik negocjacji dotyczących decyzji ramowej Rady będzie jaśniejszy.

39. EIOD podkreśla, że obecna decyzja Rady nie powinna zostać przyjęta przed przyjęciem przez Radę decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych, gwarantującej odpowiedni poziom ochrony danych zgodnie z wnioskami EIOD zawartymi w jego dwu opiniach w sprawie wniosku Komisji dotyczącego decyzji ramowej Rady ⁽¹⁾.
40. W tym kontekście EIOD podkreśla dwa specyficzne elementy wniosku Komisji w sprawie decyzji ramowej Rady, które są szczególnie właściwe dla zwiększenia ochrony osób, których dotyczą dane, w przypadku przetwarzania dotyczących ich danych przez Europol. Po pierwsze, wniosek otwiera możliwości rozróżnienia rodzajów przetwarzania danych zgodnie z ich stopniem dokładności i rzetelności. Dane oparte na opiniach są odróżnianie od danych opartych na faktach. Takie wyraźne rozróżnienie „miękkich danych” i „twardych danych” jest ważną metodą spełnienia zasady jakości danych. Po drugie, wniosek wprowadza rozróżnienie między danymi dotyczącymi różnych kategorii osób w zależności od ich ewentualnego udziału w przestępstwie.

⁽¹⁾ Opinia z 19 grudnia 2005 r. (Dz.U. C 47 z 25.2.2006, str. 27) i druga opinia z 29 listopada 2006 r., dotychczas nieopublikowana w Dz.U. (umieszczona w portalu internetowym www.EIOD.europa.eu).

Rozporządzenie (WE) nr 45/2001

41. Prowadzi to do możliwości stosowania rozporządzenia (WE) nr 45/2001 do działań Europolu. Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 dotyczy przede wszystkim personelu Europolu, o czym będzie mowa w pkt 47. Po drugie — co stanowi przedmiot części IV niniejszej opinii — rozporządzenie będzie miało zastosowanie do wymiany danych z organami wspólnotowymi, przynajmniej w zakresie, w jakim dane przesyłane są przez te organy Europolowi. Ważnymi przykładami organów wspólnotowych są organy wymienione w art. 22 ust. 1 wniosku.
42. Można oczekiwać, że organy te będą miały obowiązek dosyć regularnego przysyłania danych osobowych Europolowi. Tym samym instytucje i organy wspólnotowe będą podlegały wszystkim obowiązkom nakładanym przez rozporządzenie 45/2001, zwłaszcza w odniesieniu do legalności przetwarzania (art. 5 rozporządzenia), kontroli wstępnej (art. 27) oraz konsultacji z EIOD (art. 28). Rodzi to pytania dotyczące możliwości stosowania art. 7, 8 i 9 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Europol, będący „czymś innym niż instytucje i organy wspólnotowe” i nie podlegający dyrektywie 95/46/WE, może być objęty art. 9. W tym przypadku to, czy ochrona oferowana przez Europol jest wystarczająca, należy oceniać zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w taki sam sposób, jak w przypadku innych organizacji międzynarodowych lub państw trzecich. Rozwiązanie takie spowodowałoby niepewność, a ponadto nie byłoby zgodne z podstawową ideą wniosku, tj. doprowadzeniem Europolu do większej zgodności z instytucjami i organami utworzonymi na mocy Traktatu WE. Lepszym rozwiązaniem byłoby potraktowanie Europolu jako organu wspólnotowego w zakresie, w jakim przetwarza dane pochodzące od organów wspólnotowych. EIOD proponuje dodanie do art. 22 ustępu/akapitu o następującym brzmieniu: „W przypadku gdy dane osobowe przesyłane są przez instytucje lub organy wspólnotowe, Europol jest uznawany za organ wspólnotowy w rozumieniu art. 7 rozporządzenia (WE) nr 45/2001”.

Wymiana danych z OLAF

43. Należy zwrócić szczególną uwagę na wymianę danych osobowych z Europejskim Urzędem Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF). Obecnie wymiana informacji między Europolem a OLAF odbywa się na podstawie umowy administracyjnej między tymi dwoma organami. Umowa ta przewiduje wymianę informacji strategicznych i technicznych, natomiast wyłącza wymianę danych osobowych.
44. Wniosek dotyczący decyzji Rady ma inny charakter. Art. 22 ust. 3 przewiduje wymianę informacji, w tym danych osobowych, w taki sam sposób jak dane są wymieniane między OLAF a organami państw członkowskich⁽¹⁾. Cel tej

⁽¹⁾ Na podstawie art. 7 drugiego protokołu do Konwencji w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. C 221 z 19.7.1997, str. 12).

wymiany ograniczony jest do oszustw, czynnej i biernej korupcji oraz prania pieniędzy. Zarówno OLAF, jak i Europol uwzględniają, w każdym konkretnym przypadku, wymagania poufności dochodzenia i ochrony danych. Dla OLAF oznacza to w każdym razie zapewnienie takiego poziomu ochrony, jaki określono w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

45. Ponadto art. 48 wniosku stanowi, że rozporządzenie (WE) nr 1073/1999⁽²⁾ ma zastosowanie do Europolu. OLAF ma uprawnienia do przeprowadzania dochodzeń administracyjnych w Europolu i w tym celu jest uprawniony do bezpośredniego i niezapowiedzianego dostępu do wszelkich informacji będących w posiadaniu Europolu⁽³⁾. Zdaniem EIOD zakres stosowania tego przepisu nie jest jasny:
- Obejmuje on w każdym przypadku dochodzenia prowadzone przez OLAF w zakresie oszustwa, korupcji i prania pieniędzy oraz innych nadużyć naruszających interesy finansowe Wspólnoty w samym Europolu.
  - Implikuje on również, że rozporządzenie (WE) nr 45/2001 ma zastosowanie do tych dochodzeń, w tym również do nadzorowania ze strony EIOD wykonywania uprawnień przez OLAF.
46. Przepis ten nie obejmuje jednak, i nie powinien obejmować, dochodzeń w sprawie nadużyć poza Europol, na które mogłyby rzucić światło dane przetwarzane przez Europol. Przepisy dotyczące wymiany informacji, w tym danych osobowych, zgodnie z art. 22 ust. 3 byłyby w tych przypadkach wystarczające. EIOD zaleca uściślenie zakresu stosowania art. 48 wniosku w tym sensie.

V. ZRÓWNANIE EUROPOLU Z INNYMI ORGANAMI UNII EUROPEJSKIEJ UTWORZONYMI NA MOCY TRAKTATU WE

Personel Europolu

47. Personel Europolu zostanie objęty zakresem stosowania regulaminu pracowniczego. W trosce o spójność i unikanie dyskryminacji, w przypadku przetwarzania danych odnoszących się do personelu Europolu zastosowanie powinny mieć zarówno merytoryczne, jak i dotyczące nadzoru przepisy rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Motyw 12 wniosku mówi o możliwości stosowania rozporządzenia w sprawie przetwarzania danych osobowych, w szczególności w odniesieniu do danych osobowych związanych z personelem Europolu. Zdaniem EIOD nie wystarczy uściślenie tego pojęcia w motywach. Motywy wspólnotowego aktu prawnego nie mają charakteru wiążącego i nie mogą zawierać przepisów normatywnych⁽⁴⁾. Aby zapewnić pełne stosowanie rozporządzenia (WE) nr 45/2001, należy dodać do tekstu decyzji ustęp/akapit — np. w art. 38 — stanowiący, że rozporządzenie (WE) nr 45/2001 ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych odnoszących się do personelu Europolu.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) (Dz.U. L 136 z 31.5.1999, str. 1).

⁽³⁾ Patrz art. 1 ust. 3 i art. 4 ust. 2 rozporządzenia.

⁽⁴⁾ Patrz na przykład: Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 22 grudnia 1998 r. w sprawie wspólnych wytycznych dotyczących jakości przygotowania projektów prawodawstwa wspólnotowego (Dz.U. C 73 z 17.3.1999, str. 1), wytyczna 10.

Nadzór nad przetwarzaniem danych przez Europol

48. Wniosek nie ma na celu zasadniczej zmiany stosowanego w odniesieniu do Europolu systemu nadzoru, w którym kluczową rolę odgrywa wspólny organ nadzorczy. W proponowanych ramach prawnych organ nadzorczy będzie założony zgodnie z art. 33 wniosku. Pewne zmiany statusu i działań Europolu doprowadzą jednak do ograniczonego zaangażowania EIOD, niezależnie od jego zadań związanych z personelem Europolu. Z tego powodu art. 33 ust. 6 wniosku stanowi, że wspólny organ nadzorczy musi współpracować z EIOD oraz z innymi organami nadzorczymi. Przepis ten jest lustrzanym odbiciem obowiązku współpracy EIOD ze wspólnym organem nadzorczym na mocy art. 46 lit. f) PKT (ii) rozporządzenia 45/2001. EIOD z zadowoleniem przyjmuje ten przepis jako użyteczny instrument wspierania wspólnego podejścia do danych w całej UE, niezależnie od filara.
49. Jak powiedziano, obecny wniosek nie przewiduje żadnej zasadniczej zmiany systemu nadzoru. Jednak szerszy kontekst tego wniosku może wymagać głębszej refleksji nad przyszłym systemem nadzoru nad Europolem. Można w związku z tym wymienić dwa istotne wydarzenia. Po pierwsze, art. 44-47 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 przewidują nową strukturę nadzoru nad SIS II. Po drugie, w kontekście decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych prezydencja niemiecka zapowiedziała, że rozważy nową strukturę nadzoru nad europejskimi systemami informacyjnymi w ramach trzeciego filara, w tym nad Europolem.
50. Zdaniem EIOD niniejsza opinia nie stanowi właściwej okazji do dyskusji nad fundamentalnymi zmianami w systemie nadzoru. System nadzoru nad SIS II, jako nad systemem sieciowym, ugruntowany jest w ramach pierwszego filara i nie byłby właściwy dla Europolu jako organu utworzonego w ramach trzeciego filara, to ostatnie oznacza bowiem ograniczone uprawnienia instytucji wspólnotowych, w szczególności Komisji i Trybunału Sprawiedliwości. Ze względu na brak środków zabezpieczających w ramach trzeciego filara nadal potrzebny będzie szczegółowy system nadzoru. Na przykład art. 31 dotyczy odwołań osób fizycznych. Ponadto koncepcje dotyczące nowej struktury nadzoru nad europejskimi systemami informacyjnymi, zapowiedziane przez prezydencję niemiecką, pozostają w dalszym ciągu na bardzo wczesnym etapie rozwoju. Wreszcie, obecny system działa zadowalająco.
51. W związku z tym EIOD skoncentruje swoje uwagi na własnej roli w odniesieniu do wymiany danych osobowych między Europolem a innymi organami na szczeblu Unii Europejskiej. Przepisy dotyczące tej wymiany są ważnym nowym elementem wniosku. Art. 22 ust. 1 wymienia Frontex, Europejski Bank Centralny, EMCDDA⁽¹⁾ oraz OLAF. Wszystkie te organy podlegają nadzorowi ze strony EIOD. Art. 22 ust. 2 stanowi, że Europol może dokonywać uzgodnień roboczych z tymi organami; uzgodnienia te mogą obejmować wymianę danych osobowych. O ile chodzi o OLAF, wymiana ta może mieć miejsce nawet na podstawie uzgodnień roboczych (art. 22 ust. 3). W tym względzie ważny jest również art. 48 wniosku — omawiany w pkt 45 i 46.
52. Należy zagwarantować, że EIOD będzie mógł wykonywać uprawnienia przyznane mu na mocy rozporządzenia (WE) nr 45/2001 w odniesieniu do danych przekazanych przez organy wspólnotowe. Jest to szczególnie ważne w tych przypadkach przesyłania danych osobowych, w których Europol będzie uznawany za organ wspólnotowy w rozumieniu art. 7 rozporządzenia (WE) nr 45/2001, zgodnie z poprzednią propozycją. W ten sposób ścisła współpraca ze wspólnym organem nadzorczym na mocy art. 33 nabiera jeszcze większego znaczenia.
53. EIOD pragnie przedstawić dwa dodatkowe zalecenia w kwestii praw osób, których dotyczą dane, odnoszących się do tych danych:
- art. 30 wniosku dotyczy prawa osoby, której dotyczą dane, do skorygowania lub usunięcia dotyczących jej nieprawidłowych danych. Art. 30 ust. 2 zobowiązuje państwa członkowskie do skorygowania lub usunięcia takich danych, jeżeli zostały one przez te państwa przekazane bezpośrednio Europolowi. Podobny przepis jest potrzebny w odniesieniu do danych dostarczonych przez organ wspólnotowy nadzorowany przez EIOD, by zagwarantować, że Europol i wymieniony organ wspólnotowy reagują podobnie.
  - art. 32 ust. 2 dotyczy prawa danej osoby do sprawdzenia, czy przetwarzanie przebiega zgodnie z prawem, w przypadkach gdy dane osobowe zostały przekazane lub są sprawdzane przez państwo członkowskie. Podobny przepis jest potrzebny w odniesieniu do danych przekazanych przez organ wspólnotowy nadzorowany przez EIOD.
54. Zważywszy na powyższe, EIOD powinien ściśle współpracować ze wspólnym organem nadzorczym, przynajmniej po wprowadzeniu rozwiązań dotyczących wymiany danych z organami wspólnotowymi. Jest to jeden z głównych obszarów, w których wzajemne zobowiązania do współpracy staną się skuteczne.

Konsultacje z organami zajmującymi się ochroną danych

55. Art. 10 ust. 3 przewiduje decyzję Rady określającą warunki ustanawiania systemów do przetwarzania danych osobowych przez Europol. EIOD zaleca dodanie obowiązku konsultacji z EIOD i wspólnym organem nadzorczym przed przyjęciem tej decyzji.

(1) Europejskie Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii

56. Art. 22 dotyczy stosunków Europolu z innymi organami i agencjami wspólnotowymi lub powiązanych z Unią. Stosunki współpracy, o których mowa w tym artykule, mogą być wprowadzone w życie w drodze uzgodnień roboczych i mogą dotyczyć wymiany danych osobowych. Z tego powodu należy się konsultować z EIOD i wspólnym organem nadzorczym po przyjęciu uzgodnień spójnych z art. 22, o ile umowy te dotyczą ochrony danych osobowych przetwarzanych przez instytucje i organy wspólnotowe. EIOD zaleca odpowiednią zmianę tekstu wniosku.
57. Art. 25 ust. 2 stwierdza, że stanowi się przepisy wykonawcze dotyczące wymiany danych z innymi organami i agencjami wspólnotowymi lub powiązanych z Unią. EIOD zaleca, by przed przyjęciem tych przepisów odbywały się konsultacje nie tylko ze wspólnym organem nadzorczym, ale również z EIOD, zgodnie z wypracowaną w ramach prawa wspólnotowego praktyką konsultowania się instytucji wspólnotowych z EIOD na mocy z art. 28 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Funkcjonariusz ds. ochrony danych

58. EIOD z zadowoleniem przyjmuje art. 27 zawierający przepis dotyczący funkcjonariusza ds. ochrony danych (Data Protection Officer — DPO), który będzie miał m. in. zadanie zagwarantowania, w sposób niezawisły, legalności i zgodności z przepisami dotyczącymi przetwarzania danych osobowych. Do instytucji i organów wspólnotowych funkcja ta została pomyślnie wprowadzona na szczeblu Wspólnoty rozporządzeniem nr (WE) 45/2001. Funkcja DPO jest również pełniona w Europolu, choć do dziś nie ma odpowiedniej podstawy prawnej.
59. Dla pomyślnego funkcjonowania DPO konieczne jest skuteczne zagwarantowanie przez prawo jego niezawisłości. Z tego powodu art. 24 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 zawiera kilka przepisów zapewniających realizację tego celu. DPO jest mianowany na czas określony i może być odwołany jedynie w bardzo wyjątkowych okolicznościach. Będzie mu przyznany niezbędny personel i budżet. Nikt nie może mu wydawać poleceń w zakresie wykonywania jego obowiązków.
60. Niestety, przepisy te nie zostały ujęte w omawianym wniosku, oprócz przepisu dotyczącego przyjmowania poleceń. Z tego powodu EIOD zdecydowanie zaleca włączenie gwarancji dotyczących niezawisłości DPO, jak np. szczególnych środków zabezpieczających dotyczących mianowania i odwoływania DPO oraz jego niezawisłości w stosunku do zarządu. Przepisy te są konieczne, aby zapewnić niezawisłość DPO. Ponadto przepisy te przybliżą pozycję DPO Europolu do pozycji innych DPO w instytucjach wspólnotowych. Wreszcie EIOD podkreśla, że art. 27 ust. 5 wniosku, wzywający zarząd Europolu do przyjęcia przepisów dotyczących niektórych aspektów funkcjonowania DPO, jest ze swej natury nieodpowiedni do zagwarantowania niezawisłości DPO. Należy pamiętać, że niezawisłość jest wymagana przede wszystkim w odniesieniu do zarządu Europolu.
61. Istnieje jeszcze jeden powód harmonizacji przepisu dotyczącego DPO w decyzji Rady z art. 24 rozporządzenia (WE) nr 45/2001. Rozporządzenie to ma zastosowanie w odniesieniu do danych osobowych personelu Europolu (patrz pkt 47), co oznacza, że w tych sprawach DPO Europolu będzie objęty przepisami tego rozporządzenia. W każdym razie DPO powinien być mianowany zgodnie z wymogami tego rozporządzenia.
62. Ponadto EIOD zaleca stosowanie do Europolu systemu kontroli wstępnej, określonego w art. 27 rozporządzenia (WE) nr 45/2001 dla organów wspólnotowych. System kontroli wstępnej okazał się skutecznym instrumentem i odgrywa ważną rolę w ochronie danych w instytucjach i organach wspólnotowych.
63. Korzystne byłoby wreszcie, gdyby DPO Europolu uczestniczył w istniejących sieciach DPO w ramach pierwszego filara, nawet niezależnie od działalności DPO w odniesieniu do personelu Europolu. Przyczyniłoby się to jeszcze bardziej do zagwarantowania, że podejście do spraw ochrony danych będzie jednakowe z podejściem przyjętym w organach wspólnotowych i dopasowałoby się to doskonale do celu sformułowanego w motywie 16 wniosku, mianowicie współpracy z organami i agencjami wspólnotowymi zapewniającej odpowiedni poziom ochrony danych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001. EIOD zaleca dodanie do motywów wniosku zdania, określającego cel tego wspólnego podejścia. Zdanie takie mogłoby brzmieć: „Wykonując swoje zadania, funkcjonariusz ds. ochrony danych będzie współpracował z funkcjonariuszami ds. ochrony danych mianowanymi na mocy przepisów wspólnotowych”.

VI. WNIOSKI

64. EIOD rozumie potrzebę istnienia nowej i bardziej elastycznej podstawy prawnej dla Europolu, zwraca natomiast szczególną uwagę na zmiany merytoryczne, przepisy mające zastosowanie i coraz większe podobieństwa między Europolem a organami wspólnotowymi.
65. W odniesieniu do zmian merytorycznych EIOD zaleca, co następuje:
- Włączenie do tekstu decyzji konkretnych warunków i ograniczeń odnoszących się do informacji i danych wywiadowczych pochodzących od podmiotów prywatnych, między innymi w celu zapewnienia ścisłości tych informacji, ponieważ są to dane personalne, które były gromadzone w środowisku gospodarczym w celach gospodarczych.

- Zagwarantowanie, że przetwarzanie danych, których przydatność nie została jeszcze oceniona, będzie ściśle ograniczone do celów oceny tej przydatności. Dane te powinny być przechowywane w odrębnych bazach danych do czasu określenia ich przydatności do konkretnego zadania Europolu przez okres nieprzekraczający 6 miesięcy.
  - W odniesieniu do interoperacyjności z innymi systemami przetwarzania poza Europolem — stosowanie ścisłych warunków i gwarancji przy tworzeniu wzajemnych połączeń.
  - Włączenie środków bezpieczeństwa w odniesieniu do osób, które nie popełniły (jeszcze) przestępstwa. Środki bezpieczeństwa przewidziane w konwencji o Europolu nie powinny zostać osłabione.
  - Dopilnowanie, by potrzeba dalszego przechowywania danych osobowych dotyczących osób fizycznych była poddawana przeglądowi co rok i by przegląd taki był dokumentowany.
  - Zgoda na dostęp elektroniczny do danych i ich pobieranie z innych krajowych i międzynarodowych systemów informacyjnych powinna być wydawana jedynie w indywidualnie rozpatrywanych przypadkach, z uwzględnieniem ścisłych warunków.
  - W odniesieniu do prawa dostępu: odniesienie do prawa krajowego w art. 29 ust. 3 powinno zostać skreślone i zastąpione przez zharmonizowane przepisy dotyczące zakresu stosowania, treści i postępowania; najlepszym rozwiązaniem byłaby decyzja ramowa Rady w sprawie ochrony danych osobowych lub, w razie konieczności, decyzja Rady. Należy zmienić brzmienie art. 29 ust. 4 i umożliwić odmowę dostępu jedynie „jeżeli taka odmowa jest konieczna”. Należy usunąć mechanizm konsultacji przewidziany w art. 29 ust. 5.
66. Obecna decyzja Rady powinna zostać przyjęta przed przyjęciem przez Radę decyzji ramowej Rady w sprawie ochrony danych, gwarantując odpowiedni poziom ochrony danych zgodnie z propozycjami EIOD zawartymi w jego dwu opiniach w sprawie wniosku Komisji dotyczącego decyzji ramowej Rady. Dane oparte na opiniach powinny być odróżniane od danych opartych na faktach. Należy wprowadzić rozróżnienie między danymi dotyczącymi różnych kategorii osób, w zależności od ich ewentualnego uczestnictwa w przestępstwie.
- 67. EIOD proponuje dodanie do art. 22 ustępu/akapitu o następującym brzmieniu: „W przypadku gdy dane osobowe przesyłane są przez instytucje lub organy wspólnotowe, Europol jest uznawany za organ wspólnotowy w rozumieniu art. 7 rozporządzenia (WE) nr 45/2001”.
  - 68. Art. 48 wniosku dotyczący dochodzeń prowadzonych przez OLAF nie powinien obejmować dochodzeń w sprawie nadużyć poza Europolem, na które mogłyby rzucić światło dane przetwarzane przez Europol. EIOD zaleca uściślenie zakresu stosowania art. 48 wniosku.
  - 69. Aby zapewnić pełne stosowanie rozporządzenia (WE) nr 45/2001, należy dodać do tekstu decyzji ustęp/akapit stanowiący, że rozporządzenie (WE) nr 45/2001 ma zastosowanie do przetwarzania danych osobowych odnoszących się do personelu Europolu.
  - 70. Zakres stosowania dwu przepisów odnoszących się do praw osób, których dotyczą dane (art. 30 ust. 2 i art. 32 ust. 2), należy rozszerzyć na dane przekazane przez organ wspólnotowy objęty nadzorem EIOD, by zagwarantować, że Europol i ten organ wspólnotowy reagują podobnie.
  - 71. Art. 10 ust. 3, art. 22 i art. 25 ust. 2 powinny zawierać (bardziej szczegółowe) przepisy dotyczące konsultacji z organami odpowiedzialnymi za ochronę danych.
  - 72. EIOD zdecydowanie zaleca włączenie gwarancji dotyczących niezawisłości DPO, jak np. szczególnych środków zabezpieczających dotyczących mianowania i odwoływania DPO oraz jego niezawisłości w stosunku do zarządu, zgodnych z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001.
- Sporządzono w Brukseli, dnia 16 lutego 2007 r.
- Peter HUSTINX
Europejski Inspektor Ochrony Danych

II

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE**Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/03)

Data przyjęcia decyzji	27.6.2007
Numer pomocy	N 558/05
Państwo członkowskie	Polska
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Wsparcie dla zakładów aktywności zawodowej
Podstawa prawna	Art. 25, art. 29 ust. 3 i art. 31 ust. 1 ustawy o rehabilitacji z dnia 27 sierpnia 1977 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudniania osób niepełnosprawnych (Dz.U. nr 123, poz 776 z późn. zm.); art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz.U. z 2002 r. nr 9, poz. 84); art. 7 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o podatku leśnym (Dz.U. nr 200, poz. 1682 ze zm.); art. 12 ust.2 pkt 4 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (DzU. nr 94. poz. 431); art..38 ust. 2 ustawy 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. nr 14, poz. 176).
Rodzaj środka pomocy	—
Cel pomocy	Pomoc socjalna dla indywidualnych konsumentów
Forma pomocy	—
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 17 542 636 mln PLN
Intensywność pomocy	Środek nie stanowi pomocy
Czas trwania	—
Sektory gospodarki	—

Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	—
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	31.8.2007
Numer pomocy	N 79/07
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	—
Nazwa (i/lub nazwa beneficjenta)	Ayudas a Proyectos de Investigación, Desarrollo e Innovación dirigidos al uso y gestión de los recursos naturales y las conservación de los hábitats y ecosistemas
Podstawa prawna	Proyecto de Orden por la que se establecen las bases reguladoras para la concesión de subvenciones en la Acción Estratégica para el uso y gestión de los recursos naturales y la conservación de los hábitats y ecosistemas, correspondientes al Programa Nacional de Ciencias y Tecnologías Medioambientales, en el marco del Plan Nacional de Investigación Científica, Desarrollo e Innovación Tecnológica 2004-2007
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Badania i rozwój
Forma pomocy	Dotacje bezpośrednie
Budżet	Roczne wydatki planowane w ramach programu pomocy: 2007: 12,5 — 2008: 8,75 — 2009: 7,5 mln EUR; całkowita kwota pomocy przewidziana w ramach programu: 28,75 mln EUR
Intensywność pomocy	50 %-25 %
Czas trwania	do 2009
Sektory gospodarki	—
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministerio de Medio Ambiente Plaza de San Juan de la Cruz, s/n E-28071 Madrid
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

**Zezwolenie na pomoc państwa w ramach przepisów zawartych w art. 87 i 88 Traktatu WE
Przypadki, względem których Komisja nie wnosi sprzeciwu**

(2007/C 255/04)

Data przyjęcia decyzji	30.7.2007
Numer środka pomocy	N 21/07
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	Murcia
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Ayudas para paliar los daños producidos en los cultivos de olivar y viñedos en los municipios de Jumilla y Yecla por las heladas de enero de 2006
Podstawa prawna	Orden de 11 de octubre de 2006 de la Consejería de Agricultura
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Odszkodowanie za straty spowodowane niekorzystnymi warunkami klimatycznymi
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	1 800 000 EUR
Intensywność pomocy	Maksymalnie 100 %
Czas trwania pomocy	Pomoc doraźna
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Consejería de Agricultura y Agua Comunidad Autónoma de la Región de Murcia
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	20.8.2007
Numer środka pomocy	N 62/07
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	Galicia
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Ayudas para la reparación de daños causados en el sector agrario por las inundaciones acaecidas en octubre y noviembre de 2006
Podstawa prawna	Ordenes de noviembre de 2006 y diciembre de 2006, por las que se dictan disposiciones para el desarrollo en el sector agrario de los Decretos nº 180/2006 y 227/2006, de medidas urgentes de ayuda para la reparación de los daños causados por las inundaciones en los meses de octubre y noviembre
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Odszkodowanie za straty poniesione w wyniku wystąpienia nadzwyczajnego zdarzenia

Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	900 000 EUR
Intensywność pomocy	Maksymalnie 100 %
Czas trwania pomocy	Pomoc doraźna
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Consejería del Medio Rural Xunta de Galicia
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	25.7.2007
Numer środka pomocy	N 83/07
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	Murcia
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Programas de colaboración para la formación y transferencia tecnológica del sector agroalimentario y del medio rural
Podstawa prawna	Orden de 19 de diciembre de 2006, de la Consejería de Agricultura y Agua, por la que se establecen las bases reguladoras y la convocatoria para el año 2007 de las líneas de ayuda para programas de colaboración para la formación y transferencia tecnológica del sector agroalimentario y del medio rural
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	—
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	961 695 EUR
Intensywność pomocy	100 %-75 %
Czas trwania pomocy	2007
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Consejería de Agricultura y de Agua Comunidad Autónoma de la Región de Murcia
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	19.7.2007
Numer środka pomocy	N 143/07
Państwo członkowskie	Włochy
Region	Marche
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Interventi di soccorso nelle zone agricole danneggiate da calamità naturali (piogge alluvionali dal 16 al 26 settembre 2006 nella provincia di Ancona)
Podstawa prawna	Decreto legislativo n. 102/2004
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Rekompensata szkód w strukturach gospodarstw rolnych powstałych na skutek niekorzystnych warunków meteorologicznych
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	Odniesienie do zatwierdzonego programu (NN 54/A/04)
Intensywność pomocy	Do 100 %
Czas trwania pomocy	Do zakończenia wypłacania pomocy
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Ministero delle Politiche agricole e forestali Via XX settembre, 20 I-00187 Roma
Inne informacje	Środek wykonawczy programu zatwierdzonego przez Komisję w ramach pomocy państwa NN 54/A/04 (pismo Komisji C(2005)1622 wersja ostateczna z dnia 7 czerwca 2005 r.)

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	19.7.2007
Numer środka pomocy	N 164/07
Państwo członkowskie	Irlandia
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/ lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc)	Scheme of Investment Aid for the Development of the Potato Sector 2007-2013
Podstawa prawna	National Development Plan 2007-2013
Rodzaj środka pomocy	Program
Cel pomocy	Wsparcie inwestycji w sprzęt i urządzenia do produkcji, przechowywania i sprzedaży ziemniaków innych niż ziemniaki skrobiowe
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia

Budżet	8 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	40 % 50 % w przypadku młodych rolników
Czas trwania pomocy	Od daty pisma Komisji do 31 grudnia 2013 r.
Sektory gospodarki	Kod NACE A001 — rolnictwo, myślistwo i powiązana z nimi działalność usługowa
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Department of Agriculture and Food Agriculture House Kildare Street Dublin 2 Ireland
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	19.7.2007
Numer środka pomocy	N 193/07
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	Galicia
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Ayudas al sector forestal — Fomento de las frondosas caducifolias
Podstawa prawna	Orden de la Consellería do Medio Rural de la Xunta de Galicia por la que se establecen las bases y se convocan para el año 2007 las ayudas para el fomento de las frondosas caducifolias
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	—
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	9 000 000 EUR
Intensywność pomocy	Maksymalnie 70 %
Czas trwania pomocy	2007-2012
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Consejería del Medio Rural Comunidad Autónoma de Galicia
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	27.7.2007
Numer środka pomocy	N 204/07
Państwo członkowskie	Zjednoczone Królestwo
Region	England
Nazwa środka pomocy (i/ lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc)	The English Woodland Grants Scheme 2005 — Woodland Regeneration Grant
Podstawa prawna	The Forestry Act 1979
Rodzaj środka pomocy	Program
Cel pomocy	Promowanie ekologicznej, ochronnej i rekreacyjnej funkcji lasów
Forma pomocy	Dotacja
Budżet	10 mln GBP (14,8 mln EUR)
Maksymalna intensywność pomocy	Maksymalnie 45 %
Czas trwania pomocy	Od daty zatwierdzenia przez Komisję do 31 grudnia 2012 r.
Sektory gospodarki	Leśnictwo i pozyskiwanie drewna
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Forestry Commission England Great Eastern House Tenison Road Cambridge CB1 2DU United Kingdom
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	8.8.2007
Numer środka pomocy	N 219/07
Państwo członkowskie	Irlandia
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/ lub nazwa podmiotu otrzymującego pomoc)	Conservation of Plant and Animal Genetic Resources Scheme
Podstawa prawna	Council Regulation (EC) No 1467/94 on the conservation, characterization, collection and utilization of genetic resources in agriculture. Funding is provided for annually in the National Budgetary Estimates process
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Zachowanie zasobów genetycznych
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia

Budżet	Łączny budżet w wys. 1,05 mln EUR
Maksymalna intensywność pomocy	—
Czas trwania pomocy	2007-2013
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Department of Agriculture and Food Maynooth Business Campus Maynooth Co. Kildare Ireland
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	20.8.2007
Numer środka pomocy	N 271/07
Państwo członkowskie	Francja
Region	—
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Aides en faveur de la recherche et du développement dans les filières grandes cultures
Podstawa prawna	L 611.1 et L 621.1 et suivants du Code Rural
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	Pomoc na badania podstawowe
Forma pomocy	Dotacja bezpośrednia
Budżet	Planowane roczne wydatki: 6 mln EUR Budżet ogólny: 42 mln EUR
Intensywność pomocy	Średnio 80 % i wyjątkowo 100 %
Czas trwania pomocy	2007-2013
Sektory gospodarki	Sektor rolny — rośliny uprawne (zboża-ryż, nasiona oleiste — tłuszcze pochodzenia zwierzęcego, rośliny bogate w białko — warzywa suszone, susz paszowy, rośliny włókniste i jedwabniki, cukier)
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	ONIGC 12, rue Rol-Tanguy F-93555 Montreuil sous Bois Cedex
Inne informacje	Zobowiązanie Francji do przekazania Komisji informacji związanych z otrzymaną pomocą w rocznych sprawozdaniach dotyczących pomocy państwa

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

Data przyjęcia decyzji	20.8.2007
Numer środka pomocy	N 273/07
Państwo członkowskie	Hiszpania
Region	Andalucía
Nazwa środka pomocy (i/lub nazwa beneficjenta)	Ayudas para la lucha contra la mosca mediterránea de la fruta y contra los insectos vectores de los virus de los cultivos hortícolas
Podstawa prawna	Orden por la que se modifica la Orden de 13 de marzo de 2006, por la que se declara la existencia oficial de las plagas que se citan, se establecen las medidas de control y las ayudas para su ejecución
Rodzaj środka pomocy	Program pomocy
Cel pomocy	—
Forma pomocy	Dotacja
Budżet	31 884 750 EUR
Intensywność pomocy	75 %-50 %
Czas trwania pomocy	2007-2011
Sektory gospodarki	Rolnictwo
Nazwa i adres organu przyznającego pomoc	Consejería de Agricultura y Pesca Comunidad Autónoma de Andalucía
Inne informacje	—

Tekst decyzji w autentycznej wersji językowej, z którego usunięto wszystkie informacje o charakterze poufnym, można znaleźć na stronie:

http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/

_____

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.4889 — Barclays Industrial Investments/Gemeaz/ Scapa)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/05)

W dniu 26 września 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4889. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji
(Sprawa COMP/M.4885 — Ineos/Nova/JV)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/06)

W dniu 28 września 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4885. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.4836 — CVC/Univar)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/C 255/07)

W dniu 17 września 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4836. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa COMP/M.4822 — Advent International/Takko Holding)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2007/C 255/08)

W dniu 17 sierpnia 2007 r. Komisja podjęła decyzję o nie sprzeciwianiu się wyżej wymienionej koncentracji oraz uznaniu jej za zgodną z regułami wspólnego rynku. Powyższa decyzja zostaje wydana na mocy art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004. Pełny tekst decyzji jest dostępny wyłącznie w języku angielskim i będzie opublikowany po uprzednim usunięciu ewentualnych tajemnic handlowych przedsiębiorstw. Tekst decyzji będzie dostępny:

- na stronie internetowej: Europa — Dyrekcja Generalna do spraw Konkurencji (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Strona ta została wyposażona w różnorodne opcje wyszukiwania, takie jak spis firm, numerów spraw, dat oraz spis sektorów przemysłowych, które mogą być pomocne w znalezieniu poszczególnych decyzji w sprawach połączeń,
  - w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex, pod numerem dokumentu 32007M4822. EUR-Lex pozwala na dostęp on-line do dokumentacji prawa Europejskiego. (<http://eur-lex.europa.eu>)
-

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII
EUROPEJSKIEJ

KOMISJA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾**26 października 2007 r.**

(2007/C 255/09)

1 euro =

Waluta	Kurs wymiany	Waluta	Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,4384	RON	Lej rumuński	3,3541
JPY	Jen	164,50	SKK	Korona słowacka	33,291
DKK	Korona duńska	7,4549	TRY	Lir turecki	1,7161
GBP	Funt szterling	0,70100	AUD	Dolar australijski	1,5734
SEK	Korona szwedzka	9,1800	CAD	Dolar kanadyjski	1,3830
CHF	Frank szwajcarski	1,6732	HKD	Dolar hong kong	11,1488
ISK	Korona islandzka	86,85	NZD	Dolar nowozelandzki	1,8792
NOK	Korona norweska	7,7095	SGD	Dolar singapurski	2,0927
BGN	Lew	1,9558	KRW	Won	1 308,94
CYP	Funt cypryjski	0,5842	ZAR	Rand	9,3630
CZK	Korona czeska	26,962	CNY	Juan renminbi	10,7845
EEK	Korona estońska	15,6466	HRK	Kuna chorwacka	7,3449
HUF	Forint węgierski	252,25	IDR	Rupia indonezyjska	13 121,80
LTL	Lit litewski	3,4528	MYR	Ringgit malezyjski	4,8122
LVL	Łat łotewski	0,7021	PHP	Peso filipińskie	63,372
MTL	Lir maltański	0,4293	RUB	Rubel rosyjski	35,5790
PLN	Złoty polski	3,6309	THB	Bat tajlandzki	45,626

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez ECB.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. praktyk ograniczających konkurencję i pozycji dominującej
wydana na 415. posiedzeniu w dniu 11 września 2006 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/C.38.121 — Łączniki**

(2007/C 255/10)

1. Komitet doradczy zgadza się z dokonaną przez Komisję Europejską w projekcie decyzji oceną produktu oraz obszaru geograficznego, na które wywierał wpływ kartel.
2. Komitet doradczy zgadza się z dokonaną przez Komisję Europejską oceną stanu faktycznego jako umowy i/lub uzgodnionej praktyki w rozumieniu art. 81 Traktatu WE oraz art. 53 Porozumienia EOG.
3. Komitet doradczy zgadza się z opinią Komisji Europejskiej, że naruszenie odnosiło się do pojedynczego i ciągłego naruszenia, zwłaszcza w odniesieniu do okresu następującego po przeprowadzeniu kontroli na przełomie marca i kwietnia 2001 r.
4. Komitet doradczy zgadza się z projektem decyzji Komisji Europejskiej w zakresie adresatów decyzji, a w szczególności w kwestii przypisania odpowiedzialności spółkom dominującym odnośnych grup.
5. Komitet doradczy zgadza się z Komisją Europejską w sprawie oceny wniosków o łagodzenie sankcji oraz ich klasyfikacji.
6. Komitet doradczy zgadza się na zamknięcie postępowania przeciwko FNAS.
7. Komitet doradczy zalecający opublikowanie niniejszej opinii w *Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej*.

**Opinia Komitetu Doradczego ds. praktyk ograniczających konkurencję i pozycji dominującej
wydana na 416. posiedzeniu w dniu 18 września 2006 r. dotycząca projektu decyzji w sprawie
COMP/F/C.38.121 — Łączniki**

(2007/C 255/11)

1. Komitet doradczy zgadza się z opinią Komisji w sprawie podstawowej kwoty grzywien.
2. Komitet doradczy zgadza się z opinią Komisji w sprawie podwyższenia podstawowej kwoty grzywien z uwagi na okoliczności obciążające.
3. Komitet doradczy zgadza się z opinią Komisji w sprawie obniżenia podstawowej kwoty grzywien z uwagi na okoliczności łagodzące.
4. Komitet doradczy zgadza się z opinią Komisji w sprawie kwot obniżania grzywien zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie nienakładania lub obniżania grzywien w sprawach kartelowych z 1996 r.
5. Komitet doradczy zgadza się z opinią Komisji w sprawie ostatecznej kwoty grzywien.
6. Komitet doradczy zaleca opublikowanie niniejszej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Opinia przedstawicieli państw EFTA dotycząca wstępnego projektu decyzji odnoszącej się do sprawy COMP/C.38.121 — Łączniki

(Spotkanie w dniu 11 września 2006 r. w sprawie Opinii Komitetu Doradczego Komisji Europejskiej ds. praktyk ograniczających konkurencję i pozycji dominującej)

(2007/C 255/12)

1. Przedstawiciele państw EFTA zgadzają się z dokonaną przez Komisję Europejską w projekcie decyzji oceną produktu oraz obszaru geograficznego, na które wywierał wpływ kartel.
  2. Przedstawiciele państw EFTA zgadzają się z dokonaną przez Komisję Europejską oceną stanu faktycznego jako umowy i/lub uzgodnionej praktyki w rozumieniu art. 81 Traktatu WE oraz art. 53 Porozumienia EOG.
  3. Przedstawiciele państw EFTA zgadzają się z opinią Komisji Europejskiej, że naruszenie odnosiło się do pojedynczego i ciągłego naruszenia, zwłaszcza w odniesieniu do okresu następującego po przeprowadzeniu kontroli na przełomie marca i kwietnia 2001 r.
  4. Przedstawiciele państw EFTA zgadzają się z projektem decyzji Komisji Europejskiej w odniesieniu do adresatów decyzji, a w szczególności w odniesieniu do kwestii przypisania odpowiedzialności spółkom dominującym odnośnych grup.
  5. Przedstawiciele państw EFTA zgadzają się z Komisją Europejską w sprawie oceny wniosków o łagodzenie sankcji oraz ich klasyfikacji.
  6. Przedstawiciele państw EFTA zgadzają się na zamknięcie postępowania przeciwko FNAS.
  7. Przedstawiciele państw EFTA zalecają opublikowanie niniejszej opinii w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
-

Sprawozdanie końcowe urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające na temat postępowania w sprawie COMP/38.121 — Łączniki

(zgodnie z art. 15 i 16 decyzji Komisji 2001/462/WE, EWWiS z dnia 23 maja 2001 r. w sprawie zakresu uprawnień urzędników przeprowadzających spotkania wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji — Dz.U. L 162 z 19.6.2001, str. 21)

(2007/C 255/13)

Mueller Industries Inc. złożył w styczniu 2001 r. wniosek o złagodzenie kar na zasadach określonych w obwieszczeniu Komisji w sprawie nienakładania lub obniżania grzywien w sprawach kartelowych z 1996 r. Pozostałymi podmiotami wnioskującymi o złagodzenie kar są: przedsiębiorstwo IMI (które złożyło wniosek we wrześniu 2003 r.), przedsiębiorstwo Delta (które złożyła wniosek w marcu 2004 r.), przedsiębiorstwo Frabo (które złożyło wniosek w lipcu 2004 r.) oraz przedsiębiorstwo Oystertec (które złożyło wniosek w maju 2005 r.)

W dniach 22 i 23 marca 2001 r. Komisja przeprowadziła kontrole w zakresie rur i łączników miedzianych, po czym postanowiono rozdzielić sprawy na sprawę dotyczącą miedzianych rur instalacyjnych (38.069), sprawę dotyczącą rur przemysłowych (38.240) oraz sprawę dotyczącą łączników (38.121). W dniach 24 i 25 kwietnia 2001 r. w zakładach produkcyjnych należących do grupy Delta przeprowadzono kontrole, które dotyczyły wyłącznie łączników. Od przełomu lutego i marca 2002 r. Komisja kilkakrotnie przesyłała wszystkim zainteresowanym stronom żądania informacji zgodnie z art. 11 rozporządzenia nr 17, a następnie zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

Niniejszy projekt decyzji odnosi się do sprawy dotyczącej łączników, pozostałe dwie sprawy były już przedmiotem decyzji Komisji.

Pismenne zgłoszenie zastrzeżeń i dostęp do akt sprawy

W dniu 22 września 2005 r. Komisja przesyłała 30 przedsiębiorstwom oraz 1 związkowi przedsiębiorstw pismenne zgłoszenie zastrzeżeń, dotyczące pojedynczego i ciągłego naruszania na skalę ogólnoeuropejską trwającego przez okres ponad 13 lat. Wszystkie strony odpowiedziały w stosownym terminie na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń, z wyjątkiem przedsiębiorstwa Supergrif SL, które w październiku 2002 r. zostało sprzedane przez grupę Delta zarządcy Supergrifa i nie udzieliło Komisji odpowiedzi. W procedurę nie były zaangażowane żadne strony trzecie, co ma zwykle miejsce w sprawach kartelowych.

Pismem z dnia 22 grudnia 2005 r. przedsiębiorstwo Aalberts przesyłało wniosek o udostępnienie odpowiedzi na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń udzielonych przez pozostałe strony, a przedsiębiorstwo IMI pismem z dnia 23 grudnia 2005 r. przesyłało podobny wniosek. Wnioski te zostały odrzucone przez służby Komisji z uwagi na stałą praktykę Komisji udostępniania akt sprawy na wniosek i zazwyczaj jednorazowo, po przesłaniu stronom powiadomienia o zastrzeżeniach Komisji.

Ogólną zasadą jest zgodnie z tą praktyką nieudostępnianie jednej ze stron odpowiedzi na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń udzielonych przez inne strony. Z utrwalonego orzecznictwa wynika (wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2000 r. w sprawach połączonych T-25/95 i innych, *Cimenteries*, pkt 380 i kolejne), że Komisja nie jest zobowiązana do przekazywania wszystkim stronom odpowiedzi, jakie wpłynęły w reakcji na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń.

Złożenie ustnych wyjaśnień na spotkaniu wyjaśniającym

Jednak na spotkaniu wyjaśniającym, które miało miejsce w dniach 26 i 27 stycznia 2006 r. uznałem, że w odniesieniu do prawa do obrony przedsiębiorstw Tomkins i Pegler było niezbędnym udostępnienie ich odpowiedzi na zgłoszenie zastrzeżeń. Z uwagi na wyrażony przez Komisję pogląd, że przedsiębiorstwo Tomkins jest odpowiedzialne za przedsiębiorstwo Pegler, będące jego spółką zależną, oraz że wykorzysta odpowiedzi udzielone przez przedsiębiorstwo Pegler na poparcie swojego stanowiska, oraz ze względu na fakt, że przedsiębiorstwo Pegler powinno wiedzieć, na czym opierają się dowody przedsiębiorstwa Tomkins, oba przedsiębiorstwa zgodziły się, że powinny mieć wzajemny dostęp do udzielonych przez siebie odpowiedzi na pismenne zgłoszenie zastrzeżeń. Doprowadziło to do ożywionych dyskusji pomiędzy tymi dwoma przedsiębiorstwami.

Wszyscy adresaci pismennego zgłoszenia zastrzeżeń byli obecni na spotkaniu wyjaśniającym z wyjątkiem przedsiębiorstw Comap, Flowflex i Supergrif.

Projekt ostatecznej decyzji

Zastrzeżeń dotyczących FNAS zawartych w pisemnym zgłoszeniu zastrzeżeń nie podtrzymano w projekcie decyzji. W świetle wyjaśnień zawartych w pisemnej odpowiedzi na zgłoszenie zastrzeżeń oraz dostarczonych podczas spotkania przez FNAS podjęto decyzję o zakończeniu postępowania przeciwko FNAS, ponieważ nie dopatrzono się udziału FNAS w naruszeniu przepisów.

Projekt decyzji przedłożony Komisji zawiera jedynie zastrzeżenia, w odniesieniu do których zapewniono stronom możliwość wyrażenia swojej opinii. Stwierdzam, że w niniejszej sprawie prawo stron do złożenia wyjaśnień zostało zachowane.

Bruksela dnia 13 września 2006 r.

Serge DURANDE

V

(Ogłoszenia)

PROCEDURY ADMINISTRACYJNE

KOMISJA

F-Castres: Obsługa regularnych połączeń lotniczych

Obsługa regularnych połączeń lotniczych między Castres (Mazamet) a Paryżem (Orly)

Zaproszenie do składania ofert ogłoszone przez Francję zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 w celu delegowania obowiązku użyteczności publicznej

(2007/C 255/14)

- Wprowadzenie:** Zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92 z dnia 23.7.1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych, Francja nałożyła obowiązek użyteczności publicznej na regularne połączenia lotnicze na trasie między Castres (Mazamet) a Paryżem (Orly). Wymagania związane ze wspomnianym obowiązkiem użyteczności publicznej zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 22.1.2002 r. pod numerem C 18/07.

Francja postanowiła, że, jeżeli w terminie do dnia 1.3.2008 r. żaden przewoźnik lotniczy nie rozpocznie lub nie będzie właśnie rozpoczynał obsługi wspomnianych regularnych połączeń lotniczych, zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej i bez ubiegania się o dofinansowanie, w ramach procedury przewidzianej w art. 4 ust. 1 lit. d) wyżej wymienionego rozporządzenia należy ograniczyć dostęp do tej trasy do jednego przewoźnika i w drodze przetargu przyznać mu prawo do obsługi tego połączenia od dnia 1.4.2008 r.
- Podmiot zamawiający:** Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet, 40, allées Alphonse Juin, BP 30217, -81101 Castres Cedex. Tél. (33) 563 51 46 46. Fax (33) 563 51 46 99. E-mail: f.chambert@castres-mazamet.cci.fr.
- Przedmiot przetargu:** Zapewnić, począwszy od dnia 1.4.2008 r., obsługę wspomnianych regularnych połączeń lotniczych, zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej, o którym mowa w ust. 1.
- Najważniejsze cechy umowy:** Umowa w sprawie delegowania obowiązku użyteczności publicznej zawarta między przewoźnikiem, Izba Handlową i Przemysłową w Castres-Mazamet, oraz organami krajowymi, zgodna z art. 8 dekretu nr 2005-473 z dnia 16.5.2005 r. dotyczącym w szczególności zasad przyznawania dofinansowania przez państwo.
- Usługodawca będzie uzyskiwał przychody. Izba Handlowo-Przemysłowa w Castres-Mazamet oraz organy krajowe zapłacą usługodawcy kwotę odpowiadającą różnicy pomiędzy faktycznymi kosztami obsługi połączenia bez uwzględnienia podatków (takich jak VAT lub podatki właściwe dla transportu lotniczego) a osiągniętymi przychodami bez uwzględnienia podatków (takich jak VAT lub podatki właściwe dla transportu lotniczego), do maksymalnej wysokości dofinansowania, na jakie podjął on zobowiązanie, po odliczeniu ewentualnych kar, o których mowa w pkt 9-4 niniejszego ogłoszenia.
- Czas trwania umowy:** Czas trwania umowy (o delegowaniu obowiązku użyteczności publicznej) wynosi trzy lata od dnia 1.4.2008 r.
- Udział w przetargu:** W przetargu mogą uczestniczyć wszyscy wspólnotowi przewoźnicy lotniczy posiadający ważną koncesję wydaną na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23.7.1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym.
- Procedura udzielenia zamówienia i kryteria wyboru:** Niniejsze zaproszenie do składania ofert podlega przepisom art. 4 ust. 1 lit. d), e), f), g), h) oraz i) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92, przepisom rozdziału IV sekcji 1 ustawy 93-122 z dnia 29.1.1993 r. dotyczącej zapobiegania korupcji oraz przejrzystości życia ekonomicznego i procedur publicznych, a także przepisom wykonawczym (w szczególności dekretowi nr 97-638 z dnia 31.5.1997 r. mającemu na celu wykonanie ustawy nr 97-210 z dnia 11 marca 1997 r. dotyczącej wzmocnienia działań przeciwko nielegalnemu zatrudnieniu) oraz dekretowi nr 2005-473 z dnia 16.5.2005 r. dotyczącemu w szczególności zasad przyznawania przez państwo dofinansowania, jak również trzem zarządzeniom z dnia 16.5.2005 r. jako aktom wykonawczym do tego dekretu.

7-1. Oferta przetargowa: Oferta przetargowa musi być sporządzona w języku francuskim. W razie potrzeby oferenci muszą przetłumaczyć na język francuski dokumenty wystawione przez organy publiczne i sporządzone w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej. Oferenci mogą również dołączyć do wersji francuskiej wersję sporządzoną w innym języku urzędowym Unii Europejskiej, której nie uznaje się za wersję autentyczną.

Oferta przetargowa zawiera:

- zgłoszenie podpisane przez kierownika lub jego przedstawiciela z załączonym upoważnieniem do podpisywania,
- krótki opis przedsiębiorstwa, określający kwalifikacje zawodowe i zdolności finansowe kandydata w dziedzinie transportu lotniczego oraz ewentualne referencje w tym zakresie. Opis ten powinien pozwolić na stwierdzenie, czy kandydat jest w stanie zapewnić ciągłość wykonywania obowiązku użyteczności publicznej i równe traktowanie użytkowników; kandydat może posłużyć się wzorem formularza DC5 używanego w procedurze udzielania zamówień publicznych,
- informacje o całkowitych obrotach i obrotach z omawianej działalności z ostatnich trzech lat lub, na życzenie kandydata, bilans i rachunek wyników za trzy ostatnie lata działalności. Jeżeli kandydat nie jest w stanie przedłożyć wymienionych dokumentów, musi przedstawić odpowiednie wyjaśnienie;
- notę techniczną dotyczącą sposobu, w jaki kandydat zamierza odpowiedzieć na zapytanie ofertowe, jeżeli zostanie zaproszony przez Izbę Handlowo-Przemysłową w Castres-Mazamet do przedstawienia oferty, obejmującą w szczególności:
  - środki techniczne i zasoby ludzkie, jakie kandydat przeznaczy do obsługi połączenia,
  - liczbę, kwalifikacje i formę zatrudnienia pracowników oraz, w razie potrzeby, sposób rekrutacji, jaką zamierza przeprowadzić kandydat,
  - typy używanych statków powietrznych oraz, w razie potrzeby, ich numery rejestracyjne,
  - kopię koncesji przewoźnika lotniczego oferenta,
  - jeżeli koncesja wydana została przez państwo członkowskie Unii Europejskiej inne niż Francja, oferent musi również podać następujące informacje:
    - kraj wydania licencji pilotów,
    - przepisy mające zastosowanie do umów o pracę,
    - przynależność do systemu ubezpieczeń społecznych,

- środki podjęte w celu przestrzegania przepisów art. L. 341-5 oraz art. D. 341-5 i następnego kodeksu pracy dotyczących czasowego oddelegowania pracowników etatowych w celu wykonywania obowiązków na terytorium kraju;

- świadectwa lub oświadczenia przewidziane w art. 8 dekretu nr 97-638 z dnia 31.5.1997 r. oraz w zarządzeniu z dnia 31.1.2003 r. w celu stosowania art. 8 wyżej wymienionego dekretu, potwierdzające spełnienie przez kandydata spoczywających na nim zobowiązań podatkowych i z tytułu ubezpieczeń społecznych, a w szczególności w zakresie:

- podatku od przedsiębiorstw,

- podatku od wartości dodanej,

- składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie od wypadków w miejscu pracy i chorób zawodowych oraz na dodatki rodzinne,

- opłat nałożonych na lotnictwo cywilne,

- podatków lotniskowych,

- opłat za hałas powodowany przez samoloty,

- podatku solidarnościowego,

w przypadku oferentów z państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Francja, świadectwa lub oświadczenia muszą być wystawione przez administrację lub urzędy państwa pochodzenia;

- oświadczenie o niekaralności w biuletynie nr 2 w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w art. L. 324-9, L. 324-10, L. 341-6, L. 125-1 oraz L. 125-3 kodeksu pracy,

- oświadczenie i/lub wszelkie dowody na to, że przestrzegane są zobowiązania w zakresie zatrudniania pracowników niepełnosprawnych, przewidziane w art. L. 323-1 kodeksu pracy,

- wyciąg „K bis” z rejestru handlowego lub inny równoważny dokument,

- zgodnie z art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2407/92 z dnia 23.7.1992 r., wystawione w ciągu ostatnich trzech miesięcy zaświadczenie o ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej w razie wypadku, w szczególności w odniesieniu do pasażerów, bagażu, ładunku, poczty oraz stron trzecich, zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 785/2004 z dnia 21.4.2004 r., a w szczególności jego art. 4,

- w przypadku środka zabezpieczającego lub postępowania zbiorowego, kopię wydanego/wydanym w danej sprawie wyroku/wyroków (jeżeli nie został on sporządzony w języku francuskim, należy dołączyć tłumaczenie przysięgłe).

7-2. Sposób oceny przedstawionych ofert: Oferty zostaną wybrane w oparciu o następujące kryteria:

- gwarancje zawodowe i finansowe kandydatów,
- zdolność do zapewnienia przez kandydatów ciągłości świadczenia obowiązku użyteczności publicznej w dziedzinie transportu lotniczego oraz równego traktowania użytkowników wymienionej usługi,
- przestrzeganie przez kandydatów zobowiązania w zakresie zatrudniania pracowników niepełnosprawnych, przewidziane w art. L. 323-1 kodeksu pracy.

8. **Kryteria udzielenia zamówienia:** Przewoźnicy, których kandydatura zostanie zaakceptowana, zostaną następnie zaproszeni do złożenia ofert zgodnie z procedurą ustaloną w szczegółowych zasadach dotyczących przetargu, które zostaną im wówczas przekazane.

Złożone w ten sposób oferty będą negocjowane przez właściwy organ Izby Handlowo-Przemysłowej w Castres-Mazamet.

Zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92 wybór spośród przedstawionych ofert zostanie dokonany z uwzględnieniem adekwatności usługi, a w szczególności cen i warunków oferowanych użytkownikom, jak również kwoty wymaganego dofinansowania.

9. Dodatkowe istotne informacje:

9-1. Dofinansowanie: Oferty składane przez wybranych oferentów powinny zawierać wyraźne określenie maksymalnej wysokości kwoty wymaganej z tytułu dofinansowania obsługi połączenia w okresie trzech lat począwszy od dnia 1.4.2008 r. (z podziałem na poszczególne lata). Wysokość faktycznie przyznanego dofinansowania ustala się co roku ex post w zależności od rzeczywistych wydatków i dochodów związanych ze świadczeniem usługi, do wysokości kwoty określonej w ofercie. Wspomniana kwota maksymalna może zostać zmieniona jedynie w przypadku nieprzewidzianej zmiany warunków obsługi połączenia.

Płatności roczne dokonywane są w formie zaliczek oraz salda końcowego. Płatność salda rozliczeniowego następuje dopiero po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego przedstawionego przez przewoźnika w odniesieniu do danego połączenia i sprawdzeniu, czy obsługa połączenia została wykonana zgodnie z warunkami określonymi w pkt 9-2 poniżej.

W przypadku rozwiązania umowy przed upływem terminu, przepisy pkt 9-2 zostaną zastosowane w możliwie najkrótszym terminie, celem umożliwienia wypłaty należnego salda na rzecz przewoźnika, przy czym maksymalna kwota wskazana w akapicie pierwszym zostaje obniżona proporcjonalnie do rzeczywistego okresu obsługi połączenia.

9-2. Kontrola wykonania usługi oraz księgowości przewoźnika: Prawidłowość wykonania usługi oraz księgo-

wości analitycznej przewoźnika dla danego połączenia będzie przedmiotem co najmniej jednej kontroli w roku, przeprowadzanej w porozumieniu z przewoźnikiem.

9-3. Zmiana umowy i jej rozwiązanie: Jeżeli przewoźnik uzna, że nieprzewidywalna zmiana warunków obsługi połączenia uzasadnia zmianę maksymalnej kwoty dofinansowania, powinien skierować w tej sprawie uzasadniony wniosek do pozostałych stron umowy, które mogą przedstawić swoje uwagi w terminie dwóch miesięcy. Można wówczas dokonać zmian w umowie w postaci aneksu do umowy.

Umowa może zostać rozwiązana przez każdą ze stron przed upływem terminu jej ważności, wyłącznie przy zachowaniu sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia. W przypadku poważnego niewywiązania się ze zobowiązań umownych przez przewoźnika uznaje się, iż dokonał on rozwiązania umowy bez wypowiedzenia, jeżeli nie podejmie on ponownego wykonywania usługi zgodnie ze zobowiązaniami w terminie jednego miesiąca od daty wezwania do wypełnienia zobowiązania.

9-4. Kary i inne potrącenia przewidziane w umowie: Nieprzestrzeganie przez przewoźnika okresu wypowiedzenia określonego w pkt 9-3 jest karane grzywną administracyjną nakładaną na mocy art. R. 330-20 kodeksu lotnictwa cywilnego lub sankcją obliczoną w oparciu o liczbę miesięcy niewywiązania się ze zobowiązania oraz rzeczywistego braku połączeń w rozpatrywanym roku, nieprzekraczającą wysokości kwoty maksymalnej dofinansowania przewidzianej w pkt 9-1.

EW przypadku nieznacznych uchybień w zakresie wykonywania obowiązku użyteczności publicznej stosuje się obniżkę maksymalnego dofinansowania przewidzianego w pkt 9-1, bez uszczerbku dla stosowania przepisów art. R. 330-20 kodeksu lotnictwa cywilnego.

Potrącenia dokonuje się przy uwzględnieniu, w razie potrzeby, liczby lotów anulowanych z powodów bezpośrednio zależnych od przewoźnika, liczby lotów wykonanych przy zdolności przewozowej mniejszej niż wymagana, liczby lotów wykonanych bez przestrzegania obowiązku użyteczności publicznej w zakresie międzyładowania lub stosowanych taryf.

10. **Warunki składania ofert:** Oferty przetargowe składane są w zapieczętowanej kopercie z napisem: „Réponse à l'appel de candidatures Ligne aérienne Castres (Mazamet)/Paris (Orly) – À n'ouvrir que par le destinataire”. Muszą one zostać złożone najpóźniej do dnia 4.12.2007 r. do godziny 12.00 czasu lokalnego za pośrednictwem listu poleconego za potwierdzeniem odbioru (decyduje data stempla pocztowego) wysłanego na następujący adres:

Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet, 40, allées Alphonse Juin, BP 30217, F-81101 Castres Cedex.

11. **Dalsza procedura:** Izba Handlowo-Przemysłowa w Castres-Mazamet przekaże wybranym kandydatom, w terminie do dnia 7.12.2007 r., zapytanie ofertowe zawierające, między innymi, szczegółowe zasady przetargu oraz projekt umowy.

Wybrani kandydaci muszą złożyć ofertę najpóźniej dnia 4.1.2008 r., do godziny 12:00 czasu lokalnego.

Oferent jest związany ofertą przez okres 280 dni począwszy od dnia jej złożenia.

12. **Okres ważności zaproszenia do składania ofert:** Zaproszenie do składania ofert ważne jest tylko pod warunkiem,

że do dnia 1.3.2008 r. żaden z przewoźników wspólnotowych nie przedstawi projektu obsługiwanego wymienionego połączenia od dnia 1.4.2008 r., zgodnie z nałożonym obowiązkiem użyteczności publicznej i bez otrzymywania jakiegokolwiek dofinansowania.

13. **Dodatkowe informacje:** W celu uzyskania niezbędnych dodatkowych informacji kandydaci mogą zwrócić się, wyłącznie listownie lub faksem, do prezesa Izby Handlowo-Przemysłowej Castres-Mazamet, którego adres i numer faksu są podane w pkt 2.

F-Castres: Obsługa regularnych połączeń lotniczych**Obsługa regularnych połączeń lotniczych między Castres (Mazamet) a Lyon (Saint-Exupéry) z jednej strony i między Rodez (Marcillac) a Lyon (Saint-Exupéry) z drugiej strony****Zaproszenie do składania ofert ogłoszone przez Francję zgodnie z art. 4 ust. 1 lit. d) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2408/92 w celu delegowania obowiązku użyteczności publicznej**

(2007/C 255/15)

1. **Wprowadzenie:** Zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92 z dnia 23.7.1992 r. w sprawie dostępu przewoźników lotniczych Wspólnoty do wewnątrzspółnotowych tras lotniczych, Francja nałożyła obowiązek użyteczności publicznej na regularne usługi lotnicze między portami lotniczymi Castres (Mazamet) a Lyon (Saint-Exupéry) oraz między portami lotniczymi Rodez (Marcillac) a Lyon (Saint-Exupéry). Wymagania związane ze wspomnianym obowiązkiem użyteczności publicznej zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej z dnia 22.1.2002 r. pod numerem C 18/06.

Francja postanowiła, że, jeżeli w terminie do dnia 1.5.2008 r. żaden przewoźnik lotniczy nie rozpocznie lub nie będzie właśnie rozpoczynał obsługi wspomnianych regularnych połączeń lotniczych, zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej i bez ubiegania się o dofinansowanie, w ramach procedury przewidzianej w art. 4 ust. 1 lit. d) wyżej wymienionego rozporządzenia należy ograniczyć dostęp do tej trasy do jednego przewoźnika i w drodze przetargu przyznać mu prawo do obsługi tego połączenia od dnia 1.6.2008 r.

2. **Podmiot zamawiający:** Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet, 40, allées Alphonse Juin, BP 30217, -81101 Castres Cedex. Tél. (33) 563 51 46 46. Fax (33) 563 51 46 99. E-mail: f.chambert@castres-mazamet.cci.fr.

oraz

Société anonyme d'économie mixte locale (SAEML) Air 12aéroport de Rodez-Marcillac route de Décazeville12330 Salles-la-SourceTelefon: +33 (0)5 65 76 02 00 Faks: +33 (0)5 65 42 99 97E-mail: aeroport-rodez-marcillac@wanadoo.fr.

3. **Przedmiot przetargu:** Zapewnienie, począwszy od dnia 1.6.2008 r., obsługi wspomnianych regularnych połączeń lotniczych, zgodnie z obowiązkiem użyteczności publicznej, o którym mowa w ust. 1.

4. **Najważniejsze cechy umowy:** Umowa w sprawie delegowania obowiązku użyteczności publicznej zawarta między przewoźnikiem, Izbą Handlową i Przemysłową w Castres-Mazamet oraz „Société anonyme d'économie mixte locale Air 12” i władzami krajowymi, zgodna z art. 8 dekretu nr 2005-473 z dnia 16.5.2005 r. dotyczącym w szczególności zasad przyznawania dofinansowania przez państwo.

Usługodawca będzie uzyskiwał przychody. Izba Handlowa i Przemysłowa w Castres-Mazamet oraz „Société anonyme d'économie mixte locale Air 12” i władze krajowe zapłacą usługodawcy kwotę odpowiadającą różnicy pomiędzy wydatkami faktycznie poniesionymi przez usługodawcę w związku z obsługą połączenia (bez uwzględnienia podatków, takich jak VAT lub podatki właściwe dla transportu lotniczego) a wpływami z działalności komercyjnej

(bez uwzględnienia podatków, takich jak VAT lub podatki właściwe dla transportu lotniczego), do maksymalnej wysokości dofinansowania, na jakie podjął zobowiązanie, po odjęciu ewentualnych kar, o których mowa w pkt 9-4 niniejszego ogłoszenia.

5. **Czas trwania umowy:** Czas trwania umowy (o delegowaniu obowiązku użyteczności publicznej) wynosi trzy lata od dnia 1.6.2008 r.

6. **Udział w przetargu:** W przetargu mogą uczestniczyć wszyscy wspólnotowi przewoźnicy lotniczy posiadający ważną koncesję wydaną na mocy rozporządzenia Rady (EWG) nr 2407/92 z dnia 23.7.1992 r. w sprawie przyznawania licencji przewoźnikom lotniczym.

7. **Procedura udzielenia zamówienia i kryteria wyboru:** Niniejsze zaproszenie do składania ofert podlega przepisom art. 4 ust. 1 lit. d), e), f), g), h) oraz i) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92, przepisom rozdziału IV sekcji 1 ustawy 93-122 z dnia 29.1.1993 r. dotyczącej zapobiegania korupcji oraz przejrzystości życia ekonomicznego i procedur publicznych, a także przepisom wykonawczym (w szczególności dekretowi nr 97-638 z dnia 31.5.1997 r. mającemu na celu wykonanie ustawy nr 97-210 z dnia 11.3.1997 r. dotyczącej wzmocnienia działań przeciwko nielegalnemu zatrudnieniu) oraz dekretowi nr 2005-473 z dnia 16.5.2005 r. dotyczącemu w szczególności zasad przyznawania przez państwo dofinansowania, jak również trzem zarządzeniom z dnia 16.5.2005 r. jako aktom wykonawczym do tego dekretu.

7-1. **Oferta przetargowa:** Oferta przetargowa musi być sporządzona w języku francuskim. W razie potrzeby oferenci muszą przetłumaczyć na język francuski dokumenty wystawione przez organy publiczne i sporządzone w jednym z języków urzędowych Unii Europejskiej. Oferenci mogą również dołączyć do wersji francuskiej wersję sporządzoną w innym języku urzędowym Unii Europejskiej, której nie uznaje się za wersję autentyczną.

Oferta przetargowa zawiera:

— ogłoszenie podpisane przez kierownika lub jego przedstawiciela z załączonym upoważnieniem do podpisywania,

— krótki opis przedsiębiorstwa, określający kwalifikacje zawodowe i zdolności finansowe kandydata w dziedzinie transportu lotniczego oraz ewentualne referencje w tym zakresie. Opis ten powinien pozwolić na stwierdzenie, czy kandydat jest w stanie zapewnić ciągłość wykonywania obowiązku użyteczności publicznej i równe traktowanie użytkowników, kandydat może posłużyć się wzorem formularza DC5 używanego w procedurze udzielania zamówień publicznych,

- informacje o całkowitych obrotach i obrotach z omawianej działalności z ostatnich trzech lat lub, na życzenie kandydata, bilans i rachunek wyników za trzy ostatnie lata działalności. Jeżeli kandydat nie jest w stanie przedłożyć wymienionych dokumentów, musi przedstawić odpowiednie wyjaśnienie,
  - notę techniczną dotyczącą sposobu, w jaki kandydat zamierza odpowiedzieć na zapytanie ofertowe, jeżeli zostanie zaproszony przez Izbę Handlowo-Przemysłową w Castres-Mazamet oraz „SAEML Air 12” do przedstawienia oferty, obejmującą w szczególności:
    - środki techniczne i zasoby ludzkie, jakie kandydat przeznaczy do celów obsługi połączenia,
    - liczbę, kwalifikacje i formę zatrudnienia pracowników oraz, w razie potrzeby, sposób rekrutacji, jaką zamierza przeprowadzić kandydat,
    - typy używanych statków powietrznych oraz, w razie potrzeby, ich numery rejestracyjne,
    - kopia koncesji przewoźnika lotniczego oferenta,
    - jeżeli koncesja wydana została przez państwo członkowskie Unii Europejskiej inne niż Francja, oferent musi również podać następujące informacje:
      - kraj wydania licencji pilotów,
      - przepisy mające zastosowanie do umów o pracę,
      - przynależność do systemu ubezpieczeń społecznych,
      - środki podjęte w celu przestrzegania przepisów art. L. 341-5 oraz art. D. 341-5 i następnych kodeksu pracy dotyczących czasowego oddelegowania pracowników etatowych w celu wykonywania obowiązków na terytorium kraju;
    - świadectwa lub oświadczenia przewidziane w art. 8 dekretu nr 97-638 z dnia 31.5.1997 r. oraz w zarządzeniu z dnia 31.1.2003 r. w celu stosowania art. 8 wyżej wymienionego dekretu, potwierdzające spełnienie przez kandydata spoczywających na nim zobowiązań podatkowych i z tytułu ubezpieczeń społecznych, a w szczególności w zakresie:
      - podatku od przedsiębiorstw,
      - podatku od wartości dodanej,
      - składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie od wypadków w miejscu pracy i chorób zawodowych oraz na dodatki rodzinne,
  - opłat nałożonych na lotnictwo cywilne,
  - podatków lotniskowych,
  - opłat za hałas powodowany przez samoloty,
  - podatku solidarnościowego,
- w przypadku oferentów z państwa członkowskiego Unii Europejskiej innego niż Francja, świadectwa lub oświadczenia muszą być wystawione przez administrację lub urzędy państwa pochodzenia,
- oświadczenie o niekaralności zapisane w biuletynie nr 2 w odniesieniu do naruszeń, o których mowa w art. L. 324-9, L. 324-10, L. 341-6, L. 125-1 oraz L. 125-3 kodeksu pracy,
  - oświadczenie i/lub wszelkie dowody na to, że przestrzegane są zobowiązania w zakresie zatrudniania pracowników niepełnosprawnych, przewidziane w art. L. 323-1 kodeksu pracy,
  - wyciąg „K bis” z rejestru handlowego lub inny równoważny dokument,
  - zgodnie z art. 7 rozporządzenia (EWG) nr 2407/92 z dnia 23.7.1992 r., wystawione w ciągu ostatnich trzech miesięcy zaświadczenie o ubezpieczeniu od odpowiedzialności cywilnej w razie wypadku, w szczególności w odniesieniu do pasażerów, bagażu, ładunku, poczty oraz stron trzecich, zgodne z rozporządzeniem (WE) nr 785/2004 z dnia 21.4.2004 r., a w szczególności jego art. 4,
  - w przypadku środka zabezpieczającego lub postępowania zbiorowego, kopię wydanego/wydanym w danej sprawie wyroku/wyroków (jeżeli nie został on sporządzony w języku francuskim, należy dołączyć tłumaczenie przysięgłe).
- 7-2. Sposób oceny przedstawionych ofert: Oferty zostaną wybrane w oparciu o następujące kryteria:
- gwarancje zawodowe i finansowe kandydatów,
  - zdolność do zapewnienia przez kandydatów ciągłości wykonywania obowiązku użyteczności publicznej w dziedzinie transportu lotniczego oraz równego traktowania użytkowników wymienionej usługi,
  - przestrzeganie przez kandydatów zobowiązania w zakresie zatrudniania pracowników niepełnosprawnych, przewidziane w art. L. 323-1 kodeksu pracy.
8. **Kryteria udzielenia zamówienia:** Przewoźnicy, których kandydatura zostanie zaakceptowana, zostaną następnie zaproszeni do złożenia ofert zgodnie z procedurą ustaloną w szczegółowych zasadach dotyczących przetargu, które zostaną im wówczas przekazane.

Złożone w ten sposób oferty będą negocjowane przez właściwy organ Izby Handlowo-Przemysłowej w Castres-Mazamet oraz „Société anonyme d'économie mixte locale Air 12”.

Zgodnie z przepisami art. 4 ust. 1 lit. f) rozporządzenia (EWG) nr 2408/92 wybór spośród przedstawionych ofert zostanie dokonany z uwzględnieniem adekwatności usługi, a w szczególności cen i warunków oferowanych użytkownikom, jak również kwoty wymaganego dofinansowania.

9. Dodatkowe istotne informacje:

9-1. Dofinansowanie: Oferty składane przez wybranych oferentów powinny zawierać wyraźne określenie maksymalnej wysokości kwoty wymaganej z tytułu dofinansowania obsługi połączenia w okresie trzech lat począwszy od dnia 1 czerwca 2008 r. (z podziałem na poszczególne lata). Wysokość faktycznie przyznanego dofinansowania ustala się co roku ex post w zależności od rzeczywistych wydatków i dochodów związanych ze świadczeniem usługi, do wysokości kwoty określonej w ofercie. Wspomniana kwota maksymalna może zostać zmieniona jedynie w przypadku nieprzewidzianej zmiany warunków obsługi połączenia.

Płatności roczne dokonywane są w formie zaliczek oraz salda końcowego. Płatność salda rozliczeniowego następuje dopiero po zatwierdzeniu sprawozdania finansowego przedstawionego przez przewoźnika w odniesieniu do danego połączenia i sprawdzeniu, czy obsługa połączenia została wykonana zgodnie z warunkami określonymi w pkt 9-2 poniżej.

W przypadku rozwiązania umowy przed upływem terminu, przepisy pkt 9-2 zostaną zastosowane w możliwie najkrótszym terminie, celem umożliwienia wypłaty należnego salda na rzecz przewoźnika, przy czym maksymalna kwota wskazana w akapicie pierwszym zostaje obniżona proporcjonalnie do rzeczywistego okresu obsługiwanego połączenia.

9-2. Kontrola wykonania usługi oraz księgowości przewoźnika: Prawidłowość wykonania usługi oraz księgowości analitycznej przewoźnika dla danego połączenia będzie przedmiotem co najmniej jednej kontroli w roku, przeprowadzanej w porozumieniu z przewoźnikiem.

9-3. Zmiana i rozwiązanie umowy: Jeżeli przewoźnik uzna, że nieprzewidywalna zmiana warunków obsługi połączenia uzasadnia zmianę maksymalnej kwoty dofinansowania, powinien skierować w tej sprawie uzasadniony wniosek do pozostałych stron umowy, które mogą przedstawić swoje uwagi w terminie dwóch miesięcy. Można wówczas dokonać zmian w umowie w postaci aneksu do umowy.

Umowa może zostać rozwiązana przez każdą ze stron przed upływem terminu jej ważności, wyłącznie przy zachowaniu sześciomiesięcznego okresu wypowiedzenia. W przypadku poważnego niewywiązania się ze zobowiązań umownych przez przewoźnika uznaje się, iż dokonał on rozwiązania umowy bez wypowiedzenia, jeżeli nie podejmie on ponownego wykonywania usługi zgodnie ze zobo-

wiązaniem w terminie jednego miesiąca od daty wezwania do wypełnienia zobowiązań.

9-4. Kary i inne potrącenia przewidziane w umowie: Nieprzestrzeganie przez przewoźnika okresu wypowiedzenia określonego w pkt 9-3 jest karane grzywną administracyjną nakładaną na mocy art. R. 330-20 kodeksu lotnictwa cywilnego lub sankcją obliczoną w oparciu o liczbę miesięcy niewywiązania się ze zobowiązania oraz rzeczywistego braku połączeń w rozpatrywanym roku, nieprzekraczającą wysokości kwoty maksymalnej dofinansowania przewidzianej w pkt 9-1.

W przypadku nieznacznych uchybień w zakresie wykonywania obowiązku użyteczności publicznej stosuje się obniżkę maksymalnego dofinansowania przewidzianego w pkt 9-1, bez uszczerbku dla stosowania przepisów art. R. 330-20 kodeksu lotnictwa cywilnego.

Potrącenia dokonuje się przy uwzględnieniu, w razie potrzeby, liczby lotów anulowanych z powodów bezpośrednio zależnych od przewoźnika, liczby lotów wykonanych przy zdolności przewozowej mniejszej niż wymagana, liczby lotów wykonanych bez przestrzegania obowiązku użyteczności publicznej w zakresie międzylądowania lub stosowanych taryf.

10. **Warunki składania ofert:** Oferty przetargowe składane są w zapieczętowanej kopercie z napisem: „Réponse à l'appel de candidatures Ligne aérienne Castres (Mazamet)/Rodez (Marcillac)/Lyon (Saint-Exupéry) – à n'ouvrir que par le destinataire”. Muszą one zostać złożone najpóźniej do dnia 4.12.2007 r. do godziny 12:00 czasu lokalnego za pośrednictwem listu poleconego za potwierdzeniem odbioru (decyduje data stempla pocztowego) wysłanego na następujący adres:

Chambre de commerce et d'industrie de Castres-Mazamet, BP 30217, 40, allées Alphonse Juin 81101 Castres cedex France

11. **Dalsza procedura:** Izba Handlowo-Przemysłowa w Castres-Mazamet przekaze wybranym kandydatom, w terminie do dnia 7.12.2007 r., zapytanie ofertowe zawierające, między innymi, szczegółowe zasady przetargu oraz projekt umowy.

Wybrani kandydaci muszą złożyć ofertę najpóźniej dnia 4.1.2008 r., do godziny 12:00 czasu lokalnego.

Oferent jest związany ofertą przez okres 280 dni począwszy od dnia jej złożenia.

12. **Okres ważności zaproszenia do składania ofert:** Zaproszenie do składania ofert ważne jest tylko pod warunkiem, że do dnia 1.5.2008 r. żaden z przewoźników wspólnotowych nie przedstawi projektu obsługiwanego wymienionego połączenia od dnia 1.6.2008 r., zgodnie z nałożonym obowiązkiem użyteczności publicznej i bez otrzymanym jakiegokolwiek dofinansowania.

13. **Dodatkowe informacje:** W celu uzyskania niezbędnych dodatkowych informacji kandydaci mogą zwrócić się, wyłącznie listownie lub faksem, do prezesa Izby Handlowo-Przemysłowej w Castres-Mazamet, którego adres i numer faksu są podane w pkt 2.

PROCEDURY ZWIĄZANE Z REALIZACJĄ POLITYKI KONKURENCJI

KOMISJA

Uprzednie zgłoszenie koncentracji

(Sprawa COMP/M.4911 — Goldman Sachs/LOMO)

Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/16)

1. W dniu 19 października 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo The Goldman Sachs Group, Inc. („Goldman Sachs”, Stany Zjednoczone), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem LOMO Group („LOMO”, Niemcy) w drodze zakupu papierów wartościowych.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku Goldman Sachs: bankowość inwestycyjna, bankowość komercyjna, inwestycje kapitałowe, zarządzanie aktywami i usługi inwestycyjne,
  - W przypadku LOMO: prowadzenie stacji benzynowych i obszarów usługowych usytuowanych przy autostradach.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4911 — Goldman Sachs/LOMO, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 56 z 5.3.2005, str. 32.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa COMP/M.4944 — SAP/Business Objects)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/17)

1. W dniu 22 października 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo SAP AG („SAP”, Niemcy) przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem Business Objects S.A. („BO”, Francja/Stany Zjednoczone) w drodze zakupu akcji.
2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:
  - w przypadku przedsiębiorstwa SAP: oprogramowanie dla przedsiębiorstw,
  - w przypadku przedsiębiorstwa BO: oprogramowanie do analiz ekonomicznych, szkolenia i związane z tym usługi.
3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii.
4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu: (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny: COMP/M.4944 — SAP/Business Objects, na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

Uprzednie zgłoszenie koncentracji
(Sprawa COMP/M.4899 — SCB/Süd-Chemie)
Sprawa kwalifikująca się do rozpatrzenia w ramach procedury uproszczonej

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/18)

1. W dniu 19 października 2007 r. zgodnie z art. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾ Komisja otrzymała zgłoszenie planowanej koncentracji, w wyniku której przedsiębiorstwo SC-Beteiligungsgesellschaft mbH („SCB”, Niemcy), ostatecznie kontrolowane przez JP Morgan Chase & Co. („JPMorgan Chase”, Stany Zjednoczone), przejmuje w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady całkowitą kontrolę nad przedsiębiorstwem Süd-Chemie AG („Süd-Chemie”, Niemcy) w drodze zakupu akcji.

2. Przedmiotem działalności gospodarczej przedsiębiorstw biorących udział w koncentracji jest:

- w przypadku SCB: spółka specjalnego przeznaczenia należąca do JPMorgan Chase,
- w przypadku JPMorgan Chase: usługi finansowe,
- w przypadku Süd-Chemie: chemikalia specjalnego przeznaczenia.

3. Po wstępnej analizie Komisja uznała, że zgłoszona koncentracja może wchodzić w zakres rozporządzenia (WE) nr 139/2004. Jednocześnie Komisja zastrzega sobie prawo do podjęcia ostatecznej decyzji w tej kwestii. Należy zauważyć, iż zgodnie z obwieszczeniem Komisji w sprawie uproszczonej procedury stosowanej do niektórych koncentracji na mocy rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽²⁾, sprawa ta kwalifikuje się do rozpatrzenia w ramach procedury określonej w tym obwieszczeniu.

4. Komisja zwraca się do zainteresowanych osób trzecich o zgłaszanie ewentualnych uwag na temat planowanej koncentracji.

Komisja musi otrzymać takie uwagi w nieprzekraczalnym terminie dziesięciu dni od daty niniejszej publikacji. Można je przesyłać do Komisji faksem (nr faksu (32-2) 296 43 01 lub 296 72 44) lub listownie, podając numer referencyjny COMP/M.4899 — SCB/Süd-Chemie na poniższy adres Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej:

European Commission
Directorate-General for Competition
Merger Registry
J-70
B-1049 Bruxelles/Brussel

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 56 z 5.3.2005, str. 32.

WNIOSEK DOTYCZĄCY ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) nr .../...

z dnia ... r.

zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 773/2004 w odniesieniu do prowadzenia postępowań ugodowych w sprawach kartelowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/19)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 33,po opublikowaniu projektu niniejszego rozporządzenia ⁽²⁾,

po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących,

A TAKŻE MAJĄC NA UWADZE, CO NASTĘPUJE:

- (1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszącym się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE ⁽³⁾ ustanowiono przepisy dotyczące udziału zainteresowanych stron w takich postępowaniach.
- (2) Strony postępowań mogą być gotowe do przyznania się do udziału w kartelu z pogwałceniem art. 81 Traktatu i odpowiedzialności z tym związanej, o ile będą mogły w rozsądnej mierze przewidzieć treść przyszłych ustaleń Komisji dotyczących ich udziału w naruszeniu i poziomie ewentualnych grzywien oraz zaakceptować te ustalenia. Komisja powinna mieć możliwość ujawnienia stronom, w odpowiednich przypadkach, zarzutów, które zamierza przeciwko nim podnieść w oparciu o materiał dowodowy zgromadzony w aktach, oraz wysokości grzywien, którymi w związku z tymi zarzutami zostaną przypuszczalnie obciążone. Takie wcześniejsze ujawnienie informacji powinno umożliwić zainteresowanym stronom przedstawienie ich stanowiska w sprawie zarzutów, które Komisja zamierza przeciwko nim wysunąć, jak również w sprawie ich ewentualnej odpowiedzialności.
- (3) W przypadkach, w których Komisja zatwierdzi pisemne propozycje ugodowe stron zawarte w przedstawieniu zarzutów, a następnie strony w swoich odpowiedziach potwierdzą, że odpowiada ono treści ich pisemnych propozycji ugodowych, Komisja powinna mieć możliwość przystąpienia bezpośrednio do przyjęcia decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, po konsultacji z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących w trybie art. 14 rozporządzenia nr 1/2003.

- (4) Należy zatem ustanowić postępowanie ugodowe, aby umożliwić Komisji szybsze rozstrzygnięcie spraw kartelowych dzięki porozumieniu ze stronami.
- (5) Doświadczenie wykazało, że systematyczne dostarczanie wnioskodawcom niejawnym wersji przedstawienia zarzutów może mieć negatywne konsekwencje, jeżeli chodzi o wolę stron postępowania do współpracy z Komisją. Wnioskodawcy powinni wprawdzie w dalszym ciągu być ściśle zaangażowani w przebieg postępowania oraz uzyskiwać informacje o rodzaju i przedmiocie postępowania, a także móc przedstawiać swoje stanowisko w tej sprawie na piśmie, jednak to Komisja powinna decydować o sposobie przekazania takich pisemnych informacji w konkretnej sprawie.
- (6) Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany w rozporządzeniu (WE) nr 773/2004.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 773/2004 wprowadza się następujące zmiany:

1. Artykuł 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja może postanowić o wszczęciu postępowań w celu podjęcia decyzji zgodnie z rozdziałem III rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w dowolnym czasie, lecz nie później niż w dniu wydania wstępnej oceny, o której mowa w art. 9 ust. 1 tego rozporządzenia, przedstawienia oświadczenia w sprawie zarzutów lub zwrócenia się do stron o wyrażenie zainteresowania przystąpieniem do rozmów ugodowych albo też w dniu, w którym publikowane jest streszczenie sprawy, zgodnie z art. 27 ust. 4 tego rozporządzenia, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.”

2. Artykuł 6 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku, gdy Komisja wyda przedstawienie zarzutów dotyczące sprawy, która była przedmiotem skargi, informuje skarżącego na piśmie o rodzaju i przedmiocie postępowania oraz wyznacza termin, w którym wnioskodawca może pisemnie przedstawić swoją opinię. Komisja może również przekazać skarżącemu odpis jawnej wersji przedstawienia zarzutów.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1419/2006 (Dz.U. L 269 z 28.9.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 255 z 27.10.2007, str. 48.

⁽³⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1792/2006 (Dz.U. L 362 z 20.12.2006, str. 1).

3. Artykuł 10 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja informuje zainteresowane strony o podniesionych przeciwko nim zarzutach. Przedstawienie zarzutów przekazywane jest na piśmie wszystkim stronom, przeciwko którym podniesiono zarzuty.”

4. Dodaje się art. 10a w brzmieniu:

„Artykuł 10a

Postępowanie pojednawcze w sprawach kartelowych

1. Po wszczęciu postępowania na mocy art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja może wyznaczyć stronom termin, w którym mogą one zadeklarować na piśmie gotowość przystąpienia do rozmów ugodowych celem ewentualnego przedłożenia propozycji ugodowych. Komisja nie jest zobowiązana uwzględnić wniosków otrzymanych po upływie tego terminu.

Jeżeli dwie lub więcej stron reprezentujących to samo przedsiębiorstwo zadeklaruje, w trybie przewidzianym w akapicie pierwszym, gotowość przystąpienia do rozmów ugodowych, strony te wyznaczają wspólnego przedstawiciela celem podjęcia rozmów z Komisją w ich imieniu.

2. Komisja może poinformować strony pragnące przedłożyć propozycje ugodowe o:

- a) zarzutach, jakie zamierza przeciwko nim podnieść;
- b) materiale dowodowym na ich potwierdzenie, oraz
- c) ewentualnych grzywnach.

Jeżeli rozmowy ugodowe osiągną etap, na którym wyżej wymienione informacje zostały ujawnione stronom na ich wniosek lub udostępnione im w innym trybie, Komisja może wyznaczyć termin, w którym strony mogą zobowiązać się do przystąpienia do postępowania ugodowego poprzez przedłożenie pisemnych propozycji ugodowych, odpowiadających wynikom rozmów ugodowych oraz potwierdzających ich udział w naruszeniu art. 81 Traktatu i odpowiedzialność. Komisja nie jest zobowiązana uwzględnić pisemnych wniosków otrzymanych po upływie tego terminu.

3. W przypadku gdy w przedstawionym stronom piśmie zawierającym zarzuty zatwierdzono treść ich propozycji ugodowych, w pisemnej odpowiedzi na przedstawienie zarzutów, składanej w terminie wyznaczonym przez Komisję, zainteresowane strony potwierdzają, że skierowane do nich przedstawienie zarzutów odpowiada treści ich propozycji ugodowych. Komisja może następnie przystąpić bezpośrednio do przyjęcia decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia nr 1/2003, po konsultacji z Komitetem Doradczym

ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących w trybie art. 14 rozporządzenia Rady nr 1/2003.”

5. Artykuł 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja daje stronom, do których skierowała przedstawienie zarzutów, możliwość bycia wysłuchanym przed skonstultowaniem się z Komitetem Doradczym, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.”

6. Artykuł 12 otrzymuje brzmienie:

„1. Komisja daje stronom, do których skierowała przedstawienie zarzutów, możliwość rozwinięcia ich argumentacji podczas przesłuchania ustnego, jeżeli zażądadą tego w swoich pisemnych wnioskach.

2. Jednakże przy składaniu pisemnych propozycji ugodowych strony potwierdzają wobec Komisji, że będą wnioskować o umożliwienie im rozwinięcia argumentacji podczas przesłuchania ustnego wyłącznie wtedy, gdy w przedstawieniu zarzutów nie zostanie zatwierdzona treść ich pisemnych propozycji ugodowych.”

7. W art. 15 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Po wszczęciu postępowania w trybie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja w stosownych przypadkach ujawnia materiał dowodowy potwierdzający przewidywane zarzuty wobec stron, które zamierzają przedłożyć propozycje ugodowe, aby umożliwić im realizację tego zamiaru. W związku z tym przedkładając swoje pisemne propozycje ugodowe, strony potwierdzają wobec Komisji, że będą wnioskować o dostęp do akt po otrzymaniu przedstawienia zarzutów wyłącznie w przypadku braku zatwierdzenia w przedstawieniu zarzutów treści ich pisemnych propozycji ugodowych.”

8. Artykuł 17 ust. 1 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Wyznaczając terminy przewidziane w art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1, art. 10 ust. 2, art. 10a ust. 1-3 oraz art. 16 ust. 3, Komisja uwzględni zarówno czas wymagany na przygotowanie danego wniosku, jak i pilność sprawy.

3. Terminy określone w art. 3 ust. 3, art. 4 ust. 3, art. 10a ust. 1-2 oraz w art. 16 ust. 3 wynoszą co najmniej dwa tygodnie. Termin określony w art. 10a ust. 3 wynosi co najmniej tydzień.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu [data] r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia [...]

W imieniu Komisji

Neelie KROES

Członek Komisji

Projekt obwieszczenie Komisji

[...]

w sprawie prowadzenia postępowań ugodowych w związku z przyjęciem decyzji na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w sprawach kartelowych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2007/C 255/20)

1. WPROWADZENIE

1. Niniejsze obwieszczenie wytycza ramy nagradzania za współpracę przy prowadzeniu postępowań wszczętych w związku z zastosowaniem art. 81 Traktatu WE ⁽¹⁾ do spraw kartelowych. Postępowanie ugodowe może umożliwić Komisji rozpatrzenie większej liczby spraw przy wykorzystaniu tych samych zasobów, zwiększając tym samym publiczne zainteresowanie kwestią skutecznych i szybkich kar stosowanych przez Komisję, przy równoczesnym zwiększeniu ogólnego efektu prewencyjnego. Współpraca, której dotyczy niniejsze obwieszczenie, różni się od działań polegających na dobrowolnym dostarczeniu dowodów umożliwiających wszczęcie przez Komisję dochodzenia lub zrobienie postępów w takim dochodzeniu, objętych zakresem Obwieszczenia Komisji w sprawie zwalniania z grzywnien i zmniejszania grzywnien w sprawach kartelowych ⁽²⁾ (obwieszczenie w sprawie łagodzenia sankcji). Jeżeli współpraca oferowana przez przedsiębiorstwo kwalifikuje się zarówno do zakresu powyższego obwieszczenia, jak i niniejszego obwieszczenia Komisji, może ona zostać odpowiednio łącznie wynagrodzona ⁽³⁾.
2. Jeżeli strony postępowania gotowe są przyznać się do udziału w kartelu naruszającym art. 81 Traktatu WE oraz do odpowiedzialności za jego funkcjonowanie, mogą się także przyczynić do przyspieszenia postępowania prowadzącego do przyjęcia odpowiedniej decyzji na mocy art. 7 i art. 23 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽⁴⁾ w sposób określony w niniejszym obwieszczeniu i z zastosowaniem zabezpieczeń w nim przewidzianych. W takich przypadkach Komisja, jako organ prowadzący dochodzenie i strażnik Traktatu upoważniony do przyjęcia decyzji egzekucyjnych podlegających kontroli sądowej ze strony wspólnotowych trybunałów, podtrzymuje wprawdzie zarzut naruszenia prawa wspólnotowego, które podlega odpowiedniej karze, może jednak nagrodzić współpracę opisaną w niniejszym obwieszczeniu.
3. Rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 lipca 2004 r. odnoszące się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE ⁽⁵⁾ ustanawia podstawowe praktyczne zasady prowadzenia postępowań w sprawach antymonopolowych, w tym zasady obowiązujące w przypadku wszczęcia postępowania ugodowego. W związku z tym rozporządzenie (WE) nr 773/2004 przyznaje Komisji prawo swobodnego decydowania o tym, czy skorzystać z postępowania ugodowego w sprawach kartelowych, gwarantując równocześnie stronom, że nie mogą zostać zmuszone do udziału w takiej procedurze.
4. Skuteczne egzekwowanie wspólnotowego prawa konkurencji musi być połączone z pełnym poszanowaniem prawa stron do obrony, stanowiącego jedną z podstawowych zasad wspólnotowego prawa, której należy przestrzegać w każdych okolicznościach, w szczególności w sprawach z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym, które mogą doprowadzić do nałożenia sankcji. W związku z powyższymi zasadami regulujące procedury prowadzone przez Komisję w celu egzekwowania postanowień art. 81 Traktatu WE powinny gwarantować przedsiębiorstwom i związkom przedsiębiorstw faktyczną możliwość przekazania stanowiska na temat prawdziwości i znaczenia faktów, zarzutów i okoliczności przedstawionych przez Komisję ⁽⁶⁾ w toku procedury administracyjnej.

⁽¹⁾ Zawarte w niniejszym tekście odniesienia do art. 81 Traktatu WE dotyczą także art. 53 Porozumienia EOG w przypadkach, w których jest on stosowany przez Komisję zgodnie z zasadami ustanowionymi w art. 56 tego porozumienia.

⁽²⁾ Dz.U. C 298 z 8.12.2006, str. 17.

⁽³⁾ Zobacz punkt 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1419/2006 (Dz.U. L 269 z 28.9.2006, str. 1).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem nr XXX/200Y (Dz.U. L ..., str. ...).

⁽⁶⁾ Zob. sprawa 85/76 *Hoffmann-La Roche przeciwko Komisji* [1979] Rec. str. 461, pkt 9 i 11; sprawa T 11/89 *Shell przeciwko Komisji* [1992] Rec. str. II-757, pkt 39; Sprawy połączone T-10/92, T-11/92, T-12/92 i T-15/92 [1992] ECR II-2667, *Cimenteries CBR*, pkt 39; sprawy połączone T-191/98, T 212/98 do T-214/98 *Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji* [2003] Rec. str. II-3275, pkt 138; wyrok Trybunału Sprawiedliwości z dnia 2 października 2003 r. w sprawie C-176/99 P, *ARBED SA przeciwko Komisji*, pkt 19; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-15/02, *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 44; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-329/01, *Archer Daniels Midland Co. przeciwko Komisji* (glukonian sodu), pkt 358.

2. PROCEDURA

5. Komisja zachowuje szeroki zakres swobody przy wyborze spraw, w przypadku których za właściwe uznaje sprawdzenie, czy strony są zainteresowane udziałem w postępowaniu ugodowym, jak również przy decydowaniu o wszczęciu takiego postępowania, zakończeniu go lub też zawarciu ostatecznego porozumienia. W tym kontekście Komisja może wziąć pod uwagę prawdopodobieństwo uzgodnienia z zaangażowanymi stronami w rozsądnym okresie czasu zakresu potencjalnych zarzutów, mając na uwadze takie czynniki jak: liczba zaangażowanych stron, przewidywane spory na tle przypisania odpowiedzialności, zakres spornych okoliczności faktycznych. Pod uwagę wzięta zostanie również perspektywa usprawnienia procedury dzięki postępom poczynionym w toku całego postępowania ugodowego. Znaczenie mogą również odgrywać inne czynniki, takie jak stworzenie potencjalnego precedensu. Komisja może przystąpić do rozmów ugodowych wyłącznie na pisemny wniosek zainteresowanych stron.
6. Chociaż stronom postępowania nie przysługuje z mocy prawa uprawnienie do zawarcia ugody, jeżeli Komisja uzna, że w dana sprawa nadaje się zasadniczo do rozstrzygnięcia w trybie ugody, obowiązana jest zbadać zainteresowanie wszystkich stron udziałem w takim postępowaniu.
7. Strony postępowania i ich prawni przedstawiciele nie mogą ujawniać innym przedsiębiorstwom ani osobom trzecim, niezależnie od jurysdykcji, treści rozmów lub dokumentów, do których miały dostęp w związku z próbą zawarcia ugody, chyba że za uprzednim, wyraźnym zezwoleniem Komisji. Wszelkie naruszenia w tym zakresie mogą być powodem pozostawienia przez Komisję bez rozpoznania wniosku przedsiębiorstwa dotyczącego udziału w postępowaniu ugodowym oraz mogą stanowić okoliczność obciążającą w rozumieniu pkt 28 wytycznych Komisji w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾ (wytyczne o grzywnach).

2.1. Wszczęcie postępowania i badanie możliwości zawarcia ugody

8. Jeżeli Komisja rozważy przyjęcie decyzji na mocy art. 7 lub art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, zobowiązana jest do wcześniejszego ustalenia osób prawnych, na które może zostać nałożona kara z tytułu naruszenia art. 81 Traktatu WE oraz do uznania ich za strony postępowania.
9. W związku z powyższym Komisja może zdecydować o wszczęciu postępowania w trybie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w celu przyjęcia takiej decyzji w dowolnym czasie, lecz nie później niż w dniu wydania przedstawienia zarzutów przeciwko zainteresowanym stronom. W art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 sprecyzowano dalej, że jeśli Komisja uzna za właściwe zbadanie, czy strony zainteresowane są podjęciem rozmów ugodowych to wszczyna postępowanie nie później niż w dniu wydania przedstawienia zarzutów lub w dniu zwrócenia się do stron o wyrażenie na piśmie zainteresowania udziałem w rozmowach ugodowych, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
10. Po wszczęciu postępowania w trybie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 wyłącznie Komisja może zastosować w danej sprawie postanowienia art. 81 Traktatu WE ⁽²⁾.
11. Jeżeli Komisja uzna, że należy zbadać, czy strony są zainteresowane udziałem w rozmowach ugodowych, na mocy art. 10a ust. 1 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 wyznacza stronom danego postępowania termin, nie krótszy niż dwa tygodnie, na wypowiedzenie się na piśmie, czy przewidują przystąpienie do rozmów ugodowych celem ewentualnego przedstawiania propozycji ugodowych na późniejszym etapie.
12. Wszystkie strony postępowania, które reprezentują to samo przedsiębiorstwo oraz przewidują możliwość przedstawienia propozycji ugodowej, występując o wszczęcie rozmów ugodowych, powinny, nie później niż przed upływem terminu, o którym mowa w pkt 11, wyznaczyć wspólnych przedstawicieli należycie upoważnionych do występowania w ich imieniu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, str. 2.

⁽²⁾ Artykuł 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 stanowi: „Wszczęcie przez Komisję postępowania w celu przyjęcia decyzji na mocy rozdziału III pozbawia organy ochrony konkurencji państw członkowskich ich kompetencji w zakresie stosowania art. 81 i 82 Traktatu. Jeżeli organ ochrony konkurencji państwa członkowskiego prowadzi już postępowanie w sprawie, Komisja wszczyna postępowanie po zasięgnięciu opinii krajowego organu ochrony konkurencji”.

13. Komisja może odrzucić każdy wniosek o zwolnienie lub zmniejszenie grzywien złożony zgodnie z obwieszczeniem w sprawie łagodzenia sankcji, jeżeli został on złożony po upływie terminu, o którym mowa w pkt 11.

2.2. Rozpoczęcie postępowania ugodowego: rozmowy ugodowe

14. Jeżeli niektóre strony postępowania wystąpią o przeprowadzenie rozmów ugodowych oraz spełniają wymogi, o których mowa w pkt 11 i 12, Komisja może zdecydować o wszczęciu postępowania ugodowego w formie dwustronnych rozmów między Dyрекcją Generalną ds. Konkurencji oraz stronami pragnącymi zawrzeć ugodę.
15. Komisja zachowuje w toku postępowania prawo swobodnego decydowania o tym, czy należy prowadzić dwustronne rozmowy ugodowe z poszczególnymi przedsiębiorstwami oraz o tempie ich prowadzenia. Zgodnie z art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 ⁽¹⁾ Komisja ustala m.in. — biorąc pod uwagę ogólne postępy w postępowaniu ugodowym — porządek i kolejność dwustronnych rozmów ugodowych, jak również harmonogram ujawnienia informacji, w tym dowodów w aktach Komisji stanowiących podstawę przewidzianych zarzutów i ewentualnej grzywny ⁽²⁾. Informacje przekazywane są w odpowiednim czasie, w miarę postępu rozmów ugodowych.
16. Dzięki takiemu wcześniejszemu ujawnieniu informacji w kontekście rozmów ugodowych na mocy art. 10a ust. 2 i art. 15 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 773/2004, strony będą miały możliwość zapoznania się z podstawowymi elementami uwzględnionymi w dotychczasowym postępowaniu, takimi jak przyjęte okoliczności faktyczne, klasyfikacja tych okoliczności, skala oddziaływania i długość funkcjonowania rzekomego kartelu, przypisanie odpowiedzialności, szacunkowy zakres wysokości przypuszczalnych grzywien ⁽³⁾, jak również dowody stanowiące podstawę potencjalnych zarzutów ⁽⁴⁾. Umożliwi to stronom przedstawienie swojego stanowiska w kwestii ewentualnych zarzutów przeciwko nim oraz podjęcie świadomej decyzji w sprawie przystąpienia do postępowania ugodowego.
17. Jeżeli postępy w toku rozmów ugodowych pozwolą na wypracowanie porozumienia co do zakresu ewentualnych zarzutów oraz oszacowanie zakresu wysokości przypuszczalnych grzywien, Komisja może wyznaczyć przedsiębiorstwu ostateczny termin, wynoszący co najmniej XXX dni roboczych, na złożenie końcowej, pisemnej propozycji ugodowej na mocy art. 10a ust. 2 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004. Termin ten może zostać przedłużony na umotywowany wniosek przedsiębiorstwa. Przed wyznaczeniem takiego terminu strony będą miały prawo do uzyskania, na wniosek, dostępu do informacji określonych w pkt 16. Na umotywowany wniosek strony służby Komisji przyznają również dostęp do jawnych wersji wszelkich dostępnych dokumentów wyszczególnionych w aktach sprawy w danym czasie, o ile uznają to uzasadnione w celu umożliwienia danej stronie ustalenia swojego stanowiska na temat innych aspektów kartelu oraz jeśli nie zagrazi to realizacji celów związanych z usprawianiem postępowania, o którym mowa w pkt 5 ⁽⁵⁾.

⁽¹⁾ Zawarte w art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 odniesienie do „ewentualnych grzywien” umożliwia Komisji poinformowanie stron, których dotyczą rozmowy ugodowe, o szacunkowej wysokości takiej grzywny w świetle wskazówek zawartych w wytycznych o grzywnach, postanowieniach niniejszego obwieszczenia a także, w odpowiednich przypadkach, w obwieszczeniu w sprawie łagodzenia sankcji.

⁽²⁾ „Komisja może poinformować strony pragnące przedłożyć propozycje ugodowe o: a) zarzutach, jakie zamierza przeciwko nim podnieść, b) materiale dowodowym na ich potwierdzenie oraz c) ewentualnych grzywnach. (...)” (art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych 100/80 do 103/80 *Musique diffusion française i in. przeciwko Komisji* [1983] Rec. str. 1825, pkt 21 oraz wyrok Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-16/99 *Lögstór Rör przeciwko Komisji* [2002] Rec II- str. 1633, pkt 193, utrzymany w mocy w postępowaniu odwoławczym wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji w sprawach połączonych C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P, C-208/02 P i C-213/02 P *Dansk Rørindustri i in. przeciwko Komisji* [2005] ECR I-str.0000, w szczególności pkt 428; Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-15/02, *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 48 oraz z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-329/01, *Archer Daniels Midland Co. przeciwko Komisji* (glukonian sodu), pkt 361.

⁽⁴⁾ Artykuł 15 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 773/2004 zapewnia Komisji prawo swobodnego decydowania o momencie ujawnienia zawartych w aktach sprawy dowodów potwierdzających przewidziane zarzuty wobec stron, które zamierzają przedłożyć propozycje ugodowe po wszczęciu postępowania.

⁽⁵⁾ Na te potrzeby zostanie przedstawiony wykaz dostępnych dokumentów w aktach sprawy w owym czasie.

18. W toku postępowania ugodowego strony mogą w dowolnym czasie wezwać do udziału funkcjonariusza ds. przesłuchań w związku z ewentualnymi kwestiami dotyczącymi należytego prowadzenia postępowania. Funkcjonariusz ten ma obowiązek zagwarantować możliwość skutecznego korzystania z prawa do obrony w postępowaniach służących ochronie konkurencji.
19. Jeżeli zainteresowane strony nie złożą propozycji ugodowych, procedura prowadząca do przyjęcia wobec nich ostatecznej decyzji prowadzona będzie na podstawie ogólnie obowiązujących przepisów zawartych w art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 zamiast przepisów regulujących procedurę ugodową.

2.3. Propozycje ugodowe

20. Strony pragnące uczestniczyć w postępowaniu ugodowym muszą złożyć formalny wniosek w tej sprawie w formie pisemnej propozycji ugodowej. Pisemna propozycja ugodowa przewidziana w art. 10a ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 powinna zawierać:
  - a) jednoznaczne przyznanie się stron do odpowiedzialności za naruszenie ze zwięzłym opisem głównych okoliczności faktycznych naruszenia, ich kwalifikacji prawnej oraz długości udziału w naruszeniu, zgodnie z wynikami rozmów ugodowych;
  - b) wskazanie ⁽¹⁾ maksymalnej kwoty grzywny, która według przewidywań stron zostanie nałożona przez Komisję i którą strony akceptują w ramach postępowania ugodowego;
  - c) potwierdzenie przez strony, że zostały dostatecznie poinformowane o zarzutach, jakie zamierza przeciwko nim podnieść Komisja, oraz że zapewniono im dostateczną możliwość przekazania swojego stanowiska Komisji;
  - d) potwierdzenie przez strony, że w związku z powyższym nie zamierzają występować z wnioskiem o udostępnienie akt lub ponowne wysłuchanie w ramach przesłuchania ustnego, chyba że Komisja nie zatwierdzi ich propozycji ugodowej;
  - e) zgodę stron na otrzymanie przedstawienia zarzutów oraz ostatecznej decyzji na mocy art. 7 i art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 w danym języku urzędowym Wspólnoty Europejskiej.
21. Uznanie i potwierdzenie przez strony określonych okoliczności w celu zawarcia ugody stanowi wyraz ich zaangażowanej współpracy na rzecz szybkiego rozpatrzenia danej sprawy w trybie postępowania ugodowego. Jednakże warunkiem uznania i potwierdzenia tych okoliczności jest akceptacja przez Komisję treści propozycji ugodowej, w tym przewidzianej maksymalnej kwoty grzywny.
22. W związku z tym pisemne wnioski o zawarcie ugody nie mogą zostać jednostronnie wycofane przez strony, które je złożyły, chyba że Komisja nie zaakceptuje tych wniosków, tzn. nie zatwierdzi pisemnych propozycji ugodowych najpierw w przedstawieniu zarzutów, a ostatecznie w końcowej decyzji (w tym kontekście zob. pkt 27 i 29). Uznaje się, że w przedstawieniu zarzutów zatwierdzono pisemne propozycje ugodowe, jeżeli odpowiada ono ich treści w zakresie dotyczącym opisu kartelu, udziału przedsiębiorstwa w tym kartelu oraz prawnej kwalifikacji tego udziału. Poza tym, aby można było uznać, że w ostatecznej decyzji zatwierdzono propozycje ugodowe, także grzywna nałożona w tej decyzji nie powinna przekraczać maksymalnej kwoty przewidzianej w propozycji.

⁽¹⁾ Ustalonej podczas rozmów określonych w pkt 16 i 17.

2.4. Przedstawienie zarzutów i odpowiedzi

23. Zgodnie z art. 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 przekazanie przedstawienia zarzutów każdej ze stron, której dotyczą zarzuty, jest jedną z obligatoryjnych czynności przygotowawczych przed przyjęciem ostatecznej decyzji ⁽¹⁾. Dlatego Komisja będzie wydawać przedstawienie zarzutów także w postępowaniu ugodowym ⁽²⁾.
24. Aby strony mogły skutecznie wykonywać prawo do obrony, Komisja powinna przed przyjęciem ostatecznej decyzji wysłuchać ich stanowiska na temat podniesionych przeciwko nim zarzutów i dowodów na ich potwierdzenie oraz uwzględnić to stanowisko, w odpowiednich przypadkach zmieniając treść swoich wstępnych ustaleń ⁽³⁾. Uprawnienia Komisji nie mogą ograniczać się do akceptacji lub odrzucenia właściwych argumentów stron przedstawionych podczas procedury administracyjnej, musi mieć ona także możliwość przeprowadzenia własnej analizy zgłoszonych przez nie kwestii, by następnie bądź to wycofać takie zarzuty, jeśli okażą się bezzasadne, bądź też podtrzymać wysuwane zarzuty, uzupełniając i ponownie oceniając argumentację prawną i faktyczną, na których zostały oparte ⁽⁴⁾.
25. Przedkładając, przed przekazaniem przedstawienia zarzutów, formalny wniosek o zawarcie ugody w formie pisemnej propozycji ugody, zainteresowane strony umożliwiają Komisji efektywne uwzględnienie ich stanowiska ⁽⁵⁾ już na etapie sporządzania przedstawienia zarzutów, a nie dopiero przed konsultacją z Komitetem Doradczym ds. Praktyk Ograniczających Konkurencję i Pozycji Dominujących (zwanym dalej „Komitetem Doradczym”) lub przed przyjęciem ostatecznej decyzji ⁽⁶⁾. W związku z tym przedstawienie zarzutów przekazane stronom można, w stosownych przypadkach, oprócz na treści propozycji ugodowych, a kwotę ewentualnej grzywny można zweryfikować i obniżyć w świetle tych propozycji ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ Artykuł 10 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 stanowi: „Komisja informuje zainteresowane strony o podniesionych przeciwko nim zarzutach. Przedstawienie zarzutów przekazywane jest na piśmie wszystkim stronom, przeciwko którym podniesiono zarzuty”. Zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 oraz art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja opiera swoją decyzję wyłącznie na zarzutach, do których strony, będące odbiorcami przedstawienia zarzutów i których wymienione tam zarzuty dotyczą, mogły się odnieść.

⁽²⁾ Jak zaznaczył Trybunał Sprawiedliwości w wyroku z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie *BASF AG przeciwko Komisji*, w pkt 58 „(...) niezależnie od stopnia współpracy tego przedsiębiorstwa, jego [przedstawienia zarzutów] funkcją jest dostarczenie przedsiębiorstwom i ich związkom wszystkich informacji niezbędnych im do podjęcia skutecznej obrony, zanim Komisja wyda ostateczną decyzję (wyroki w sprawie *Ahlström Osakeyhtiö i in. przeciwko Komisji*, pkt 42 oraz w sprawie *C-298/98 P Mo och Domsjö przeciwko Komisji*, pkt 63). Z tego punktu widzenia fakt, że skarżąca współpracowała z Komisją, potwierdziła popełnienie naruszeń i opisała fakty stanowiące naruszenie, nie narusza w żaden sposób jej prawa i interesu, jaki ma ona w otrzymaniu od Komisji aktu przedstawiającego w szczegółowy sposób wszystkie zarzuty, które Komisja stawia wobec niej, wraz z zarzutami, które mogą opierać się na oświadczeniach lub dowodach dostarczonych przez inne przedsiębiorstwa, których dotyczą naruszenia (...).” W kontekście bezpośredniego zawarcia ugody przedstawienie zarzutów powinno zawierać informacje, które pozwolą stronom upewnić się, że odpowiada ono treści ich propozycji ugodowych.

⁽³⁾ Zgodnie z ustaloną linią orzecznictwa Komisja opiera swoje decyzje wyłącznie na zarzutach, do których strony będące ich podmiotem mogły się odnieść, w związku z czym stronom tym przysługuje prawo dostępu do akt sprawy zgromadzonych przez Komisję, o ile nie narusza to słusznym interesów przedsiębiorstw związanych z ochroną ich tajemnic handlowych (zob. sprawy połączone T-39/92 i T-40/92, *CB i Europay przeciwko Komisji* [1994] Rec. str. II-49 pkt 47 sprawy połączone T-191/98, T-212/98 do T-214/98 *Atlantic Container Line i in. przeciwko Komisji* [2003] Rec. str. II-3275, pkt 138);

⁽⁴⁾ Zobacz wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawach *ACF Chemiefarma przeciwko Komisji*, [1970] Rec. str. 661, pkt 47, 91 i 92; sprawy połączone 40/73 do 48/73, 50/73, 54/73 do 56/73, 111/73, 113/73 oraz 114/73 *Suiker Unie i in. przeciwko Komisji* [1975] Rec. str. 1663, pkt 80, 437 i 438; oraz w sprawach połączonych 209-215 i 215/78 *Van Landewyck i in. przeciwko Komisji* [1980] Rec. str. 3125, pkt 68; jak również wyroki Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-44/00 *Mannesmannröhren-Werke przeciwko Komisji*, [2004] Zb. Orz. str. II-0000, pkt 98-100; i w sprawie T-15/02 z dnia 15 marca 2006 r., *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 93 i 95.

⁽⁵⁾ W tym kontekście w motywie 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr XXX/2008 zapisano: „(...) Takie wcześniejsze ujawnienie informacji powinno umożliwić zainteresowanym stronom przedstawienie ich stanowiska w sprawie zarzutów, które Komisja zamierza przeciwko nim wysunąć, jak również w sprawie ich ewentualnej odpowiedzialności”.

⁽⁶⁾ Zgodnie z wymogami zawartymi odpowiednio w art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 i art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003:

— „Komisja daje stronom, do których skierowała przedstawienie zarzutów, możliwość bycia wysłuchanym przed skonsultowaniem się z Komitetem Doradczym, o którym mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.” (art. 11 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004).

— „Przed podjęciem decyzji przewidzianych w art. 7, 8, 23 oraz w art. 24 ust. 2 Komisja może wysłuchać przedsiębiorstwa lub związki przedsiębiorstw, które są stronami postępowań prowadzonych przez Komisję w zakresie objętym przedstawionymi zarzutami. Podstawą decyzji wydanej przez Komisję mogą być wyłącznie zarzuty, co do których strony mogły się wypowiedzieć. Wnioskodawcy są blisko związani ze sprawą” (art. 27 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1/2003).

⁽⁷⁾ W tym kontekście zob. wyroki Trybunału Sprawiedliwości w sprawie *Musique diffusion française i in. przeciwko Komisji*, pkt 21; w sprawie 322/81, *Michelin przeciwko Komisji* [1983] Rec. str. 3461, pkt 19; oraz w sprawie *Löfgstör Rör przeciwko Komisji*, pkt 200; jak również Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-15/02, *BASF AG przeciwko Komisji* z dnia 15 marca 2006 r., pkt 62.

26. Jeżeli w przedstawieniu zarzutów zatwierdzono propozycje ugodowe stron, zainteresowane strony w terminie wyznaczonym przez Komisję zgodnie z art. 10a ust. 3 i art. 17 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 773/2004, wynoszącym co najmniej jeden tydzień, powinny odpowiedzieć na przedstawienie zarzutów, potwierdzając jedynie (w sposób jednoznaczny), że przedstawienie zarzutów odpowiada treści ich propozycji ugodowych i dlatego podtrzymują wolę udziału w postępowaniu ugodowym. W przypadku braku takiej odpowiedzi Komisja może pozostawić bez rozpoznania wnioski przedsiębiorstwa dotyczące udziału w postępowaniu ugodowym.
27. Komisji przysługuje również uprawnienie do przyjęcia przedstawienia zarzutów nieuwzględniającego propozycji ugodowych stron. W takim przypadku zastosowanie znajdują ogólnie obowiązujące przepisy zawarte w art. 10 ust. 2, art. 12 ust. 1 i art. 15 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 773/2004. Oświadczenia stron dotyczące uznania określonych okoliczności zawarte w propozycjach ugodowych uznawane są za wycofane i nie mogą być wykorzystywane przeciwko żadnej ze stron postępowania. W związku z powyższym zainteresowane strony nie są już związane treścią złożonych propozycji ugodowych i przyznawany jest im okres czasu umożliwiający ponowne przeprowadzenie swej obrony, w tym złożenie wniosku o przeprowadzenie przesłuchania ustnego i udostępnienie akt, jeżeli takie jest ich życzenie.

2.5. Decyzja Komisji i ustępstwa związane z ugodą

28. Zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 773/2004 po przedłożeniu przez strony odpowiedzi na przedstawienie zarzutów potwierdzającej ich gotowość do zawarcia ugody Komisja może, bez potrzeby podejmowania dalszych kroków proceduralnych, przystąpić do realizacji kolejnego etapu, jakim jest podjęcie decyzji na mocy art. 7 lub 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, po konsultacji z Komitetem Doradczym na mocy art. 14 rozporządzenia (WE) nr 1/2003. Oznacza to w szczególności, że strony nie mogą występować z wnioskiem o przeprowadzenie przesłuchania ustnego lub udostępnienie akt, po tym jak ich propozycje ugodowe zostały zatwierdzone w przedstawieniu zarzutów⁽¹⁾ zgodnie z art. 12 ust. 2⁽²⁾ i art. 15 ust. 1a⁽³⁾ rozporządzenia (WE) nr 773/2004.
29. Komisja jest uprawniona do przyjęcia ostatecznego stanowiska odbiegającego do wstępnego stanowiska wyrażonego w przedstawieniu zarzutów zatwierdzającym pisemne propozycje ugodowe stron, ze względu na argumentację przedłożoną przez Komitet Doradczy lub też ze względu na inne przesłanki, korzystając z faktu, że ostateczna decyzja w tej sprawie należy do kolegium komisarzy⁽⁴⁾. Jednakże jeśli Komisja zamierza wybrać takie rozwiązanie, informuje o tym zamiarze strony oraz przekazuje im nowe przedstawienie zarzutów, aby umożliwić im obronę zgodnie z ogólnymi przepisami proceduralnymi⁽⁵⁾. W rezultacie strony zyskują prawo dostępu do akt oraz prawo do występowania z wnioskiem o przesłuchanie ustne i do przedłożenia odpowiedzi na przedstawienie zarzutów. Oświadczenia stron dotyczące uznania określonych okoliczności zawarte w propozycjach ugodowych uznawane są za wycofane i nie mogą być wykorzystywane przeciwko żadnej ze stron postępowania.

⁽¹⁾ Zasadniczo organizacja przesłuchań ustnych i udostępnienie akt odbywa się na wniosek stron i ma zagwarantować im możliwość skorzystania z prawa do obrony.

⁽²⁾ Artykuł 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 773/2004 stanowi: „2. Jednakże przy składaniu pisemnych propozycji ugodowych strony potwierdzają wobec Komisji, że będą wnioskować o umożliwienie im rozwinięcia argumentacji podczas przesłuchania ustnego wyłącznie wtedy, gdy w przedstawieniu zarzutów nie zostanie zatwierdzona treść ich pisemnych propozycji ugodowych”.

⁽³⁾ Artykuł 15 ust. 1a rozporządzenia (WE) nr 773/2004 stanowi: „Po wszczęciu postępowania w trybie art. 11 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1/2003 Komisja w stosownych przypadkach ujawnia materiał dowodowy potwierdzający przewidywane zarzuty wobec stron, które zamierzają przedłożyć propozycje ugodowe, aby umożliwić im realizację tego zamiaru. W związku z tym przedkładając swoje pisemne propozycje ugodowe, strony potwierdzają wobec Komisji, że będą wnioskować o dostęp do akt po otrzymaniu przedstawienia zarzutów wyłącznie w przypadku braku zatwierdzenia w przedstawieniu zarzutów treści ich pisemnych propozycji ugodowych”.

⁽⁴⁾ W tym kontekście zobacz sprawy połączone T-129/95, T-2/96 i T-97/96 *Neue Maxhütte Stahlwerke i Lech-Stahlwerke przeciwko Komisji* [1999] Rec. str. II-17, pkt 231 oraz sprawę T-16/02 *Audi przeciwko OHIM* [2003] Rec. str. II-5167, pkt 75; wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie T-15/02, *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 94;

⁽⁵⁾ Zgodnie z orzecznictwem: „W związku z tym z jednej strony, prawo do obrony jest naruszone z uwagi na rozbieżności pomiędzy pismem w sprawie przedstawienia zarzutów a ostateczną decyzją tylko pod warunkiem, że zarzut zawarty w decyzji nie był przedstawiony w piśmie w sposób wystarczający, aby umożliwić obronę adresatom. Z drugiej strony, kwalifikacja prawna okoliczności faktycznych opisanych w piśmie w sprawie przedstawienia zarzutów może być z definicji tylko tymczasowa, a późniejsza decyzja Komisji nie może być unieważniona tylko z tego powodu, że wnioski końcowe oparte na tych okolicznościach faktycznych nie odpowiadają dokładnie tej tymczasowej kwalifikacji. Komisja powinna bowiem wysłuchać adresatów pisma w sprawie przedstawienia zarzutów oraz, w stosownych przypadkach, uwzględnić ich uwagi stanowiące odpowiedź na stawiane zarzuty, zmieniając swą analizę właśnie w celu uszanowania ich prawa do obrony.” (sprawa T-44/00 *Mannesmannröhren-Werke przeciwko Komisji* [2004] Zb. Orz.. str. II-0000, pkt 98-100; Sprawa T-15/02 *BASF AG przeciwko Komisji*, pkt 95).

30. Ostateczna kwota grzywny w danej sprawie ustalana jest w decyzji Komisji stwierdzającej wystąpienie naruszenia i nakładającej grzywnę na mocy art. 7 i 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.
31. Zgodnie z praktyką Komisji w każdej decyzji znajdzie się informacja o współpracy przedsiębiorstwa z Komisją, aby wyjaśnić przyczynę ustalenia grzywny na takim poziomie.
32. Jeżeli Komisja zdecyduje się na ustępstwa wobec strony w związku z ugodą opisaną w niniejszym obwieszczeniu, obniża o XX % kwotę grzywny ustaloną po uwzględnieniu 10 % pułapu wynikającego z wytycznych w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003 ⁽¹⁾, a ewentualne nadzwyczajne obostrzenie kary grzywny w celu zapewnienia efektu odstraszającego ⁽²⁾ nie może prowadzić do jej wzrostu większego niż dwukrotny.
33. W przypadku zawarcia ugody z podmiotami, które wystąpiły o złagodzenie sankcji, grzywna nałożona na te podmioty zostanie zmniejszona o łączną wartość obniżek uzyskanych w zamian za współpracę i zawarcie ugody.

3. UWAGI OGÓLNE

34. Niniejsze obwieszczenie obowiązuje w przypadku wszelkich spraw rozpatrywanych przez Komisję w dniu jego opublikowania w Dzienniku Urzędowym lub po tej dacie.
35. Komisja uznaje, że publiczne ujawnienie dokumentów oraz pisemnych lub utrwalonych w innej formie oświadczeń złożonych w kontekście niniejszego obwieszczenia prowadziłyby zasadniczo do podważenia ochrony określonych publicznych lub prywatnych interesów, przykładowo utrudniałoby realizację celu kontroli i dochodzeń w rozumieniu art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji ⁽³⁾, nawet jeśli miałyby to miejsce już po wydaniu decyzji w danej sprawie.
36. Ostateczne decyzje podjęte przez Komisję na mocy rozporządzenia (WE) nr 1/2003 podlegają weryfikacji sądowej zgodnie z art. 230 Traktatu WE. Ponadto, w myśl art. 229 Traktatu WE i art. 31 rozporządzenia (WE) nr 1/2003, Trybunałowi Sprawiedliwości przysługuje nieograniczone prawo rewizji decyzji w sprawie sankcji przyjętych na mocy art. 23 rozporządzenia (WE) nr 1/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, str. 2.

⁽²⁾ Pkt 30 wytycznych o grzywnach.

⁽³⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, str. 43.

INNE AKTY

KOMISJA

Publikacja wniosku o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 6 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych

(2007/C 255/21)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu do zmiany wniosku zgodnie z art. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 ⁽¹⁾. Komisja musi otrzymać oświadczenia o sprzeciwie w terminie sześciu miesięcy od daty publikacji.

WNIOSEK O ZATWIERDZENIE ZMIANY

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

Wniosek o zatwierdzenie zmiany zgodnie z art. 9 i art. 17 ust. 2

„CARNALENTEJANA”

nr WE: PT/PDO/117/0209/08.04.2002

CHNP (X) CHOG ( )

Wnioskowana(-e) zmiana(-y)*Pozycja/e specyfikacji produktu:*

- Nazwa produktu
- Opis produktu
- Obszar geograficzny
- Dowód pochodzenia
- Metoda otrzymywania
- Związek
- Etykietowanie
- Wymogi krajowe

Zmiany:

1. Opis produktu

w celu dostosowania produktu do obowiązujących przepisów krajowych, w szczególności do zmian wprowadzonych w zakresie klasyfikacji tusz lekkiego bydła (zarządzenie *Portaria n.º 363/2001* z dnia 9 kwietnia) grupa producentów wystąpiła z odpowiednio uzasadnionym wnioskiem o zmianę tego punktu.

(¹) Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

Ponadto, uwzględniając nowe tendencje rynkowe oraz mając na uwadze lepsze dostosowanie produktu do zachowań i preferencji konsumentów, grupa producentów podjęła decyzję o zróżnicowaniu form wprowadzania produktu do obrotu. „Carnalentejana” będzie wprowadzana do obrotu w postaci zmielonych, uformowanych lub zrolowanych kawałków, kostek lub pasków mięsa, na tackach lub w innych odpowiednich opakowaniach, pakowanych w kontrolowanej atmosferze lub próżniowo, bądź też poddanych szokowemu zamrożeniu, w których „Carnalentejana” stanowi zasadniczo co najmniej 95 % wagi produktu końcowego. Ponieważ cały proces produkcyjny przeprowadzany jest na obszarze pochodzenia, zapewniona jest pełna identyfikowalność, a także dokładne kontrole stosowania chronionej nazwy pochodzenia, wykorzystywania oryginalnych form wprowadzania do obrotu oraz zachowania tradycyjnej jakości produktu, tak by nie dopuścić do rozczarowania konsumentów lub niespełnienia ich oczekiwań. Dlatego też grupa producentów wraz z władzami Portugalii zwróciła się z odpowiednio uzasadnionym wnioskiem o wprowadzenie zmian do formy wprowadzenia do obrotu produktu.

2. Obszar geograficzny

Producenci z niektórych okręgów graniczących z obszarem geograficznym produkcji „Carnalentejana” wystąpili do grupy producentów zarządzającej chronioną nazwą pochodzenia o powiększenie tego obszaru ze względu na spełnianie w tych okręgach wszystkich warunków koniecznych do otrzymywania produktu, tzn. warunków dotyczących odpowiedniej paszy, sposobu hodowli, techniki, pogłowia stada, systemu gospodarowania, odpowiedniej rasy bydła oraz tradycji. Wniosek ten został rozpatrzony przez grupę producentów i udokumentowany poprzez przeprowadzenie badania przedstawionego władzom Portugalii i zatwierdzonego przez nie.

Ponieważ w momencie określenia obszaru geograficznego wzięto pod uwagę wyłącznie kryterium administracyjne a w chwili obecnej przyznaje się, że nie uwzględniono okręgów graniczących z tym obszarem, które dysponują tymi samymi warunkami glebowymi, techniką hodowlaną, pogłowiem bydła, przeważającą roślinnością, rasą, praktyką i systemem rolnym i w związku z tym wytwarzają produkt, którego właściwości fizyczne, chemiczne i organoleptyczne są takie same jak „Carnalentejana”. W konsekwencji producenci w tych okręgach ponoszą znaczne straty gospodarcze, ponieważ nie mogą wprowadzać do obrotu swoich produktów pod tą samą nazwą co ich sąsiedzi.

3. Metoda otrzymywania

Zmiany, których dotyczy wniosek, odnoszą się do możliwości wprowadzenia do obrotu mięsa odpowiednio pakowanego w kontrolowanej atmosferze, próżniowo lub poddanego szokowemu zamrożeniu. W celu zagwarantowania autentycznej jakości produktu, ochrony interesów konsumentów, ułatwienia przeprowadzania kontroli i umożliwienia pełnej identyfikowalności produktu i procesu produkcji rozród, hodowla, tuczenie i ubój zwierząt oraz rozbiór tusz muszą być realizowane w obrębie określonego obszaru produkcji, podobnie jak wszystkie operacje krojenia, obróbki i pakowania mięsa. Niemniej jednak niektóre operacje związane z obróbką/pakowaniem mogą być przeprowadzane poza obszarem geograficznym produkcji, jeżeli w jej obrębie nie istnieją żadne zakłady przetwórcze spełniające wymogi grupy w zakresie higieny i bezpieczeństwa żywności oraz kontroli operacji. W takim przypadku system kontroli zostaje wzmocniony, zapewnia się identyfikowalność, a także ustala się maksymalną odległość do 500 km na jaką transportowane będzie mięso, tak by uniknąć obniżenia jakości i zapewnić skuteczną kontrolę.

4. Etykietowanie

Grupa producentów zwróciła się o wprowadzenie zmian w tym punkcie, tak by umożliwić dostosowanie się do nowego obowiązującego prawodawstwa krajowego. Niezależnie od formy wprowadzenia do obrotu i zgodnie z wymogami etykietowania przewidzianymi w odpowiednich przepisach ogólnych, na etykiecie obowiązkowo należy umieszczać odniesienie do chronionej nazwy pochodzenia „Carnalentejana”, oznaczenie kontrolne, logo „Carnalentejana” i logo wspólnotowe. W przypadku gdy produkt został wykorzystany jako składnik innych wyrobów na etykiecie może widnieć wyłącznie następujący napis: „*Elaborado a partir de Carnalentejana*”(Wyprodukowano z „Carnalentejana”), pod warunkiem że spełnione zostaną odpowiednie wymogi dotyczące zezwoleń i kontroli. Zakazane jest umieszczanie logo „Carnalentejana”, logo wspólnotowego, jakiegokolwiek do nich odniesienia, lub nieprawdziwej informacji, które mogłyby doprowadzić do pogorszenia opinii o tym produkcie.

ZESTAWIENIE PODSUMOWUJĄCE

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 510/2006

„CARNALENTEJANA”

nr WE: PT/PDO/117/0209/08.04.2002

CHNP (X) CHOG ( )

Niniejsze zestawienie zawiera główne elementy specyfikacji produktu przeznaczone do celów informacyjnych.

1. Właściwy organ państwa członkowskiego:

Nazwa: Instituto de Desenvolvimento Rural e Hidráulica

Adres: Av. Afonso Costa, 3
P-1949-002 Lisboa

Telefon: (351) 21 844 22 00

Faks: (351) 21 844 22 02

E-mail: idrha@idrha.min-agricultura.pt

2. Grupa składająca wniosek:

Nazwa: CARNALENTEJANA — Agrupamento de Produtores de Bovinos de Raça Alentejana, SA

Adres: Estrada do Moinho Vento
P-7350-230 Elvas

Telefon: (351) 268 639480

Faks: (351) 268 622455

E-mail: caalentejo@mail.telepac.pt

Skład: producenci/przetwórcy (X) inni ( )

3. Rodzaj produktu:

Klasa 1.1: Świeże mięso i podroby

4. Specyfikacja produktu:

(streszczenie wymogów zgodnie z art. 4 ust. 2 rozporządzenia (we) nr 510/2006)

4.1. Nazwa: „Carnalentejana”

4.2. Opis produktu: Półtusze, ćwierćtusze zapakowane próżniowo lub w kontrolowanej atmosferze, jak również poddane obróbce, schłodzone lub zamrożone, uzyskane ze zwierząt rasy *Alentejana* wpisanych do księgi hodowlanej bydła rasy *Alentejana*, charakteryzujące się następującymi właściwościami:

	Cielę samica	Cielę	Jałówka	Młody byk	Krowa	Byk
Wiek, w którym zostaje poddany ubojowi	Do 6 miesięcy	Od 6 do 13 miesięcy	Jałówki w wieku od 13 do 30 miesięcy, które nigdy nie miały młodych	Byki od 13 do 30 miesięcy	Samice powyżej 30 miesięcy	Samce powyżej 30 miesięcy
Waga tuszy	—	Do 180 kg		powyżej 180 kg	powyżej 180 kg	powyżej 180 kg
Pokrój tuszy (*)	LA	LO	E.U.R.O.	E.U.R.O.	E.U.R.O.	E.U.R.O.

	Cielę samica	Cielę	Jałówka	Młody byk	Krowa	Byk
Otłuszczenie tuszy	Twarde, o stałej konsystencji i o zróżnicowanym zabarwieniu, od koloru białego do żółtego. Dopuszczalne klasy: 1, 2 i 3. Klasy 4 i 5 są dozwolone w przypadku tusz przeznaczonych do rozbioru.					
Kolor mięsa	Od ciemnoróżowego do ciemnoczerwonego					
Odczyn pH mięsa	<6, 24 godziny po uboju					

(*) Dopuszcza się młode byki, jałówki, byki i krowy o tuszach sklasyfikowanych jako P w przypadku przeznaczenia ich tusz do rozbioru.

Dodatkowo do tradycyjnych form wprowadzenia do obrotu w postaci tusz, kawałków całych i krojonych, „Carnalentejana” może być wprowadzana do obrotu w postaci zmielonych, uformowanych lub zrolowanych kawałków, kostek lub pasków mięsa, na tackach lub w innych odpowiednich opakowaniach, pakowanych w kontrolowanej atmosferze lub próżniowo, bądź też poddanych szokowemu zamrożeniu, w których „Carnalentejana” stanowi zasadniczo co najmniej 95 % wagi produktu końcowego. W przypadku wyrobów, w których „Carnalentejana” została wykorzystana jako składnik dopuszcza się, by „Carnalentejana” było jedynym rodzajem mięsa wymienionym wśród składników, pod warunkiem że stanowi wagowo 60 % końcowego produktu.

- 4.3. Obszar geograficzny: Biorąc pod uwagę: rozmieszczenie geograficzne terenów zwanych *montado* oraz cechy rasy bydła *Alentejana*; położenie gospodarstw rolnych, które są zdolne do przestrzegania wymogów dotyczących chowu i hodowli; wiedzę fachową w tych dziedzinach; przepisy dotyczące uboju, rozbioru i uzyskiwania tusz, półtuszy, kawałków i przetworów z mięsa wołowego ogólnie; ogólne wymogi obowiązujące w zakresie kontroli i identyfikowalności mięsa wołowego; konkretne kontrole i wymogi związane z identyfikowalnością wprowadzone z własnej inicjatywy producentów mięsa „Carnalentejana”; konieczność spełnienia oczekiwań tradycyjnych konsumentów tego mięsa; nadrzędną potrzebę wykazania pochodzenia geograficznego i zwierzęcego każdego kawałka lub opakowania mięsa oraz konieczność oferowania konsumentom autentycznego i godnego zaufania produktu; obszar geograficzny rozrodu, hodowli, tuczenia, uboju, otrzymywania tusz, półtuszy i ćwierćtuszy, ich rozbioru oraz krojenia na mniejsze kawałki, w tym plasterkowania, przetwarzania otrzymanych kawałków na mięso mielone oraz pakowania kawałków i mięsa mielonego i przetworów, jest ograniczony do:

- wszystkich gmin Distrito de Beja: Évora i Portalegre;
- gmin Distrito de Setúbal: Alcácer do Sal, Alcochete, Grândola Montijo, Moita, Palmela, Setúbal, Santiago do Cacém i Sines;
- gmin Distrito de Santarém: Abrantes, Almeirim, Alpiarça, Benavente, Chamusca, Constância, Coruche, Golegã, Mação, Salvaterra de Magos, Santarém, Sardeal i Vila Nova da Barquinha;
- gmin Distrito de Castelo Branco: Castelo Branco, Idanha-a-Nova, Proença-a-Nova i Vila Velha de Ródão.

- 4.4. Dowód pochodzenia: Ze względu na długą tradycję hodowli rasy *Alentejana* już ponad 40 lat temu rozpoczęto prace w zakresie doboru i polepszenia rasy, istnieje również księga stadna oraz stowarzyszenie hodowców tej rasy.

Mięso może pochodzić wyłącznie od zwierząt rasy *Alentejana* wpisanych do księgi hodowlanej bydła rasy *Alentejana*, urodzonych, hodowanych i tuczonych w gospodarstwach rolnych znajdujących się w obrębie określonego obszaru geograficznego, spełniających odpowiednie wymagania i wpisanych do rejestru grupy. Cały cykl produkcji, w tym ubój, rozbiór, przetwarzanie i pakowanie, może być realizowany wyłącznie przez zakłady podlegające kontroli właściwego organu. Kontrola obejmuje wszystkie etapy cyklu produkcyjnego od momentu narodzenia zwierząt i ich wpisania do księgi hodowlanej, w tym ich żywienie i hodowlę, ubój, rozbiór, przetworzenie i pakowanie. Wdrożono system pełnej identyfikowalności poprzez zastosowanie numerowanego oznakowania identyfikacyjnego, co pozwala na dokonanie w każdym momencie powiązania między produktem a zwierzęciem, z którego został on wytworzony.

- 4.5. Metoda otrzymywania: Ze zwierząt rasy *Alentejana* wpisanych do księgi hodowlanej, których rodzice byli zarejestrowani w księdze stadnej bydła rasy *Alentejana*, hodowanych w systemie ekstensywnym, o gęstości bydła niższej niż 1,4 zwierzęcia na hektar, zgodnie z tradycyjnymi lokalnymi metodami. Cielęta karmione są mlekiem matki do 6-9 miesięcy, przy czym ich pożywienie jest stopniowo uzupełniane paszą i koncentratami posiadającymi zezwolenie grupy. Zarówno wiek, w którym zwierzęta poddawane są ubojowi, jak i ich pożywienie i sposób hodowli zostały odpowiednio określone i sklasyfikowane. „Carnalentejana” wprowadzana jest do obrotu w różnych formach przewidzianych w specyfikacji: w postaci tusz, kawałków całych i krojonych, prostych lub złożonych przetworów, z warzywami lub bez nich, odpowiednio opakowana w kontrolowanej atmosferze, próżniowo lub poddana szokowemu zamrożeniu. W celu zagwarantowania autentycznej jakości produktu, ochrony interesów konsumentów, ułatwienia przeprowadzania kontroli i umożliwienia pełnej identyfikowalności produktu i procesu produkcji rozród, hodowla, tuczenie i ubój zwierząt oraz rozbiór tusz muszą być realizowane w obrębie określonego obszaru produkcji, podobnie jak wszystkie operacje krojenia, obróbki i pakowania mięsa. Niemniej jednak niektóre operacje związane z obróbką/pakowaniem mogą być przeprowadzane poza obszarem geograficznym produkcji, jeżeli w jej obrębie nie istnieją żadne zakłady przetwórcze spełniające wymogi stowarzyszenia w zakresie higieny i bezpieczeństwa żywności oraz kontroli operacji. W takim przypadku system kontroli zostaje wzmocniony, zapewnia się identyfikowalność, a także ustala się maksymalną odległość do 500 km na jaką transportowane będzie mięso, tak by uniknąć obniżenia jakości i zapewnić skuteczną kontrolę.
- 4.6. Związek: Rasa bydła *Alentejana* hodowana jest w gospodarstwach rolno-hodowlanych w regionie Alentejo i na terenach graniczących z nim, w warunkach rolno-klimatycznych śródziemnomorskich o gorących i suchych latach i z charakterystyczną paszą śródziemnomorską, co nadaje mięsu jego wyjątkowe właściwości organoleptyczne. Ośrodki hodowli składają się zazwyczaj ze stada kilkudziesięciu krów rozrodczych hodowanych w systemie ekstensywnym w gospodarstwach, w których wraz z hodowlą jednocześnie uprawiane są zboża. Tradycyjnie te dwa rodzaje produkcji uzupełniały się wzajemnie. Wykorzystywanie słomy i pozostałości zboża do karmienia bydła stanowi normalną praktykę i jest niezbędnym elementem wyżywienia, gdy brakuje paszy na pastwiskach, tzn. od początków lata do końca zimy. Pastwiska to warstwy zielne *montados* (zagajniki dębowe) porośnięte dębem wiecznie zielonym i dębem korkowym, których żołądźce stanowią zapasy pożywienia od jesieni i są doskonałym uzupełnieniem trawy, która o tej porze roku ma wciąż niewielką wartość odżywczą.
- 4.7. Organ kontrolny:

Nazwa: CERTIALENTEJO — Certificação de Produtos Agrícolas, Lda

Adres: Rua Diana de Liz — Horta do Bispo
Apartado 320
P-7006-804 Évora

Telefon: (351) 26 676 95 64/5

Faks: (351) 26 676 95 66

E-mail: geral@cerialentejo.pt

Organ CERTIALENTEJO — Certificação de Produtos Agrícolas, L.DA uznano za spełniający wymogi Normy 45011:2001.

- 4.8. Etykietowanie: Oprócz obowiązkowych informacji przewidzianych w ogólnych przepisach etykiety muszą zawierać następujące informacje:
- napis „Carnalentejana — Denominação de Origem Protegida”;
  - oznaczenie kontrolne zawierające nazwę wyrobu, nazwę organu kontrolnego wydającego świadectwa oraz numer serii umożliwiający identyfikację wyrobu;
  - poniżej przedstawione logo „Carnalentejana” oraz wspólnotowe logo CHNP:

W żadnym przypadku nazwisko producenta lub nazwa produkującego przedsiębiorstwa i jego adres nie mogą być zastąpione nazwą innej organizacji, nawet jeżeli jest ona odpowiedzialna za produkt, jego pakowanie i sprzedaż.

Marka objęta chronioną nazwą pochodzenia „Carnalentejana” nie może być zastąpiona innym napisem lub odniesieniem, w tym marką dystrybutora lub inną.

Inne produkty żywnościowe, do produkcji których wykorzystano „Carnalentejana”, mogą być wprowadzane do obrotu w opakowaniach, na których widnieć będzie napis: Elaborado a partir de „Carnalentejana-DOP”(Wyprodukowano z „Carnalentejana”), pod warunkiem że „Carnalentejana”:

- stanowić będzie wyłączny składnik mięsny produktu końcowego;
- wagowo stanowić będzie większość produktu końcowego;
- producenci wykorzystujący mięso objęte chronioną nazwą pochodzenia „Carnalentejana” uzyskali zezwolenie od grupy producentów zarządzającej CHNP.

To samo stowarzyszenie odpowiada za wpisanie producentów w odpowiednim rejestrze. Po wydaniu im zezwolenia producenci wykorzystujący „Carnalentejana” muszą zostać poddani kontroli w zakresie właściwego stosowania logo chronionej nazwy pochodzenia na etykietach oraz odnośnie do wykorzystanych ilości. W takich przypadkach zabronione jest wykorzystanie logo wspólnotowego i innych logo lub oznaczeń, które mogłyby zaszkodzić reputacji CHNP.
